

ਸੈਂਚੀ २

ਅੰਕ ੨

੧੬

ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ

ਸਾਵਣ, ਭਾਦੂ, ਅੱਸ

ੴੴੰੜ ਗੁ: ਨਾ: = ੨੦੦੯ ਬਿ: = ੧੯੫੦ ਈ:

ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ

ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ

(ਵਲੋਂ-ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ)

‘ਉਦਾਸੀ’—ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੱਖਰੀ ਅਰਥ ਹਨ—
(੧) ਉਪਰਾਮਤਾ, ਵਿਰਕਤਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਬੁਲਬੁਲ ਢੁਲ ਬਿਨਾਂ ਉਦਾਸ ਹੈ। (੨) ਉਦਾਸੀਨ, ਵਸ਼ੇਸ਼ਨ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦਾ, ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਐਸ਼ ਤੇ ਟੱਬਰ-ਟੀਹਰ ਦੇ ਮੇਹ-ਪਿਆਰ ਵਲੋਂ ਉਪਰਾਮ (ਵਿਰਕਤ) ਯਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜ਼ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਕਿ—

“ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ,
ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥”

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧)

(੩) ਸਫਰ, ਯਾਤਰਾ—ਜੋ ਘਰ-ਘਾਟ ਦਾ ਸੁਖ ਤੇ ਸਾਕ-ਸਰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਫਰਾਂ (ਵੈਰਿਆਂ) ਦਾ ਰਿਵਾਜੀ (ਰੂੜ੍ਹੀ) ਨਾਮ ‘ਉਦਾਸੀਆਂ’ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹਾਕੁ—‘ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਉਦਾਸੀ ਕੀਤੀ ਪੂਰਬ ਕੀ।’ (ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ ਸਾਖੀ—੧੬੬੮ੰ)

ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਦਾ ਬਾਨੀ।

“ਬਾਬੇ ਭੇਖ ਬਣਾਇਆ,
‘ਉਦਾਸੀ’ ਕੀ ਰੀਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ੨੪ ।

(ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ- ਵਾਰ ੧)

ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ ਯਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ, ਮਨੁੱਖ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਧੂ-ਫਕੀਰ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ ਭੀ ਉਹ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਸਨ। ਜੀਕੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ‘ਵਿਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ’ ਵਿਚ ‘ਆਪਣੀ ਕਥਾ’ ਦੌਸ਼ਣ ਵੇਲੇ ਉਥਾਨਕਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ—

ਇ: ਪ: ਦ੩.

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਖ^੧ ਨਮਿੱਤ ਠਹਰਾਏ ।
 ਤੇ ਹਿਆਂ ਆਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਵਾਏ ।
 ਤਾ ਕੀ^੨ ਬਾਤ ਵਿਸਰ ਜਾਤੀ ਭੀ* ।
 ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਪਰਤ ਸੋਭ ਭੀ ॥੧੨
 ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨ ਤਿਨੈ ਪਹਿਰਾਨਾ ।
 ਤਬ ਹਰਿ ਇਨ ਮਨੁੱਛਨ^੩ ਠਹਿਰਾਨਾ ।
 ਤੇ ਭੀ ਬਸਿ ਮਮਤਾ ਹੁਇ ਗਏ ।
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੁ ਪਾਹਨ^੪ ਠਹਰਏ ॥੧੩
 ਤਬ ਹਰਿ ਸਿੱਧ ਸਾਧੁ ਠਹਿਰਾਏ ।
 ਤਿਨ ਭੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ।
 ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਤ ਭਜੇ ਜਗਿ ਸਿਆਨਾ ।
 ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਅਪਨੇ ਪੰਥੁ ਚਲਾਨਾ ॥੧੪

...
 ਤਬ ਹਰਿ ਬਹੁਰਿ 'ਦੱਤ'^੫ ਉਪਜਾਯੋ ।
 ਤਿਨ ਭੀ ਅਪਨਾ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ।
 ਕਰ ਮੇ ਨਖ, ਸਿਰਿ ਜਟਾ ਸਵਾਰੀ ।
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੩

੧- ਰਾਵਾਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਸਮਰੱਥਾ ਸੰਬੰਧੀ

੨- ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ।

੩- ਮਨੁੱਖਾਂ (ਮਨੂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ) ਨੂੰ (ਅਗਵਾਈ ਬਖਸ਼ੀ)

੪- ਪੱਥਰ, ਮੂਰਤੀਆਂ, ਬੁਤ ।

੫- 'ਦੱਤਾ ਤੇਜਾ ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨੀਦਾ ਇ ।

੬- ਹੱਥਾਂ 'ਚਿ ਨਹੂੰ ਵਧਾਲਏ, ਸਿਰ ਤੇ ਜਟਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਆਂ ।

* ਉਸ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਦੀ ਆਖੀ ਗੱਲ (ਸੌਂਪੀ ਡਿਉਟੀ) ਵਿਸਰ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਸੋਭਾ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ।

ਇ. ੫: ੯੪.

ਪਨਿ ਹਰਿ 'ਗੋਰਖ' ਕਉ ਉਪਰਾਜਾ^੧ ।
 ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤਿਨ ਹੂੰ ਬਡ ਰਾਜਾ ।
 ਸੁਵਨ^੨ ਫਾਰਿ ਮੁੰਦਾ ਦੁਐ ਡਾਰੀ ।
 ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ-ਗੀਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੪
 ਪਨਿ ਹਰਿ 'ਰਾਮਾਨੰਦ' ਕੋ ਕਰਾ ।
 ਭੇਸ 'ਬੈਰਾਰੀ' ਕੋ ਜਿਨਿ ਧਰਾ ।
 ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ ਕਾਠ ਕੀ ਡਾਰੀ ।
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੫

(ਵਿ. ਨਾਟਕ, ਅਪਨੀ ਕਥਾ-ਅਧਿ: ੬)

ਬੱਸ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੱਚ-ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ
 ਆਏ ਤੇ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਅਪਣੇ ਪੰਥ ਚਲਾਏ । ਦੱਤਾ ਤ੍ਰੈਇ ਅਪਣੇ ਪੰਥ ਦਾ
 ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ 'ਸੰਨਿਆਸੀ'; ਤੇ ਭੇਖ : ਸਿਰ ਤੇ ਲੰਮੀਆਂ ਜਟਾਵਾਂ ਅਤੁ
 ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਹੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਮਾਰੁ ਪਸੂ ਪੰਛੀਆਂ ਸਮਾਨ ਵਧਾਏ ਹੋਏ ।
 ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ 'ਜੋਗੀ'; ਪਛਾਣ
 (ਭੇਖ): ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਰਾਂ ਤੇ ਘੋਨਮੇਨ ਯਾ ਸਵਾਹ ਪਾ ਕੇ ਭੁਰੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ।
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਠ ਦੀਆਂ
 ਕੰਠੀਆਂ ਪੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੁ 'ਮਤਿ' ਦਾ ਨਾਮ ਧਰਿਆ 'ਵੈਰਾਰੀ' ।

'ਸੰਨਿਆਸੀ', 'ਜੋਗੀ' ਤੇ 'ਬੈਰਾਰੀ' ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲਗ
 ਪਗ ਇੱਕੇ ਹਨ—ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਹੁੰ ਤੋੜ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਨਾਲ
 ਜੋੜਨਾ । ਲੇਕਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂੜੀ (ਰਿਵਾਜੀ) ਅਰਥ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ
 ਵੱਖਰੇ ਤਿੰਨਾਂ 'ਮਤਾਂ' ਦੇ ਭੇਖਾਂ ਤੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਲਖਾਇਕ ਹਨ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ, ਅਪਣੇ ਦਸਵੇਂ ਜਾਮੇਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ
 ਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਤੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਪੜਾਰੀ ਮਤ ਮੰਨਕੇ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ—
 ਜੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਨ^੩ ਕੇ ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ।
 ਤਿਨ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ।

੧—ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਜਿਆ । ੨—ਕੰਨ

੨—ਨੀਜਤ ਕੀਤਾ ।

੩—ਚਹੁੰਆਂ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿੜਕ ਕੇ ਤੇ ਸੋਧ-ਸਵਾਰ ਕੇ
 ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ-ਪੁਸਤਕ ।

ਇ. ਪ: ੯੫.

ਜਿਨ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਰਾਯੋ ।
 ਸੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਨ ਕੇ ਰਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥੧੮
 ਜਿਨ ਮਤ ਬੇਦੁ ਕਤੇਬਨੁ ਤਿਆਰੀ ।
 ਪਾਰ ਬਹਮ ਕੇ ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ।
 ਤਿਨ ਕੇ ਗੁੜੁ-ਮੱਤ ਜੋ ਚਲਹੀ ।
 ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਦੁਖਨ ਸੇ ਦਲਹੀ ॥੨੦

(ਅਪਨੀ ਕਥਾ-ਅਧਿ: ੬)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਦੀ-ਕਤੇਬੀ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਧਰਮ-ਪੰਥ (ਗੁੜੁਮੱਤ)
 ਕਿਨ ਚਲਾਇਆ ? ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਐਉਂ ਦਸਦੇ ਹਨ:-

ਦੇਹਰਾ

ਤਿਨ ਬੇਦੀਅਨ ਕੀ ਕੁਲ ਬਿਖੈ, ਪ੍ਰਗਟੇ 'ਨਾਨਕ ਰਾਇ' ।
 ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਏ, ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪

ਚੌਪਈ

ਤਿਨ ਇਹ ਕਲਿ ਮੋਂ 'ਧਰਮ' ਚਲਾਯੋ ।
 ਸਭ ਸਾਧਨੁ ਕੋ ਰਾਹ ਬਤਾਯੋ ।
 ਜੋ ਤਾ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਆਏ ।
 ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ।੫
 ਜੇ ਜੇ ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ।
 ਪਾਪ ਤਾਪ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ।
 ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ।
 ਜਾਲ-ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਆਏ ॥੬

(ਅਪਨੀ ਕਥਾ, ਅਧਿ-੫)

- ੧-ਪੂਰਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਰਮ-ਪੁਸਤਕ ।
- ੨-ਪੱਛਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਹਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ।
- ੩-ਬੇਦੀ ਤੇ ਕਤੇਬੀ ਮਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧੁ-ਫਕੀਰ-ਸੰਨਿਆਸੀ, ਜੋਰੀ,
ਬੈਰਾਗੀ, ਸੂਫ਼ੀ ਤੇ ਕਲੰਦਰ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ।

ਇ: ਪ: ਰੰਦ.

ਸੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਬੰਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦੇ ਕੇ ਸਾਧ ਸੰਤ, ਪੀਰ ਫ਼ਕੀਰ, ਤੇ ਐਲੀਏ ਗੌਂਸਾ ਆਦਿਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰੁ ਪਿੱਛੇਂ ਹੋਏ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਾਏ ਪੰਥ (ਮਤਿ) ਤੇ ਭੇਖ-ਵੇਖ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹੇ ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ 'ਉਦਾਸੀ' ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ 'ਭੇਖ' ਯਾਂ 'ਮਤਿ' ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਖਤੇ ਪਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੰਮੀਆਂ ਦੇ ਉਮਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧ (ਜੋਗੀ) ਚਰਪਟ ਤੇ ਲੋਹਾਗੀਪਾ ਵਰਗੇ, ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਅਣੋਖਾ ਭੇਖ ਵੇਖ ਕੇ ਅਚੰਭਾ ਨਾ ਮੰਨਦੇ; ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਬੈਰਾਗੀ' ਸਾਧੂ ਸਮਝ ਕੇ ਐਉਂ ਨਾ ਪਛਾਦੇ :—

“ਕਵਨ ਤੁਮੇ ? ਕਿਆ ਨਾਉਂ ਤੁਮਾਰਾ ?
 ਕਉਨ ਮਾਰਗ ? ਕਉਨ ਸੁਆਉ ?
 ਕਹ ਬੈਸਹੁ ? ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੈ ?* !
 ਕਹ ਆਵਹੁ ? ਕਹ ਜਾਹੋ ? —
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ—‘ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ !
 ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੁ ?’ ੨

(ਸਿੱਧ-ਗੋਸਟ)

ਭੇਖ ਧਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ।

‘ਚਰਪਟ ਨਾਬ’ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੋਂਦਿਆਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ‘ਭੇਖ’ ਤੇ ‘ਰੀਤਿ’ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹੀ ਨਾਮ ‘ਉਦਾਸੀ’ ਦੋਂਸਿਆ ਅਰੁ ਫਰਮਾਇਆ :—

੧- ਰਾਹੁ, ਪੰਥ, ਮਤਿ । ੨- ਪ੍ਰਯੋਜਨ, ਮਤਲਬ, ਮਨੋਰਥ ।

੩- ਹੋ ਬਾਲਕ, ਹੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ! ੪- ਤੌਰ-ਤ੍ਰੀਕਾ, ਰਹੁ-ਰੀਤਿ ।

*ਸਿੱਧ-ਜੋਗੀਸਰਾਂ ਨੇ ਉਮਰਾਂ ਜੋਗ-ਬਲ ਕਰਕੇ ਬੜੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਗੋਰਖ ਆਦਿ ‘ਚਿਰੰਜੀਵ’ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਸਾਂ ਚੌਤੀ-ਪੈਂਤੀਹ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧ ‘ਬਾਲਾ’ ਯਾਂ ‘ਪੁੱਤ੍ਰ’ ਕਰਕੇ ਸੱਦਦੇ ਹਨ।

ਇ. ਪੰ ੮੭,

“ਗੁਰਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੇ
ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ‘ਉਦਾਸੀ’ ॥ ਪਾ।੧੧”

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧)

ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ‘ਲੰਹਾਰੀਪਾ’

ਬੋਲਿਆ :-

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ?
ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ?
ਕਿਸੁ ਵਖਰੈ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ?
ਕਿਉਂਕਰਿ ਸਾਬੁ^੨ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ?੧੭

ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਉਤੇਰ ਦਿੱਤਾ:-

ਗੁਰਮੁਖਿ^੩ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ !
ਦਰਸ਼ਨ ਕੈ ਤਾਈਂ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ !
ਸਾਚੁ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ !
'ਨਾਨਕ' ਗੁਰਮੁਖਿ^੪ ਉਤੇਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮

(ਸਿੱਧ-ਗੋਸਟਿ)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਗੁਰਮੁਖ' ਦੀ ਖੋਜ-ਭਾਲ ਵਾਸਤੇ ਘਰੋਂ 'ਉਦਾਸੀ' (ਉਪਰਾਮ) ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ। ਅਰੁ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਇਹ ਫਕੀਰੀ ਵੇਸ (ਭੇਖ) ਧਾਰਿਆ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ (ਗਾਹਕ) ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਸਤਿਨਾਮੁ (ਸਾਚੁ) ਵੱਖਰ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੁ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਬ (ਸੰਗਤਿ) ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉਤੇਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ 'ਸੱਚੁ' ਵੱਖਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਪਾਰੀ (ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਗਿਆਸੂਆਂ) ਦੀ ਢੂਢ-ਭਾਲ ਵਾਸਤੇ, ਘਰ-ਘਾਟ ਦਾ ਸੁਖ ਤੇ ਬਾਲ-ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੋਹ-ਪਿਆਰ ਤਿਆਰਿਆ। ਫਕੀਰੀ ਬਾਣਾ (ਭੇਖ) ਬਣਾ ਕੇ ਅਣੋਖੇ ਜੇਹੇ ਸਾਧੂ ਬਣੇ ਅਤੇ ਦੇਸ-ਯਾਤ੍ਰਾ (ਉਦਾਸੀ)

੧-ਵਸਤੂ, ਸੌਦਾ। ੨- ਕਾਫਲਾ, ਸੰਗਤਿ।

੩-ਐਸੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ (ਗੁਰੂ)

ਵਲ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਅੱਖੀਂ ਵਿਛਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ।

੪-ਮੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ, ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ।

ਇ. ੫: ੯੯.

ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤਿ (ਰਸਮ) ਚਲਾਈ। ਅਗਲੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਮਤਾਂ-ਸੰਨਿਆਸੀ, ਜੋਗੀ ਤੇ ਵੈਰਾਗੀ ਆਦਿ-ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਭੀ ਇੱਕ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਸਗੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕਬਨ ਅਨੁਸਾਰ-

ਸਬਦਿ ਜਿੱਤੀ ਸਿੱਧ-ਮੰਡਲੀ,
ਕੀਤੇ ਸੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥੩੧ (ਵਾਰ ੧)

ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ ਭੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

‘ਭੇਖ’ ਤੇ ਰੀਤਿ ਚੁੰਕਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਅਪਣੇ ‘ਪ੍ਰਯੋਜਨ’ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਵਰਤੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਈ, ਭੇਖ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਵਲ ਰੁਜ਼ੂ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਣੋਖੀ ਜਿਹੀ ਜੁਗਤਿ (ਰੀਤਿ) ਸੋਚ ਲੈਂਦੇ। ਜਿਹਾ ਕਿ ਹਰਿ-ਦਵਾਰ ਜਾ ਕੇ ਲਹੀਂਦੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਉਛਾਲਣਾ; ਜਗਨਨਾਥ ਪੁਰੀ, ਪੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਆਰਤੀ ਸਮੇਂ ਖੜੇ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਮੱਕੇ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਮਾ ਵਿਚ ਕਾਬੇ ਵਲ ਪੈਰ ਕਰਕੇ ਲੰਮੇ ਪੈਣਾ; ਆਦਿ।

ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹਰ ਉਦਾਸੀ (ਵੇਰੇ) ਸਮੇਂ ਵੰਨ ਸੁ ਵੰਨਾ ਤੇ ਅਣੋਖਾ ਜਿਹਾ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਹਾ ਕੁ ਸੰਮਤਿ ੪੭੩੫ ਕਲਿਜੁਗੀ (੧੯੮੯ਬਿ.)* ਦੀ ਲਿਖੀ ‘ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ ਸਾਖੇ’ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ—

(੧) “ਪ੍ਰਿਬੈ ਉਦਾਸੀ” ਕੀਤੀ ਪੂਰਬ ਕੀ।

ਤਿਤੁ ਉਦਾਸੀ^੧ ਨਾਲਿ ਮਰਦਾਨਾ
ਰਬਾਬੀ ਬਾ । ਤਦਹੁ ਕੁ ਪਉਣੁ
ਅਹਾਨੁ ਕੀਆ । ਪਹਰਾਵਾ ਬਾਬੇ ਕਾ

*ਇਹ ਸਮਾਂ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੈ।

੧—ਏਥੇ ‘ਉਦਾਸੀ’ ਸ਼ਬਦ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਪੁਰ ਦੌਰੇ, ਸਫਰ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਿੱਖ-ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਇਹੋ ਵਰਤੋਂ ਦਰਸਤ ਹੈ।

ਇ. ਪ. ਦੰਦ.

ਏਕੁ ਬਸਤਰੁ ਅੰਬੋਆ,^੧ ਏਕੁ
 ਬਸਤਰੁ ਚਿੱਟਾ। ਏਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁੱਤੀ
 ਏਕੁ ਪੈਰਿ ਖਉਸ^੨। ਗਲਿ ਖਫਨੀ
 ਸਿਰਿ ਟੋਪੀ ਕਲੰਦਰੀ। ਮਾਲਾ ਹੱਡਾਂ
 ਕੀ। ਮਥੈ ਤਿਲਕੁ ਕੇਸਰ ਕਾ॥” (ਸਾਖੀ ੧੬ ਵੀਂ)

(੨) “.....ਦੁਤੀਆ ਉਦਾਸੀ ਕੀਤੀ ਦੱਖਣ
 ਕੀ। ਅਹਾਰੁ ਤਲੀ ਭਰਿ ਰੇਤ
 ਕੀ ਕਰਹਿ। ਤਦਹੁ ਪੈਰੀਂ
 ਖੜਾਵਾਂ ਕਾਠ ਕੀਆਂ। ਹੱਥਿ
 ਅੱਸਾ^੩। ਸਿਰ ਰੱਸੇ ਪਲੇਟੇ,
 ਬਾਹਾਂ ਜਾਂਘਾਂ ਰੱਸੇ ਪਲੇਟੇ।
 ਮੱਥੈ ਟਿੱਕਾ ਬਿੰਦੂਲੀ^੪ ਕਾ। ਤਦਹੁ
 ਨਾਲਿ ਸੈਦੇ ਜੱਟ ਜਾਤ ਘੋਰੇ ਥਾ॥ (ਸਾਖੀ ੪੨)

(੩) “ਤ੍ਰਿਤੀਆ, ਉਦਾਸੀ ਉਤਰ ਖੰਡ
 ਕੀ ਕਰਣਿ ਲਗੇ। ਤਿਤੁ ਉਦਾਸੀ
 ਅੱਕ ਦੀਆਂ ਖਖੜੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲ
 ਅਹਾਰੁ ਕਰਦਾ ਥਾ, ਪਰਿ ਸੁੱਕੇ।
 ਅਤੇ ਪੈਰੀਂ ਚਮੜਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਿ ਚਮੜਾ,
 ਸਾਰੀ ਦੇਹ ਲਪੇਟਿਆਸੁ। ਅਤੇ ਮਾਥੈ
 ਟਿੱਕਾ ਕੇਸਰ ਕਾ। ਤਦਹੁ ਨਾਲਿ ਹੱਸੂ
 ਲੁਹਾਰੁ ਅਤੇ ਸੀਹਾਂ ਛੀਂਬਾ ਥੇ।” (ਸਾਖੀ ੪੯)

(੪) “ਰਉਥੀ ਉਦਾਸੀ ਪੱਛਮ ਕੀ ਹੋਈ।
 ਪੈਰਿ ਖਉਸਾਂ ਚੰਮ ਕੀਆਂ। ਅਤੇ ਚੰਮ

੧—ਅੰਬ ਦੇ ਪਾਤਿਆਂ ਵਰਗਾ ਹਰਾ ਰੰਗੁ।

੨—ਛਾਰਸੀ ਦੇ ਲਾਫਜ਼ ‘ਕਫਸ਼’ ਦਾ ਵਿਗੜ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ
 ਹੈ ਜੁੱਤੀ। ਪਰ ਏਥੇ ਮੁਰਾਦ ਉਸ ਖੜਾਂਵ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਤਲਾ
 ਕਾਠ ਦਾ ਤੇ ਪੰਜਾ ਚੰਮ ਯਾ ਨਵਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੩—(ਅੱਰਬੀ—ਅੱਸਾ)—ਲਾਠੀ, ਸੋਟੀ।

੪—ਲਾਲ ਟੰਗ ਯਾ ਸੁਰਖ ਚੰਨਣ ਦੀ ਬਿੰਦੀ।

ਕੀ ਸੁੱਬਣਿ । ਗਲ ਵਿਚ ਹੱਡੀਆਂ ਕੀ
ਮਾਲਾ । ਮੱਥੇ ਟਿੱਕਾ ਬਿੰਦੀ ਕਾ । ਬਾਲਕਾਂ
ਵਿਚਿ ਖੇਡੇ ! ਤਬ ਨੀਲੇ ਬਸੜ੍ਹ ਥੇ ॥” (ਸਾਖੀ ੫੧)
ਇਸ ‘ਉਦਾਸੀ’ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਭੀ ਨੀਲਾ ਬਾਣਾਂ ਹੀ

ਦਸਵੇਂ ਹਨ—

“ਬਾਬਾ ਫਿਰਿ ਮੱਕੇ ਗਇਆ,
ਨੀਲ ਬਸੜ੍ਹ ਧਾਰਿ ਬਨਿਵਾਲੀ ।
ਅਸਾ ਹੱਥਿ ਕਿਤਾਬ ਕੱਛਿ,
ਕੁਜਾ ਬਾਂਗ ਮੁਸਲਾ ਧਾਰੀ ॥” ੩੨ (ਵਾਰ ੧)

ਉੱਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ‘ਉਦਾਸੀ’ ਸ਼ਬਦ ‘ਯਾਤ੍ਰਾ’ ਯਾਂ ‘ਸਫਰ’ ਦੇ
ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਯਾਤ੍ਰਾ ਚੂੰਕਿ ਘਰ-ਘਾਟ ਦਾ ਸੁਖ
ਤੇ ਬਾਲ-ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੋਹ ਤਿਆਗ ਕੇ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਾਂ ਤੋਂ ‘ਉਦਾਸ’ ਹੋ ਕੇ)
ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਾਮ ‘ਦੇਰੇ’ ‘ਭੇਖ’ ਤੇ ‘ਰੀਤਿ’
ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦਾ ‘ਗੁੜ੍ਹ ਮਤ’

ਜੇ ‘ਉਦਾਸੀ’ ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ’ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ,
ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘ਪ੍ਰਯੋਜਨ’ ਯਾਂ ‘ਮਤ’ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸਗੋਂ ਸਾਧਨ ਸੀ,
ਸੱਚੁ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ; ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ
ਆਖ ਕੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ:-

ਮੈਂ ਅਪਨਾ ਸੁਤ ਤੇਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ।
ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ ਸਾਜਾ ।
ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈ ਧਰਮ ਚਲਾਇ ।
ਕਬੁੱਧਿ ਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਹਟਾਇ । ੨੯

(ਵਿਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ-ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਅਧਿ: ੬)

ਉਸ ‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮ’ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਨੇ ਅਪੁਣੇ ਚਉਥੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ.—

ਇਥੋਂ ੧੦੧.

*“ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੋਵੈ, ਤਿਸਕਾ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਮੰਨਣਾ ! ਪਰ-ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ । ਜੇ
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਭਗਤਣੀ ਹੋਵੈਗੀ
 ਤਾਂ ਭੀ ਤੇਟਾ ਹੈ, ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ।
 ਮੇਲੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਰਣਾ । ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਵਿਸਰੈ
 ਤਿਥੈ ਮਿਲਣਾ ਨਾਹੀ । ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ॥
 ਅੰਨ੍ਤ ਬਹੁਤੀ ਭੁਖੇ ਲਗੀ ਜੇਵਣਾ
 ਭਰੇ ਤੇ ਭਰਣਾ ਨਾਹੀਂ । ਅੰਨ ਛੱਡਣਾ ਭੀ
 ਨਾਹੀ । ਸਵਣਾ ਤਾਂ, ਜਾਂ ਬਹੁਤੀ ਨੀਂਦ ਆਵੈ ।
 ਨੀਂਦ ਬਿਨਾ ਸਵਣਾ ਨਾਹੀਂ; ਗਫਲਾਈ ਹੈ ।
 ਦੇਹੀ ਕੰਢੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਦੇਵਣਾ ॥
 ਅਕੈ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ; ਅਕੈ ਗੁਰੂ
 ਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣੀਆਂ । ਅਕੈ ਕਿਸੇ
 ਕਿਆਂ ਬੁਲਾਇਆਂ ਬੋਲਣਾ । ਸਬਦ ਗਾਵਣਾ ।
 ਕੜ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ । ਜੋ ਏਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਮਨੈ ਨਾਲਿ ਰਥੇਗਾ,
 ਸੈ ਮਹਾਂਪੁਰਖੁ ਹੋਵੈਗਾ ਓਸ ਕਾ ਲੇਖਾ ਸਗਲਾ
 ਨਿਬੜੇਗਾ । ਓਸ ਕੀ ਕੁਲਿ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ।
 ਓਸ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਰਹਿਂਗੇ । ਸਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣਾ;
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਖਣਾ ਹੈ !!

ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਲਹੁ ਭੁਲਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਵਣਾ ।
 ਆਪਣੀਅਹੁ ਧਿਰਹੁ ਆਖਣਾ । ਜੇ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ,
 ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣੈ । ਇਹੁ ਆਖਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੈ ॥

*ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ “ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੀ ਮਹੱਲਾ ੩”
 ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਭਾਈ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲਾ-ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਖੇ
 ਵਿਰਾਜਮਾਨ ‘ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ’ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜ ਵਿਚ ਤੇ
 ਸੰਮਤ ੧੯੨੮ ਬਿ: ਦੀ ਇਕ ਲਿਖਤੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਭੀ ਲਿਖਿਆ
 ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

੧- ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ, ਲੀਲਾ-ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਦਿ ।

ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਉਦਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ

ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਸਿਖ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚਿ
ਅਰਾਧੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁ ਸੁਖੀ ਰਖੇਗਾ।
ਧਰਮ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਣੀ, ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਗੁਰੂ
ਬਾਬਾ ਹੈ। ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ।
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਣਾਵਣਾ।
ਦੇਵੈਂ ਸਿਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਉਪਣੇ।
ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਣਾ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਖਣਾ ਹੈ !!”

ਇਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪੁਰ, ਚੌਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਨਿੱਤ-ਨੇਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਯਤ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ:-

ਮ: ੪

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿੱਖੁ ਆਖਾਏ
ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ।
ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਨ੍ਹਾਵੈ।
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੈ
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ।
ਫਿਰਿ ਚੜ੍ਹੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ
ਬਹਿਦਿਆਂ ਉਠਦਿਆਂ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ।
ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿਹਰਿ
ਸੇ ਗੁਰਸਿੱਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ।
ਜਿਸਨੇ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ।
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ
ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ। ੨

(ਵਾਰ-ਗਊੜੀ ਮ: ੪, ਪਉੜੀ ੧੧)

ਇਹ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ‘ਗੁੜ੍ਹ ਮਤ’ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਉਪਦੇਸ਼,
ਚਲਨ (ਰੀਤਿ) ਤੇ ਭੇਖੁ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਮਾੜ੍ਹ, ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ

ਇ: ਪ: ੧੦੩.

ਭੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰੋਂ ਉਦਾਸ (ਫਕੀਰ) ਹੋ ਕੇ ਭੀ । ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਰਮਾਂਦੇ ਹਨ:-

“ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੇ
ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ।” ਪਾ॥੧੧॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧)

ਸਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ‘ਘਰੋਗੀ’ ਤੇ ‘ਵਿਰਕਤ’ ਜੀਵਨ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹਨ ।
ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਭੀ ਉਦਾਸ (ਨਿਰਲੇਪ) ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਘਰ
ਤਿਆਗ ਕੇ ਭੀ । ਪਰ ਘਰ ਤਿਆਗੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਘਰਿਸਤੀ ਦੇ ਮੰਗਣ
ਨਾ ਜਾਏ । ਐਸੇ ਮੰਗ-ਖਾਣੇ ਫਕੀਰ (ਸਾਧੂ) ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨੇ
ਸਪਸ਼ਟ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਹਨ:-

ਸਲੋਕ ਮ: ੧

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾਂ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ।
ਭੁਖੇ ਮੁੱਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤ ।
ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ।
ਫਕਰੂ ਕਰੇ ਹੋਰ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ।
ਗੁਰੂ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ।
ਤਾਂ ਕੈ ਮੁਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥....

ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਧਰਮ੍ਮ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਛਕਣ
ਵਾਲੇ ਘਰਿਸਤੀ ਨੂੰ ਵਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ—

ਯਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹੱਥਹੁ ਦੇਹਿ ।
ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਇ ॥੧॥

(ਵਾਰ-ਮਾਰੂ, ਪਉੜੀ ੨੨)

ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਪੜ੍ਹੀਏ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗ੍ਰੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿਤੇਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ
ਲਭਦੀ, ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧੂਆਂ, ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਂਗੂ ਮਾਨੁੱਖੀ
ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤ ਛੋਡਕੇ, ਜੰਗਲ ਬੇਲਿਆਂ ਯਾ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਦਰਾਂ
ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਯਾ ਸਿੱਖਿਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ !
ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਪ ਨੇ ਕਈ ਬਾਈਂ—

ਇ: ਪ: ੧੦੪.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ, ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ।
 ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ।
 ਅੰਨ੍ਤ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਉ ਗਵਾਇਆ ।
 ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ, ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ।
 ਬਸੜ ਨ ਪਹਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ।
 ਮੇਨਿ ਵਿਗੂਡਾ, ਕਿਉਂ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ?
 ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ¹, ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ।
 ਅਲੁਮਲੁ ਖਾਈ, ਸਿਰਿ ਡਾਈ ਪਾਈ ।
 ਮਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ।
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਈ ਨ ਪਾਈ ।
 ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ² ਮੜੀ-ਮਸਾਣੀ ।
 ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ । ੨॥

(ਵਾਰ-ਆਸਾ, ਪਉੜੀ ਦ)

ਆਦਿ ਬਚਨ ਆਖ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਖੰਡਾਂ ਦੀ ਨਿਖੇਪੀ
ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਆਪ ਨੇ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾਂ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਸੰਗਤਾਂ
(ਪਰਮ ਸਾਲਾਂ) ਬਾਪੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ
(ਮਸੰਦ)ਭੀ ਨੀਯਤ ਕੀਤੇ । ਜਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰਬ ਵਿਚ, ਪਟਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਈ
ਅਧਰਕਾ, ਬੁਸਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਝੰਡਾ ਬੇਡੀ(ਤ੍ਰਿਖਾਣ) ਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਬਗ-
ਦਾਦ ਨਿਵਾਸੀ ਫਕੀਰ ਬਲੋਲ (Balol) ਯਾਂ ਬਹਲੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੇਖ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਤੇ ਨਾਂ ਹੀ
ਘਰ-ਘਾਟ ਅਤੁ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੜਾਇਆ । ਓੜ੍ਹਕ ਆਪਣਾ ਜਾ-ਨਸ਼ੀਨ
ਭੀ ਇਕ ਘਰਿਸਤੀ ਸਿੱਖ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ।

ਆਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬੱਦ, ਆਪ
ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮ ਦੇ ਮੌਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਇਹ ਲਭਦੇ ਹਨ—

੧—ਸੱਚ ਬੇਲਣਾ;

੨—ਨਾਮ ਜਪਣਾ;

੧—ਪੈਰੋਂ ਨੰਗਾ ।

੨—ਬੇ-ਆਬਾਨ, ਬਿਨਾਂ ਪਾਣੀ ਥਾਂ—ਬੀਆਬਾਨ, ਜੰਗਲ ।

- ੩—ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰਨੀ;
 ੪—ਵੰਡ ਛਕਣਾ; ਤੇ
 ੫—ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨੀ ॥

ਸਫਲ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਭੇਖ ਤਿਆਗ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਫਕੀਰੀ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਵੰਨ ਸੁ ਵੰਨੇ ਭੇਸ ਧਾਰ
 ਕੇ, ਸਾਰੇ ਦੱਖਣੀ ਜੰਬੂਦੀਪ (ਏਸ਼ੀਆ) ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਚਾਰ ਉਦਾਸੀਆਂ
 (ਵੰਡਿਆਂ = ਸਫਰਾਂ) ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਮਨੋਰਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ; ਉਹ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ:—

ਗੜ੍ਹ ਬਗਦਾਦੁ ਨਿਵਾਇਕੈ
 ਮੱਕਾ, ਮਦੀਨਾ ਸਭੇ ਨਿਵਾਇਆ ।
 ਸਿੱਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੰਡਲੀ,
 ਖਟਿ ਦਰਸਨ ਪਾਬੰਡਿ ਜਿਣਾਇਆ ।
 ਪਾਤਾਲਾਂ ਆਕਾਸ ਲਖ
 ਜੀਤੀ ਧਰਤੀ ਜਗਤ ਸਬਾਇਆ ।
 ਜੀਤੇ ਨਵਖੰਡ ਮੇਦਨੀ
 ‘ਸਤਿਨਾਮੁ’ ਕਾ ਚੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇਆ ।
 ਦੇਵ ਦਾਨੇ ਰਾਕਸ਼ ਦੈਤ ਸਭ
 ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਸਭਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ।
 ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਅਪਛਰਾ
 ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਮੰਗਲ ਰਾਇਆ ।
 ਭਇਆ ਅਨੰਦ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ
 ਕਲਿ ਤਾਰਨਿ ‘ਗੁਰ ਨਾਨਕ’ ਆਇਆ ।
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮਾਣੁ ਨਿਵਾਇਆ ॥੩੭॥ (ਵਾਰ-੧)

ਦੌਰੇ (ਯਾਤਰਾ) ਮੁੱਕੇ, ਤਾਂ ਲੋੜ ਮੂਜਬ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਭੇਖ ਭੀ
 ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਅਕੱਟ ਦਲੀਲ
 ਦੇ ਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ— ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ
 ਫੂਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬਿ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ।

੧—ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇ: ਪ: ੧੦੬.

ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ-ਅਭਿਆਸੁ ।

ਗਿਆਨ ਭਇਆ ਤਬ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥੧॥

(ਰਾਗੁ ਭੈਰਵੁ)

ਸੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ (ਮਤ) ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਵਾਸਤੇ
ਘਰੋਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ । ਅਰੁ
ਇੱਕ ਥਾਂ ਟਿਕ ਕੇ ਘਰਿਸਥ-ਮਾਰਗੁ ਦੇ ਪੂਰਨੇ ਪਾਊਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਰਮ
ਡੈਲਿਆਃ:-

ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ, ਕਰਤਾਰਪੁਰਿ

ਭੈਖ ਉਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ

ਪਹਿਰਿ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ,

ਮੰਜੀ^੧ ਬੈਠਿ ਕੀਆ ਅਵਤਾਰਾ^੨ ।

ਬਾਣੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀਐ

ਹੋਇ ਰੁਸਨਾਈ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰਾ ।

ਗਿਆਨ ਗੋਸਟ ਚਰਚਾ ਸਦਾ

ਅਨਹਦਿ ਸ਼ਬਦ ਉਠੇ ਧੁਨਿਕਾਰਾ ।

‘ਸੇਦਰੁ’ ਆਰਤੀ ਗਾਵੀਐ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ‘ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਰਿ ਅਥਰਬਣਿ ਤਾਰਾ^੩ ॥ ੩੮

“ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ, ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ”

‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮੁ’ ਦੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਜਾਦਾ, ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਨਿਵਾਸ ਕਰਕੇ ਚਲਾਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਕਰਨਾ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਨੇ ਅਪਣੀ ਸੰਗਤਿ-ਜਿਸ
ਵਿਚ ਪੁੱਤ-ਪੋੱਤੇ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ-ਦੀ ਪਰੀਖਿਆਂ ਕੀਤੀ ।
ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਪੰਚਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰਿ

੧-ਮਸਨਦ, ਗੱਦੀ, ਜੋ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਗਾਊ ਤਕੀਏ ਲਾ ਕੇ ਸਵਾਰੀ
ਜਾਂਦੀ ਸੀ ।

੨-ਉਤਾਰਾ, ਡੇਰਾ, ਟਿਕਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੁਕਾਮ ।

੩- ਮੁਖ-ਗੁਰੂ (ਨਾਨਕ) ਨੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰੋਂ ਕਲਿਜੁਗੀ ਵੇਦ-
ਅਥਰਵਣ, ਦਾ ਭਾਰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸਦੀਕ ਹੋਏ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡ ਢਾਢੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੂਜਬ ਇਹ ਹੋਇਆ
ਕਿ-

ਸਿੱਖਾਂ ਪੁੜ੍ਹਾਂ ਘੋਖਿਕੈ

ਸਭ ਉਮਤਿ ੧ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਣੁ:-

ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ, ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਟਿਕਿਓਣੁ ॥

ਭਾਵ- ਹੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤਿ! ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਪੁੜ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਘੋਖਿ (ਪਰਖ-ਵਿਚਾਰ) ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੀ, ਕਿ ਜਾਂ ਸੋਧ
ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾਂ ਪੂਰੇ ਨੰਬਰ (ਮਾਰਕਸ) ਲੈਕੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ।
ਸੋ ਉਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮ’ ਦੀ ਮ੍ਰਿਯਾਦਾ ਤੇਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ
ਅਪਣਾ ਜਾ-ਨਸ਼ੀਨ ਟਿੱਕ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ:-

ਹੋਰਿਓਂ ਰੰਗ ਵਹਾਈਐ

ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ:- ‘ਕਿ ਕਿਓਣੁ !’

ਉਲਟੀ ਗੱਗਾ ਵਹਾ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ (ਚੇਲੇ) ਭਾਈ
ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ‘ਅੰਗਰਦ’ ਖਿਤਾਬ ਬਖਸ਼ ਕੇ “ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਧਾਰਾ”।
ਯਾਨੀ ਅਪਣੀ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਥਾਪ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹ ਉਲਟੀ ਗੱਲ ਵੇਖਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਤੇ ਆਪੇ
ਵਿਚ ਆਖਣ ਲੱਗੇ:- ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ

“ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ !”

ਐਉਂ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਲਗਾਤਾਰ ਧਾਰਨ
ਕੀਤੀ ਰੱਖਿਆ ‘ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ’ ਸਦਾ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ
'ਗੁੜ੍ਹ ਮਤ' ਯਾ 'ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮ' ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਆਪ ਨੇ ਪਾ-
ਪਿਆਦਾ ਫਿਰਕੇ ਤੇ ਫਿਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਸਦਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਾਨੂਣੂ, ਅਪਣੇ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਰਦ ਜੀ ਨੂੰ
ਗੱਦੀ ਬਹਾਲ ਕੇ, ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ
ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਰੇ ਭੇਖਾਂ ਰੇਖਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ—“ਨਿਰਮਲ ਪੰਥੁ” ਦੱਸਿਆ ਹੈ:-

ਮਾਰਿਆ ਸਿੱਕਾ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ

ਨਾਨਕਿ ‘ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ’ ਚਲਾਇਆ।

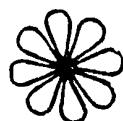
੧- (ਅੱਗਬੀ) ਇੱਕ ਗਾਰੋਹ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤੱਥੇ ਹੋਵੇ;

ਭਾਵ ਫਿਰਕਾ, ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ, ਸੰਗਤਿ।

ਬਾਪਿਆ 'ਲਹਿਣਾ' ਜੀਂ ਵਦੈ
 ਗੁਰਿਆਈ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਫਿਰਾਇਆ ।
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਕੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਵਟਾਇਆ ।
 ਲਖਿ ਨ ਕੋਈ ਸਕਈ
 ਅਚਰਜੇ ਅਚਰਜੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਕਾਇਆਂ ਪਲਟਿ ਸਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ॥ ੪੫ (ਵਾਰ-੧)

ਇਹ ਹਨ 'ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ' ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਨ; ਜੋ
 ਸਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਪਣੀ ਬਾਣੀ, ਤੇ ਜੀਵਨ-ਲੀਲਾ ਚੋਂ ਹੁੰਦੇ
 ਹਨ। ਅਰੁ ਇਹੋ ਹੈ ਨਿਚੋੜ 'ਉਸ 'ਗੁੜ੍ਹਮਤ' ਦਾ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਬਾਬਾ ਜੀ
 ਨੇ ਅਪਣੇ ਦਸਵੇਂ ਜਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਵਟਾਏ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ
 ਕਰਕੇ ਤੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਭਾਵ ਸਮਝਕੇ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ॥

ਅੱਗੋਂ ਇਹ 'ਭੇਖ ਤੇ ਰੀਤਿ' ਕਿਸ ਸੂਰਤਿ ਵਿਚ ਚਾਲ੍ਹ
 ਰਹੇ, ਤੇ ਮਗਰੋਂ ਸਮੇ ਸਮੇ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
 ਰਾਈਆਂ? ਇਹ ਅਗਲੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ ਕਰਾਂਗੇ ॥

ਆਪ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼

‘ਇਤਿਹਾਸ’ ਕੌਮ ਦੀ ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਸੇ ਭੀ ਜਾਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇਂਦੀਆਂ ਅਰੁ ਧਨੁ ਖਰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਤਨਾ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੇ ਫਖਰ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਤਨਾਂ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਅਧੂਰਾ, ਖਿੰਡਿਆ-ਪੰਡਿਆ ਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਹਾਕਮ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਅਪਣੇ ਮਤਲਬ ਲਈ ਸਾਡੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਤੇ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਸੁਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੜੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਸਰਦੀ ਪੁਜਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹੋ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ‘ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ’ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਬਨਾਣ ਲਈ ਆਪ ਪੱਕੇ ਮੰਚਰ ਬਣੋ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਓ! ਚੰਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ੧੦) ਹੈ।
(ਸਕੱਤ੍ਰ)

ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁੱਛਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ

‘ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਈਟੀ’ ਦੇ ਦਫਤਰ ਸਿੱਧੀਆਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣ ਗੁ: ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਅਨੇਕਾਂ ਪੱਛਾਂ ਐਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮੌਜੂਦ-ਮਸਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪੁਰ, ਪੂਰੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਬੜੀਆਂ ਅਹਮ ਤੇ ਹਰ ਸਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ਧਿਆਨ ਗੋਚਰੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ‘ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ’ ਵਿਚ ਛਾਪ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੋ, ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇਸ ਅੰਕ ਤੋਂ “ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁੱਛਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ” ਸਿਰਲੇਖ ਬੱਲੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਪਾਠਕ ਇਸ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਮੁਨਾਸਬ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ।

(ਸਕੱਤਰ)

੧—ਕੌਰ

ਸ: ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿ. ਕਲਰਕ ਨੰ: ੬੮੪੬੬੮੦,
ਓ. ਆਰ. ਡੀ. ਡੀਪੁ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ—

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁੜਦੀ ਡਾਕੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ‘ਕੌਰ’
ਸ਼ਬਦ ਸਿੱਖ ਅੰਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ
ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ? ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਵੀ ਲਿਖ ਭੇਜਣ ਦੀ
ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਕਰਨੀ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੋਈ
ਧਾਰਮਕ ਜਾਂ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋਵੇ; ਤਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਧੰਨਿਵਾਦੀ ਬਨੋਣਾ !”

(੧੯-੧੧-੫੦)

ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ:-

ਕੌਰ—‘ਕੁਮਾਰੀ’ (ਯਾ ਕੁੰਵਰਿ) ਸ਼ਬਦ ਘਸ ਘਸ ਕੇ ‘ਕੌਰ’
ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ‘ਕੁਮਾਰ’ (ਯਾ ਕੌਰ) ਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਿੰਗ
ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਪੰਜ ਵਰ੍ਹੇ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੀ ਬਾਲਕੀ। ਐਪਰ
ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਪੁਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਪਾਧੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ’ਚਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰਾਰੇ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਦਰੁਸਤ
ਹੈ; ਪਰ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਗਲਤ ਲਫਜ਼ ਭੀ ਸਹੀ ਮੰਨਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਤਨਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੈ,
ਜਿਤਨਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ‘ਕੁਮਾਰੀ’ (ਯਾ ਕੁੰਵਰਿ)। ਅਰੁ ਓਦੇਂ ਤੋਂ
ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਪਾਧੀ ਦੇ ਤੌਰ ਪੁਰ ਲਗਦਾ ਆਇਆ
ਹੈ। ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਰ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ
'ਦਇਆ ਕੌਰ'; ਤੀਜੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ 'ਰੂਪ ਕੌਰ';
ਅਰੁ ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ 'ਖੇਮ ਕੌਰ' ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਹੁੰ ਦੇ ਨਾਮ—ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਰ,
ਚੰਦ ਕੌਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਕੌਰ ਤੇ ਰਾਮ ਕੌਰ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਓਦੇਂ ਇਹ ਨਾਮ ਕਿਸੇ
ਬੰਧਾਨ ਦੇ ਅੰਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਹਜ-ਸੁਭਾ ਦੇਸ-
ਚਾਲ ਮੂਜਬ ਹੀ ਰੱਖੇ ਸਨ॥

ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ, ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ
ਨਾਲ 'ਸਿੰਘ' ਪਦ ਜੋੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ; ਤਾਂ ਇਸੇ ਭਾਵਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ 'ਕੌਰ' ਸ਼ਬਦ

ਇ: ੫; ੧੧੨.

ਵਧੋਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਤੇਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਉਸ ਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ
ਪੱਕਾ ਪੁਰਲਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਹਿਬ ਤੋਂ ਵਾਕ
ਲੈ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰੀਤਿ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਵੀਹ ਵਿਸਾਵੇ 'ਸਿੰਘ ਸਭਾ' ਲਹਿਰ
ਤੋਂ ਇਹ ਰੀਤਿ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਉਪਾਧੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਸਤੇ
ਧਾਰਮਕ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁਰਖਾਂ
ਵਾਸਤੇ 'ਸਿੰਘ' ਸ਼ਬਦ।

੨—ਮੁਸਲਮਾਨ, 'ਸਿੰਘ' ਸਜਿਆ

ਸਕੱਤ੍ਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼੍ਰੋਤੁ: ਗੁ: ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ।

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀਓ !

ਸਕੱਤ੍ਰ ਗੁ: ਕਮੇਟੀ ਦੇਰਾਹਾ (ਪੈਪਰ) ਦੀ ਪੁੱਛ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ
ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ, 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ-ਪ੍ਰਤਾਪ
ਸੂਰਜ' ਪਹਿਲੇ ਐਨ ਦੇ ੧੮ ਵੇਂ ਅੰਸੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ, ਇਸ ਇੱਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—

ਦੇਹਰਾ

*ਬਹਿਮੀ ਹੁਤੇ ਫਕੀਰ ਤਹਿ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਥਾਨ |

ਗੈਰ ਬਣਾਈ ਦੀਰਘਾ, ਮਿਣ ਨੋਂ ਹਾਥ ਪ੍ਰਮਾਣ ॥੧

ਚੌਪਈੀ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਜੀਵਤੇ ਸੋ ਬਨਵਾਈ।

ਲਾਇ ਰੇਖਤਾਂ ਦਿਢ ਕਰਵਾਈ।

ਮੇਰੀ ਅਲਪ ਰਖੀ ਤਿਸ ਮਾਹੀ।

ਮਰਣ ਲਗੇ ਪ੍ਰਵਿਸ਼ਨ ਤਿਸ ਤਾਹੀਂ॥੨

*'ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ' ਦੇ ਪਿੰਡ ਡਤਿਆਣੇ ਦੀ ਟਿੱਬੀ ਪਰ ਇਬਰਾ-
ਹੀਮ ਸ਼ਾਹ ਨਾਮੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕ
'ਬਹਿਮੀ ਸ਼ਾਹ' ਸੱਦਦੇ ਸਨ।

+ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੋਚੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਪਈ ਮਰਨ ਸਮੇਂ
ਇਸ ਮੋਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਵੜ ਜਾਵਾਂਗਾ।

੧—ਕਲੀ ਤੇ ਹੋਰ ਮਸਾਲਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗੱਚ (ਚੁਨਾ)।

ਇ: ਪ: ੧੧੩.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਛਿਗ ਚਲਿ ਆਯੋ ।
 ਪਗ-ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ।
 ਮਣ ਇਕ ਘ੍ਰੂਤ, ਸੇ ਮਣੈ ਮਿਸਟਾਨ ।
 ਮਣ ਮੈਦਾ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਆਨਿ ॥੩
 ਅਪਰ ਚੂਨ ਚਾਵਰ ਅਰੁ ਦਾਨਾ ।
 ਦਯੋ ਬਿਨੈ ਜੁਤਿ ਖਾਨਰੁ ਪਾਨਾ ।
 ਹਾਬ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ:-
 “ਪਰਯੋ ਆਨਿ ਮੈ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ !”
 ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਮੋਹਿ ਬਨਾਵਹੁ !
 ਕਰਹੁ ਸਿੰਘ ਪਾਹੁਲ ਛਕਵਾਵਹੁ !
 ਜਗਤ ਬਿਬੈ ਹੈਂ ਪੰਥ ਘਨੇਰੇ !
 ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਬ ਮੈਂ ਹੋਰੇ !!
 ਪ੍ਰਥਮ ਮੰਡਿ ਸਿਰ, ਭੀਖ ਮੰਗਾਵੈਂ ।
 ਭਲੋ ਭੇਸ ਤੇ ਬੁਰੇ ਬਨਾਵੈਂ ।
 ਰਾਵਰੈ ਪੰਥ ਸਮਾਨ ਨ ਆਨ ।
 ਮੈਂ ਪਰਖੀ ਸਭਿ ਰੀਤਿ ਪਛਾਨ ॥੯
 ਉਜਲ ਬੇਸ ਸੁ ਉਜਲ ਮਤਾ ।
 ਸਿਮਰਨ ਸੱਤਿਨਾਮ ਚਿਤ ਰੱਤਾ ।
 ਯਾਂ ਤੇ ਹੈ ਮੇਰੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ।
 ਬਨੋਂ ਸਿੰਘ ਮੈਂ, ਯਾਂ ਤੇ ਭਾਖਾ !!”
 ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸਨਤਾ ਧਾਰੀ ।
 “ਪੁਰਬ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ਤੈਂ ਡਾਰੀ !
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁਇ ਭਾਵਨ ਧਰੈ !
 ਮਿਲਨ ਪੰਥ ਮਹਿ ਜੇ ਹਿਤ ਕਰੈ !!”
 ਤਉ ਇਹ ਉਚਿੱਤ ਖਾਲਸੇ ਬੀਚ
 ਪਾਹੁਲ ਲਹੈ ਉਚ ਕੈ ਨੀਚ !!”

੧—ਸੌ ਸੇਰ ਕੱਚਾ, ਯਾਨੀ ਇਕ ਮਣ ਪੱਕਾ ।
 ੨—ਮਹਾਰਾਜ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ।

ਇ: ਪ: ੧੧੪.

*ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸੋ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ:-
 “ਖਰੇ ਹੋਹੁ, ਕਰਿ ਸਿਖ ਸੁਜਾਨਾ !!!” ਦ
 ਲੈ ਆਗਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਵਾਯੋ ।
 ਖਰੇ ਹੋਇ ਤਤਕਾਲ ਛਕਾਯੋ ।
 ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਨਾਮ ਉਚਰਯੋ ।
 ਸੁਭ ‘ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ’ ਤਿਹ ਧਰਯੋ ॥੧੦
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕਹਿ ਫਤੇ ।
 ਭਾਂ ਕੱਲਜਾਨ ਉਚਿਤ ਮੁਦ ਚਿਤੇ ।
 ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ।
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਠਿ ਸੰਝ ਸਵੇਰਾ ॥੧੧

ਭਾਈ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ। ਭਾਂ ਸਾਹਿਬ ਡਾਕਟਰ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ‘ਕਲਗੀਧਰ ਚਮਤਕਾਰ-ਉਤਰਾਰਧ’ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਫਿਰ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹਜੂਰ ਰਹੇ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੱਖਣ ਰਾਏ। ਸਤਿ-ਸੰਗ, ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਭਲਾ ਅਛੂਤ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੰਘ ਸਜਕੇ ਸੰਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਵਰਤਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ; ਪਰ ਇਸ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਨਾਤਨੀ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ, ਚਹੁੰ ਵਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਅਭੇਦ ਵਰਤਾਣ ਪੁਰ ਗਿਲਾਨੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਦਸ਼ਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ‘ਇਬਰਾਹੀਮ ਸ਼ਾਹ’ ਨੂੰ ਨਿਹੰਗ ਮਤੇ ਦੇ ਮੇਢੀ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ। ਇਹ ਰੀਤਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਪ ਟੋਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਭਰਮੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਛੌੜ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਹ ਮਿਸਾਲ, ਛੈਣੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

ਬੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਣ ਦੀ ਮਿਸਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਤਿ-ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਕੇ ਸਿੱਖ ਬਨਾਉਣ

*ਇਹੋ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਨੀਲੇ ਬਾਣੇ ਦੀ ਟਾਕੀ ਮੰਗ ਕੇ ਸੀਸ ਤੇ ਸਜਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਰੁ ਅੱਗੋਂ ਨਿਹੰਗ ਬਾਣੇ ਦੀ ਰੀਤਿ ਚਲਾਣ ਦੇ ਮੇਡੀ ਬਣੇ ਹਨ।

ਇ: ਪ: ੧੧੫.

ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਏਦੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਵੰਨਗੀ ਮਾਤਰ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ 'ਕੱਟੂ ਸਾਹ' ਦਾ ਨਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿੱਖ ਸਜਾਇਆ। ਅਰੁ ਉਹ ਆਤਮ-ਗਿਆਨੀ ਬਣ ਕੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। (ਦੇਖੋ, 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਪੰਨਾਂ ੮੨੦)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਜ਼ੀਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਣਹੋਏ ਭਰਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਲਈ ਸਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਦੋਂ ਜੀ ਚਾਹੇ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਆਪੀ 'ਸੱਚ-ਧਰਮ' ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਹੀਂ ਕਿਸੀ ਕਉ
ਭਾਵਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਾਜਾ।”

‘ਵਾਹਿਗੁਰੂ’ ਤੇ ਉਸਦਾ ‘ਧਰਮ’, ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਪਣੇ ਪਿਉ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਪਣਾ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

(ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ)

ੴ ਹਾਤ੍ਰੂ ੪੮੩ ਗੁ: ਨਾ:।

ਇ: ਪ: ੧੧੬.

ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਦੱਖਣੀ ਜੰਬੂਦੀਪ (ਏਸ਼ੀਆ) ਵਿੱਚ, ਪਾ-ਪਿਆਦਾ ਰਟਨ ਕਰਕੇ, ਅਧਰਮ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਢੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਪ ਦੇ ਜਾ-ਨਸ਼ੀਨ ਨੌਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਭੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਿਤ ਦੇਸ-ਰਟਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਵਿਰੋਸ਼ਾਏ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੱਖਾਂ ਭੀ ਦੇਸ-ਦੇਸਾਂਤਰ ਵਿਚ ਚੱਕਰ ਲਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਿਰੜਾਏ 'ਸੱਚ-ਧਰਮ' ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਖਿਲੇਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚੰਗੇ ਉੱਦਮ-ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ। ਸੋ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕਥਨ—

"ਜਿੱਥੇ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਪਰੈ, ਪੂਜਾ ਆਸਣ ਬਾਪਣ ਸੋਆ।"

—ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਯਾ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੱਖ ਨੇ ਚਰਨ ਪਾਏ ਯਾ ਬਹਿ ਕੇ 'ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਧਰਮ' ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਥੇ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਪੂਰ, 'ਧਰਮ ਸਾਲਾ' ਯਾ 'ਗੁਰਦੁਆਰਾ' ਬਣਾ ਕੇ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖਾਂ, 'ਪੂਜਾ ਦਾ ਆਸਣ' ਬਾਪ ਲਿਆ। ਅਰੁ ਉਸ ਥਾਂ ਸਿਮਰਨ, ਭਜਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਅਰੁ ਵਿੱਦਿਆ ਤੇ ਅੰਨ ਦਾ ਲੰਗਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹੋ ਜੇਹੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋਚਾ ਹਰ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਉਗਦੀ ਤੇ ਉੱਮਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ-ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਅਉਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਤੂਠੀਖੀ ਸਮਾਚਾਰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਹਿਤ ਸ਼ੇਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਆਏ ਗੁਰ-ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ, ਸਥਾਨਕ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਰੰਭਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੂਠੀਖੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਯਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੇਵਾ, 'ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ' ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ, ਅਸੀਂ 'ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ' ਵਿਚ—'ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ'—ਸਿਰਲੇਖ ਥੱਲੇ ਕੀਤਾ ਕਰਾਂਗੇ। (ਸਕੱਤਰ)

੧—ਪਿਹੋਆ ਤੀਰਬ

ਪਿਹੋਆ, ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਤੀਰਬ ਮੰਨਿਆਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਰਾਜਾ 'ਪ੍ਰਿਥੁ' ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਪਾਨੀ 'ਮਹੇਸ਼ਮਤੀ' ਲਾਗੇ ਸਰਸੁਤੀ ਨਦੀ ਕੰਢੇ, ਪੱਕੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਨਾਂ ਰੰਗਾਂ ਨਦੀ ਅਜੇ ਜਾਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਨਦੀ ਯਾ ਸਰ-ਸਰੋਵਰ ਹੀ ਸੀ। ਮਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਵੰਸ ਵਿਚ, 'ਪ੍ਰਿਥੁ' ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਮਨੂੰ ਜੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ; 'ਅੰਗ' ਦਾ ਪੋੜਾ ਤੇ 'ਬੈਨੁ' ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੀ।

ਇਸ ਤੀਰਬ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ, ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਰ 'ਪ੍ਰਿਥੋਦਕ' ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਘਸਾ ਘਸਾ ਕੇ, ਬਾਂਗਾਰੂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ 'ਪ੍ਰੇਵਾ' ਤੇ ਕੰਦਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਖੇ 'ਪਹੋਆ' ਬਣਾ ਲਿਆ। ਛੋਟੀ ਪਰਲੋ (ਤੁਫਾਨਿ ਨੂਹ-ਜਿਸ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਵਸਾਈ ਨਗਰੀ-'ਦੁਆਰਕਾ' ਪੁਰੀ-ਨਿੱਘਰ ਰਾਈ ਸੀ) ਵਿਚ ਯਾਨੀ ਅੱਜ ਤੋਂ (ਸੰਮਤ ੨੦੦੮ ਬਿਹੁਮੀ) ਤੋਂ ੫੦੮੦ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤੀਰਬ ਦੀ ਵਸੋਸ਼ਤਾ ਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਨਦੀ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਰ ਸਿਰਫ 'ਸਰਸੁਤੀ' ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਤੇ ਓਥੋਂ ਦੀ ਵੱਸੋਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜੇ ਭੀ ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੰਦੂ ਅਪਣੇ ਅਥਿਰਾਤਿ ਮੇਏ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਾਉਣ ਹਿਤੁ, ਏਥੇ ਪਿੰਡ ਭਰਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਸਾਲ ਚੇਤ੍ਰ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਚਉਥੇਂ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ।

੧—ਸਿੱਖ-ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚ-ਧਰਮ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ, ਦੇਸ਼-ਰਟਨ ਤੇ ਤੀਰਬ-ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਜੋ ਮੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਸੁਤੇ-ਸਿੱਧ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਅਰੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਰਮ-ਜਾਲ ਕੱਠਣ ਦਾ ਸੌਖਾ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ, ਸੰਮਤ ੧੮੮੮ ਬਿਹੁਮੀ ਵਿਚ, ਪਹਿਲੋਂ ਪੁਰਬੀ ਭਾਰਤ ਦਾ

ਇ: ਪ: ੧੧੮.

ਦੋਰਾ (ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਸੀ) ਅਰੰਭਿਆ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੋਂ ਚੱਲ ਕੇ, ਆਪ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਚੇਤ-ਚਉਦੇਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਸਮੇਂ ੨੧ ਚੇਤ੍ਰ (੨੨ ਮਾਰਚ ੧੫੦੨) ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿਹੋਏ ਪਧਾਰੇ। ਆਪ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਯਾਦ ਵਿਚ 'ਸਰਸੁਤੀ' ਤੀਰਥ ਕਿਨਾਰੇ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਬਣਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਕੈਖਲਪਤਿ ਨੇ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ੧੦੦) ਸੌ ਰੂਪਯਾ ਸਾਲਾਨਾ ਬੰਧਾਨ, ਰਾਜ-ਨਾਭਾ ਵੱਲੋਂ ਬੱਛਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੇਤ੍ਰ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਚਉਦੇਂ ਪੁਰ ਹੀ ਇਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖ-ਸਮਾਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੱਤਿਕ ਪੁੰਨਿਆ ਪੁਰ ਭੀ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੨-ਭਾਈ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਰਚਿਤ 'ਗੁਰਪ੍ਰਣਾਲਿਕਾ' ਵਿਖੇ, ਪਿੰਡ 'ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ' ਵਸਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਭੀ ਪਿਹੋਏ ਪਧਾਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਛੰਦ ੨ਪਵਾਂ)

ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (ਜੇਖੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਵਿਚ, ਸ਼: ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਸ਼ਹੀਦ' ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਤੇ ਬਾਬਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ, ਨਾਇਬ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਮਨਸਬਦਾਰ ਗੁੰਚਾ ਬੇਗ ਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੁ “(ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ) ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ॥” ਇਸ ਬੁਲਾਵੇ ਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ, ੩ ਜੇਠ ੧੬੭੩ ਬਿ: ਨੂੰ, ਰਾਮ-ਦਾਸ ਪੁਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਤੋਂ ਆਗਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋਏ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਪਿਹੋਏ ਵਿਰਾਜੇ। (ਪੰਨਾ ੧੩੮)

ਐਪਰ 'ਤੇਜ਼ਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰੀ,' 'ਦਬਿਸਤਾਨਿ ਮਜ਼ਾਹਬ' ਤੇ 'ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' (ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਵਾ ਸਰੂਪਦਾਸ, ਭੱਲਾ) ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਮੂਜਬ, ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਸੰਮਤ ਸੋਲਾਂ ਸੈ ਤ੍ਰੈਹਠ ਵਿਚ ਹੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਡੱਗਣ ਵਿਚ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲਾਹੌਰੋਂ ਆਗਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਹੋਅਾ, ਪਾਣੀਪਥ ਦੇ ਰਸਤੇ ਲੰਘਿਆ। ਇਸ ਸਫਰ ਵਿਚ, 'ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦੇ ਕਬਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਭੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਾਲ ਸਨ। ਵੀਹ ਵਿੱਸਵੇ ਇਸੇ ਮੌਕੇ ਪਹੋਏ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਛੁਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਇ ਉਸ ਦਿਨ ਡੱਗਣ ਦੀ

ਇ: ਪ: ੧੧੯.

163
੬੦੬
ੴ

ਪੁੰਨਿਆਂ ਹੋਵੇ ।

ਜਿੱਥੇ ਵਿਰਾਜੇ, ਓਥੇ ਭਾਈ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਕੈਥਲਪਤਿ ਨੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਅਸਥਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਅਨਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਢਹਿ ਪਿਆ ਹੈ । ਦੋ ਰਸਤਾਂ ਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ ਵਲੋਂ ਬੰਧਾਨ ਹੈ । ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਪੁਰਬ-ਦੱਖਣ ਦੀ ਗੁੱਠੇ, ਇਕ ਫਰਲਾਂਗ ਦੀ ਵਿੱਥੁ ਪੁਰ, ਜੱਮ੍ਹ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਲਾਗੇ, ਉਚੇਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ । ਏਥੇ ਇਕ ਬਾਵਲੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕੋਲ ਨਿੰਮ ਤੇ ਇਮਲੀ ਦੇ ਦੋ ਬ੍ਰਿਡ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਰਨ-ਛੋਹ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

੩—ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ 'ਨਰੋਤਮ' ਨੇ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹ ਵਿਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਰਨ ਪੈਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਭੀ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਨਿਵਾਸ-ਅਸਥਾਨ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਈਸ਼ਾਨ ਕੋਣ ਵਿਚ ਸੌ ਕਦਮ ਦੀ ਵਿੱਥੁ ਪੁਰ ਸਰਸੁਤੀ ਦੇ ਬੇਟ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ । (ਪੰਨਾ ੬੬ ਨੰ. ੨੪)

੪—'ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ (ਸੰਮਤ ੧੭੩੨ ਬਿਂਵਿਚ) ਆਗਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪਿਹੋਏ ਵਿਰਾਜੇ ਸਨ (ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਲਪਣਾ ਦਰਸਤ ਨਹੀਂ । ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਾਈ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ 'ਛਿੱਬਰ' ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਨੂੰ, ਮਲੇਰੀਆਂ ਦੇ ਥਾਣੇ—ਰੋਪੜ ਲਾਗੇ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ, ਸੀਰੰਦ ਪਹੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਅਰੁ ਓਥੋਂ ਦੇ ਨਵਾਬ ਨੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾ ਕੇ, ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਭੇਜਿਆ ਸੀ । ('ਬੰਸਾਵਲੀ ਨਾਮਾ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਕਾਂ—ਚਰਣ ਦ, ਛੰਦ ੧੯, ੮੦)

ਹਾਂ, ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰ-ਕਮਲਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਇਕ ਹੁਕਮ—ਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਪੋਹ-ਮਾਘ ਸੰਮਤ ੧੭੨੮ ਵਿਚ, ਚਿੱਲੀ—'ਭਾਈ ਕਲਿਆਣੀ ਦੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ'—ਵਿਰਾਜੇ ਸਨ । ਓਥੋਂ ਨਵਾਬ ਸੈਫ਼ ਖਾਂ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਸਾਈ ਨੱਗਰ ਸੈਫ਼ਾਬਾਦ ਪਧਾਰੇ । ਪਿਹੋਆ, ਇਸ ਰਾਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਵੀਹ ਵਿੱਸਵੇਂ ਇਸੇ ਮੌਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਏਥੇ ਚਰਨ ਪਾਏ ਹਨ । ਅਰੁ ਪਹਿਲੇ, ਛੇਵੇਂ ਤੇ ਸੱਭਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ

ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੋਏ ਦੇਹਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰੇ ਭਾਗ ਲਾਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਦੇਹੀਂ ਬਾਈਂ ਆਪ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।

ਸੈਫ਼ਾਬਾਦ ਪਧਾਰਨ ਦੀ ਸਾਖ ਤੇ ਸਮਾਂ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ‘ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨ’—ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਸਾਂਭੀ ਹੋਈ ਇਕ ਲਿਖਤੀ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਹਿਲ ਪਿੰਡ ਲਾਗਲੇ ਛੱਪੜ ਕੰਢੇ, ਬੋਹੜ ਹੇਠ ਵਿਰਾਜਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ “ਬੋੜਸ (੧੬) ਮਾਘ ਸੁਕਲ ਪੰਚਮੀ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਅਠਾਈਸ” ਦੱਸੀ ਹੈ। (‘ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਗਾਰਾਂ’—ਪੰਨਾ ੩੭)

੫—ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ‘ਨਰੋਤਮ’ ਦ੍ਰਿਤ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹ’ ਵਿਚ, ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਭੀ ਪਿਹੋਏ ਪਧਾਰਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਵਿਰਾਜਣ-ਸਥਾਨ ਪੁਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ‘ਸੌ ਸਾਖੀ’ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਮਤ ੧੭ਪਦ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲਵੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਮੁੜਨ ਸਮੇਂ, ਚਮਕੌਰ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਤਾਂ ਪਰਬਤੀ ਰਾਜੇ ਬਿਨੈ ਕਰਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪੁਰ ‘ਕੁਰੁਛੇਤ੍ਰ’ ਲੈ ਗਏ। ਜੰਤ੍ਰੀ ਮੁਜਬ ੧੯ ਮਾਘ ੧੭ਪਦ ਤੇ ੮ ਮਾਘ ੧੭ਪਦ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਸੀ। ਇਸੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਯਾ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੀਰਥ ਪੁਰ ਚਰਨ ਪਾਏ।

ਪਿਹੋਆ ਨਗਰ

- (੧) ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕੁਰੁਛੇਤ੍ਰ ਤੋਂ ੧੮ ਮੀਲ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੈ। ਧੂਰ ਤੀਕ ਪੱਕੀ ਸੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਪੁਰ ਮੋਟਰ ਤੇ ਟਾਂਗੇ ਸਵਾਰੀ ਹਿਤੁ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- (੨) ‘ਕੁਰੁਛੇਤ੍ਰ-ਨਰਵਾਣਾ’ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ‘ਛਾਂਢ’ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਠ ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ; ਸੜਕ ਕੱਚੀ;
- (੩) ਕੈਂਬਲ ਤੋਂ ੧੬ ਮੀਲ ਪੂਰਬਤੇਰ; ਸੜਕ ਕੱਚੀ;
- (੪) ਗੁਲੂਂ ਨਗਰ ਤੋਂ ਉੱਨੀਂ ਕੁ ਮੀਲ ਪੂਰਬ-ਰਤਾ ਕੁ ਦੱਖਣ ਰੁਖ਼; ਸੜਕ ਕੱਚੀ;
- (੫) ਪਟਿਆਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ੨੮ ਕੁ ਮੀਲ ਦੱਖਣ-ਰਤਾ ਕੁ ਪੂਰਬ ਰੁਖ਼। ਸੜਕ ਕੱਚੀ ਭੁਨਰਹੇੜੀ ਤੇ ਘੁੜਾਮ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (੬) ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੱਖਣ-ਰਤਾ ਕੁ ਪੂਰਬ ਵਲ, ੩੧ ਮੀਲ; ਕੱਚੀ ਸੜਕ ਪੁਰ ਵਾਕਿਆ ਹੈ।

(ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ)

ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ

ਵਲੋਂ

ਛਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ

੧-ਮਾਖਜ਼ਿ ਤੂਹਾਰੀਖਿ ਸਿਖਾਂ (ਫਾਰਸੀ)	ਭੇਟਾ	੧੩੦)
੨-ਅੰਰਾਕਿ ਪ੍ਰੀਸ਼ਾਨ-ਤੂਹਾਰੀਖਿ ਪੰਜਾਬ (ਫਾਰਸੀ)	...	੩੦)
੩-ਮੁਖਤਿਸਰ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਜੰਤ੍ਰੀ (ਉਰਦੂ)	...	੧ =)
੪-ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਗਾਰਾਂ (ਪੰਜਾਬੀ)	...	੩੦)
੫-ਗੁਰਪੁਣਾਲੀਆਂ (ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤੀ-ਗੁਰਮੁਖੀ)	...)
੬-'ਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੀ' (ਸੰਮਤ ੧੭੬੬) 'ਦਰਸ਼ਨ' ਕ੍ਰਿਤ		੧।)
੭-ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ ਇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਫਾਰਸੀ) } ਕ੍ਰਿਤ ਅਹਮਦ ਯਾਰ, 'ਮੌਲਵੀ'	ਭੇਟਾ	੨)

ਛੇਤੀ ਛਪ ਰਹੀ ਹੈ

੧-ਤਾਹੀਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਉਰਦੂ)	}
(ਸੰਮਤ ੧੮੩੬ ਤੋਂ ੧੮੨੬ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ)	

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਾਲ ਨੰ: ੪- ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਨਿਵਾਸ	ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ
--	-------------------------------------

ਇ: ਪ: ੧੨੨.

ਨੋਟ ਜ਼ਰੂਰੀ

੧੫੬੨ ਨੰਬਰ ਲਿਖਤੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ 'ਮਾਝਾ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦਰਬਾਰੀ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਨਾਮ ਇਸ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਪੰਨਾ ੩੦ ਪੁਰ ਛਪ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ, ਥਾਂ ਦੀ ਤੰਗੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—

੧—ਆਡਾ

੨—ਸੁਰੰਗ— { ਖਵਰੇ, 'ਲਾਲ' ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਯਾਇ ਵਾਚੀ
 { ਸੰਗਿਆ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇ।

੩—ਖਿਆਲੀ— { 'ਲਾਲ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 'ਖਿਆਲ' ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ, ਉਹ 'ਖਿਆਲੀ' ਪਿੰਡ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖੁਦ ਨੂੰ 'ਖਿਆਲੀ' ਲਿਖਦਾ ਹੋਵੇ; ਤੇ ਏਥੇ 'ਲਾਲ' ਛੱਡੇ ਕੇ ਨਿਰਾ 'ਖਿਆਲੀ' ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਤਾ ਸਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

੪—ਗਿਆਨਾਨੰਦ

੫—ਗੋਵਾਲ

੬—ਚੰਦਾ

੭—ਜਗਤ ਭਾਨ

੮—ਦੇਵਾ

੯—ਨਾਨਕ

੧੦—ਛੱਤਾ, ਮੀਆਂ

੧੧—ਬਾਲਮੀਕ

੧੨—ਬਿਹਾਰੀ

੧੩—ਮਹਾਂਨੰਦ

੧੪—ਲਾਹਿਰਿ

੧੫—'ਲਾਲ', ਖਿਆਲ

ਕਰਤਾ-ਕਰਮ ਸੂਚੀ

ਪੰਜਾਬੀ (ਗੁਰਮੁਖੀ) ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ-ਦਾਖਲਾ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਨਾਲ ਛਪੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਕਰਤਾ ਲੱਭਣਾਂ ਰਤਾ ਅੰਖਾ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਕੜ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਹਿਤ ਇਹ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜੋ 'ਪੁਸਤਕ-ਸੂਚੀ' ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਰਤਾ-ਨਾਮ ਅਗਾੜੀ ਦਿੱਤੇ ਨੰਬਰ, ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨੋਟ ਕਰ ਲਓ।

ਪੁਸਤਕ-ਕਰਤਾ ਸੂਚੀ

(ਅੱਖਰ ਕਰਮ)

ਉ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ-੧੪੨੫ ।
ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, 'ਸਦਾ ਅਨੰਦ'-੧੨੮ ।

॥

ਅਗਰਾ ਸਿੰਘ 'ਸੇਠੀ'-੧੭੨(੧), ੧੧੯੯(੧੭)।
ਅਚਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੧੫੬ ।
ਅੱਛਰ ਸਿੰਘ, ਜੱਬੇਦਾਰ-੧੩੯੪ (੩)।
ਅੱਡਣ ਸ਼ਾਹ, ਭਾਈ-੮੩੧ ।
ਅਤਰ ਸਿੰਘ, ਪੈਨਸ਼ਨਰ-੧੫੧੬ ।
ਅਨਾਬਦਾਸ, ਸਾਧੁ } ੮੦੨ (੫), ੧੦੯੯, ੧੧੦੨ (੨),
ਅਨਾਬ, ਪੁਰੀ } ੧੬੦੭ (੬)।
ਅਬਾਦੁਲਹ, ਗਿਆਨੀ-ਪੰਡੜ, ੧੬੫੮ ।
ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿੰਘ-੧੯੬੬ ।
ਅਭੈ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ-੮੩੨, ੧੧੩੨ ।
ਅਮਰ ਸਿੰਘ, 'ਅਮਰ' -੧੪੦੮ (੩ ਵਿੱਚ)।
ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ-੧੪੪੭ (੨)।
ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੪੪੭(੧), ੧੬੭੭ ।
ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ, ਵੈਦ-੧੪੧੮ ।
ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ, ਸਤਿਗੁਰੂ-੧੬੯, ੮੫੫, ੮੮੦-੧, ੧੦੩੧,
੧੧੦੮, ੧੧੪੨(ਬੰਗਲਾ), ੧੧੫੦, ੨੦੭੦, ੨੦੭੨ ।
ਅਰਜਨ ਦਾਸ-੨੩੧੮ ।
ਅਰੂੜ ਸਿੰਘ, 'ਤਾਇਬ'-੧੩੯੪ (੧੧), ੧੩੯੬ (੫, ੭), ੧੪੧੦।
ਅਲਖ ਸਨੌਰੀ, ਨਵਨ ਦਾਸ-੭੮੧ (੩)।
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ-੧੫੧੯, ੧੬੦੫ ।
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਬੇਦੀ-੧੯੫੭ ।

ਇ: ਪ: ੧੨੫.

੫੨.

ਆਸਾ ਸਿੰਘ-੯੫੭(੨)।
 ਆਡਤ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ।
 ਆਡਾ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ।
 ਆਤਮ ਸਰੂਪ, ਮਹਾਤਮਾ-੧੬੧੨।
 ਆਤਮਾ ਰਾਮ, (ਉਲਬਾਕਾਰ)-੮੩੫, ੧੫੮੦।
 ਆਲਿਮ, ਕਵੀ-੧੫੬੨ (੨)।
 ਐਚ. ਬੀ. (ਭਾ. ਕਾਨੁ ਸਿੰਘ)-੧੧੨੯।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ, ਗਿਆਨੀ-੧੪੦੮ (੧, ੩ ਵਿੱਚ)।
 ਅੰਗਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ-੧੧੪੧, ੨੦੯੨, ੨੧੯੨।

ਈ

ਇੱਕ ਸਿੰਘ, ਵਿੱਦਵਾਨ-੧੦੩੦।
 ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, 'ਜੋਹਰ'-੧੧੧੯।
 ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੫੦੭।
 ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮਨਗਰੀਆ-੧੪੦੦ (੨)।
 ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ-੧੯੪੪।
 ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਪੰਡਿਤ-੧੫੦੬।
 ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, 'ਮੈਲ'-੧੬੯੦, ੧੭੭੫।
 ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ-੧੪੮੯ (੨)।
 ਏਮਰਸਨ-੯੪੯।

ਸ

ਸ. ਸ., 'ਅਮੇਲ'-੧੯੦੩।
 ਸ. ਸ., ਗਿਆਨੀ-੨੦੬੧-੨।
 ਸ. ਸਿੰਘ-੯੫੭ (੧)।
 ਸ਼ਮਲੇਰ ਸਿੰਘ, 'ਅਸ਼ੋਕ'-੧੯੬੭, ੧੯੦੫।
 ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ, 'ਯੂਬਿਪ'-੧੦੨੭।
 ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ, ਕਵੀਸ਼ਰ-੧੫੪੩।
ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੨੬੦, ੯੫੮ (੧), ੧੯੦੩, ੧੯੫੫।

ਇ. ਪ: ੧੨੬.

੫੩.

ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੧੯੯੯ ।
‘ਸ਼ਰਡ’, (ਫੀਰੋਜ਼ਦੀਨ)-੧੩੯੯ (੧), ੧੪੦੯ (੨, ੩ ਵਿੱਚ) ।
ਸ਼ਰਮ ਸਿੰਘ, ‘ਪੁਨੀ’-੧੬੯੯ ।
ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ (ਖਾਲਸਾ)-੯੯੯, ੧੪੮੫ ।
ਸਰੂਪ ਦਾਸ, ਭੱਲਾ-੧੧੫੧ ।
ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ-੧੫੬੨ (੧) ।
ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ, ਉਦਾਸੀ-੨੧੬੫ (੩) ।
ਸਾਂਈਂ ਲੋਕ-੧੯੪੮ ।
ਸਾਹ ਮੁਹੱਮਦ, ਕਵਿ-੧੭੨ (੬), ੧੪੯੧, ੧੯੪੩ ।
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਬੀ. ਏ. (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ)-੧੧੬੬, ੧੯੩੨, ੧੯੮੨ ।
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੫੮੫ ।
ਸਾਹਿਬ.ਦੇਵੀ, ਮਾਤਾ-੫੪੧, ੨੧੯੯-੭, ੨੧੯੯ ।
ਸਾਹੂ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੧੧੮(੧) ।
ਸਾਹੂ ਸਿੰਘ, ਬਾਵਾ-੧੫੫੮ ।
ਸਾਹੂ ਸਿੰਘ, ਮਹੰਤ-੧੯੫੩ ।
ਸਾਹੂ ਜਨ, ਕਵਿ-੧੯੪੪ ।
ਸਾਹ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੧੯੮, ੨੩੨੮ ।
ਸਾਲਗ ਰਾਮ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੫) ।
ਸਿੰਘਾ, ਕਵਿ-੨੩੧੨ (੩) ।
ਸਿੱਧ ਜੀਨ-੧੭੨ (੯) ।
ਸੀ. ਆਰ., ਦਾਸ-੧੯੮੧ ।
ਸੁਖਦੇਵ, ਕਵਿ-੧੪੪(੩), ੧੮੧(੧), ੧੧੦੩(੬), ੧੬੦੭(੩)।
ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੪੩, ੧੦੩੪, ੧੧੧੨, ੧੧੯੦, ੧੫੫੭ ।
ਸੁਖੀਜਾ, ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ-੨੩੧ ।
ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ, ਮਾਇਨਰ-੧੧੧੩, ੧੭੬੧ ।
ਸੁਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਰਾਗੀ)-੧੦੩੫ ।
ਸੁਦਰ ਸਿੰਘ, ‘ਲਾਇਲਪੁਰੀ’ (ਮਾਇਨਰ)-੧੪੫੧ ।
ਸੁਦਰ ਜੀ, (ਬਾਬਾ)-੯੭੫, ੧੪੯੦ ।
ਸੁਦਰ (ਦਾਸ), ਕਵਿ-੧੯੨ (੮), ੧੮੫, ੧੧੦੨ (੧) ।

ਇ: ਪ: ੧੨੭.

੫੪.

ਸੁਦਰ, 'ਮਹਾਂ ਕਵੀ'—੧੩੫੦ ।
ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਬਾਬਾ), ਭਾਈ—੧੬੯੮, ੧੮੩੪ (੭) ।
ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਜ਼ਲਾ—੧੮੦੩ ।
ਸੁਰੰਗ, ਕਵਿ—੫ਪੰਡੂ (੧), ਵਿੱਚ ।
ਸੁਰਜ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ (ਗਿਆਨੀ)—੧੩੮੬, ੧੫੧੭, ੧੫੩੮ ।
ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਐਮ. ਐਸ ਸੀ. (ਕਸ਼ਮੀਰ)—੧੦੮੫, ੧੮੮੭-੮, ੨੦੫੯ ।
ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ (ਗਿਆਨੀ)—੧੫੮੩-੪ ।
ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ—੨੫੧, ੧੧੨੦, ੧੪੪੭ ।
ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ—੧੦੮੭, ੧੬੮੭ (੨) ।
ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ—੧੦੩੨, ੧੦੮੮, ੧੫੨੦, ੧੫੨੪, ੧੫੫੩,
੧੮੧੭, ੧੮੯੭ ।
ਸੇਵਾ ਦਾਸ, ਉਦਾਸੀ—੧੧੯੧ (੧), ੧੧੯੨ ।
'ਸੈਨਾਪਤਿ' (ਚੰਦ੍ਰ ਸੈਨ), ਕਵਿ—੧੬੦੮ ।
ਸੈਨਾਪਤਿ, 'ਖਾਲਸਾ', ਕਵਿ—੧੪੮੦ ।
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ—੧੭੮੦ ।
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਹਰੀਪੂਰ—੧੪੭੨ ।
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਘੁਕੇਵਾਲੀਆ—੧੪੬੬, ੧੪੬੮-੮, ੧੪੭੧, ੧੫੫੪ ।
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, 'ਸੀਤਲ'—੧੩੫੮, ੧੮੬੮ ।
ਸੋਹਨ (ਸਿੰਘ), ਭਾਈ, ਕਵਿ—੫੨੪, ੧੧੮੪, ੧੮੧੦ ਤੋਂ ੧੨ ।
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰੀ—੧੮੮ ।
ਸੋਂਧਾ, ਕਵਿ—੨੫੫ ।
ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ, 'ਸੰਤ', ਕਵਿ—੧੫੦੪ ।
ਸੰਤ ਸਿੰਘ (ਗਿਆਨੀ) ਕਵੀ—੧੬੬੪ ।
ਸੰਤ ਸੂਰਜ ਸਿੰਘ—੧੫੧੭ ।
ਸੰਤ ਦਾਸ, 'ਛੱਬਰ'—੧੧੦੩ (੫), ੧੮੭੩ ।
ਸੰਤ ਰਾਮ, 'ਮੱਕੜ'—ਗਿਆਨੀ—੧੭੮੫, ੧੮੬੫ ।
ਸੰਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ੧੮੪੬ ।
ਸੰਤੇਖ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਕਵਿ)—੧੧੦੪, ੧੯੮੮, ੧੫੨੨ ਤੋਂ ੧੫,
੧੬੧੮ ਤੋਂ ੨੧, ੨੦੬੬, ੨੩੦੩-੪, ੨੩੨੬, ੨੩੨੯ ।

ਇ: ਪ: ੧੨੮.

.੫੫.

ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੨੦(੨), ੧੩੯੮, ੧੪੦੫(੨,੪)

੧੮੩੭, ੧੮੩੮ ।

ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ (ਸੰਪਾਦਕ,-੧੫੮੬) ।

ਸਜਾਮ ਜੀ, (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ)-੨੭੪, ੧੫੬੪ (੬), ੧੫੭੮ ।

ਸਜਾਮ, ਕਵਿ (?)-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ ।

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ-੧੬੨੬-੭ ।

ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਵਿੱਚ ।

ਸ੍ਰ੍ਵਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-੧੬੮੬ (੧) ।

ਸ੍ਰ੍ਵਮਣੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ-੧੩੭੦ ਤੋਂ ੨੨, ੧੩੭੭ ਤੋਂ ੮੧,
੧੪੨੧-੨, ੧੬੬੭-੮, ੧੭੮੮, ੨੦੬੪ ।

ਹ

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, (ਭਾਈ) ਇੰਸਪੈਕਟਰ-੨੬੩-੪ ।

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੮੮੦-੧ ।

ਹਰਸਾ ਸਿੰਘ, 'ਚਾਤਰ'-੧੮੮੭, ੧੮੮੮-੯ ।

ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਗਿਆਨੀ-੧੩੮੪ (੧੦) ।

ਹਰਿ ਸਹਾਇ-੧੫੬੪ (੫) ।

ਹਰਿ ਕਾਮਤਾ, ਬਰੂਆ-੨੮ (ਆਸਾਮੀ) ।

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ-੨੧੮੬-੨, ੨੧੮੮ ।

ਹਰਿਚਰਨ ਦਾਸ-੨੧੨੧ ।

ਹਰਿਦਿਆਲ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧), ੨੧੭੦ ।

ਹਰਿਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਛੱਲੋ-੧੭੭੯ ।

ਹਰਿਨਾਥ (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਵਿੱਚ ।

ਹਰਿਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੪੦੮ (੩ ਵਿੱਚ) ।

ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਰਮਹੰਸ-੧੨੫ ।

ਹਰਿਬਿਲਾਸ, ਸੰਤ ਉਦਾਸੀ-੨੧੮੫ ।

ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ, 'ਰਜ'-੧੮੬੩ ।

ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ (ਹੋਤੀ)-੧੮੮੮ ।

ਹਰੀ ਚੰਦ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ ।

ਇ: ਪ: ੧੨੯.

ਪ੍ਰ.

ਹਰੀ ਭਗਤ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
ਹਰੀ ਰਾਮ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਲਾਹੌਰ)-੧੬੮੪ ।
ਹਾਸ਼ਮ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੨) ਵਿੱਚ ।
ਹਾਕਮ, ਭਾਈ-੧੩੩ (੨), ੧੮੪੫ (੨) ।
ਹਿਰਦਾ ਰਾਮ, ਭੱਲਾ (ਕਵਿ)-੧੬੧੪ ।
ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ, 'ਦਰਦ'-੧੨੦(੧), ੧੨੧, ੧੬੫੪ ।
ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ, ਬੀ. ਏ.-੧੮੬੬ ।
ਹੰਸ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।

ਕ

ਕਮਾਲ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ-੧੪੭੦ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਹਿਤਕਾਰੀ'-੧੩੮੪(੫, ੭, ੯), ੧੩੮੫, ੧੩੮੬
(੪, ੬), ੧੩੮੭(੨), ੧੪੦੧(੧, ੪, ੫, ੬), ੧੪੦੨(੪, ੩),
੧੪੦੩, ੧੪੦੫ (੫), ੧੪੦੮ (੩), ੧੪੧੨, ੧੪੧੪,
੧੪੨੩ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ (ਕਲਾਸ ਵਾਲੀਆ)-੧੪੭੪, ੧੭੮੩,
੧੮੧੪ ਤੋਂ ੧੮, ੧੮੨੧ ਤੋਂ ੨੧ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, 'ਪੀਜੂਬ'-੧੩੮੬(੩, ੬), ੧੩੮੭ (੧), ੧੩੮੮,
੧੪੦੧(੩, ੬), ੧੪੦੨(੨), ੧੪੦੫(੧), ੧੪੦੬, ੧੪੦੮
(੪), ੧੪੧੧, ੧੪੧੩ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੰਡਿਤ (ਦਾਖਾ)-੧੧੭੭ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਐਮ. ਏ., ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ-੧੦੮੯, ੧੨੨੭ ।
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਲੱਗਨ-੧੪੦੮ (੩) ਵਿੱਚ ।
ਕਬੀਰ ਭਗਤ-੯੬੮, ੧੧੮੧ (੧੬), ੨੦੯੯ ।
ਕਰਮ ਸਿੰਘ,-੧੦੯੩, ੧੮੮੬ ।
ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ-੮੯੪, ੧੨੦੩, ੧੭੮੪ ।
ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ-੧੧੮ ।

ਇ: ਪ: ੧੩੦.

ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ (ਸ਼ਾਮੀ), ਉਦਾਸੀ-੨੫੫, ੧੬੨੯ ।
 ਕਾਦਰਯਾਰ, ਕਵਿ-੧੭੨ (੪), ੧੮੯੧ ।
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸ: ਬਹਾਦੁਰ)-੨੪੭-੮; ੧੫੬੭ ।
 ਕਾਨੂ ਸਿੰਘ, (ਬੰਗਾ) ਕਵਿ-੧੭੨ (੭), ੨੩੬ ।
 ਕਾਨੂ (ਭਗਤ)-੧੫੯੩ (੨) ਵਿਚ ।
 ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਪੰਡਿਤ-੧੯੪੫ ।
 ਕਾਲੀ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੫੦੦ ।
 ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਆਰਿਫ-੧੨੩ ।
 ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-੧੯੧੧ (੧) ।
 ਕਿਸ਼ਨੇਰ, (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਵਿਚ ।
 ਕਿਸ਼ਨੇਰ ਦਾਸ-੧੯੧੧ (੧) ।
 ਕਿਰਪਾਲ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿਚ ।
 ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੮੦, ੧੬੧੦ ।
 ਕੁਇਰ ਸਿੰਘ 'ਕਲਾਲ੍ਹ'-੧੧੯੮ ।
 'ਕੁਸ਼ਤਾ', ਮੌਲਾ ਬਖਸ਼-੧੯੦੨ ।
 ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੯੮੫ ।
 ਕੇਸਰੀ ਦੱਤ(ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ), ਗਿਆਨੀ-੨੨੯ ।
 ਕੇਸੋ (ਕਵਿ)-੧੫੬੨ (੧) ਵਿਚ ।
 ਕੇਸੋ ਦਾਸ, (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਤੇ ੧੫੯੬(੧) ਵਿਚ ।
 ਕੌਰ ਸਿੰਘ, 'ਅਕਾਲੀ' (ਨਿਹੰਗ)-੨੩੯ ।
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੨੩੫, ੧੦੫੧, ੧੦੯੬, ੨੩੨੩ ।

ਖ

ਖੜਾਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੪੦੦ (੩), ੧੪੦੧ (੨), ।
 ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ-੮੩੭ ਤੋਂ ੯੧, ੯੨੪, ੯੨੯-੭, ੯੨੯
 ਤੋਂ ੫੦, ੯੫੨ ਤੋਂ ੫੮, ੯੬੦ ਤੋਂ ੭੪, ੯੭੬ ਤੋਂ ੮੧,
 ੯੮੨ (ਸਿੰਧੀ), ੯੮੩ ਤੋਂ ੯੯, ੧੦੦੧-੨, ੧੦੦੪,
 ੧੦੩੧, ੧੦੪੩, ੧੦੬੩, ੧੦੬੫ ਤੋਂ ੯੭, ੧੦੯੦ ਤੋਂ ੭੪,

ਇ: ਪ: ੧੩੧.

੫੮.

੧੨੦੭, ੧੨੧੩, ੧੨੧੪, ੧੨੬੨, ੧੩੮੨, ੧੪੬੦, ੧੬੬੧,
੧੬੬੬, ੧੬੮੭, ੧੭੦੬, ੧੭੫੮, ੧੮੦੯; ੧੮੨੧ ਤੋਂ
੨੮, ੧੮੬੪, ੧੮੦੦, ੨੦੬੩, ੨੦੧੦-੧, ੨੧੮੨,
੨੨੮੧, ੨੩੩੫।

ਖਿਆਲੀ (ਲਾਲ ?) ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ।

ਖੈਰਾਦੀਨ, ਕਵੀ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ।

ਖੰਨਾ, ਗੁਰਾਂ ਦਿੱਤਾ-੧੮੮੪।

ਗ

ਗਣੇਸ਼ ਸਿੰਘ, ਬੇਦੀ-੧੫੦੨, ੧੫੭੬।

ਗਣੇਸ਼ ਸਿੰਘ, ਲਿਖਾਰੀ-੧੬੯।

ਗਣੇਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, (ਨਿਰਮਲ) ਮੰਤ-੨੭੧, ੧੫੨੨।

ਗੱਦ, ਕਵੀ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ।

ਗਾਂਧੀ, ਐਮ. ਕੇ., (ਮਹਾਤਮਾ)-੧੮੮੧।

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ-੨੦੬੮।

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੨੫੬, ੧੫੦੩, ੧੬੬੫, ੧੮੧੩,
੨੧੬੬-੭; ੨੩੨੫।

ਗਿਆਨਾਨੰਦ (ਕਵਿ)-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ।

ਗਿਰਥਰ (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਤੋਂ ੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ।

ਗੁਪਾਲ ਸਿੰਘ-੧੧੦੩ (੪)।

ਗੁਮਨਾਮ (ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ)-੧੧੪੯।

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਜਸੂਜਾ-੧੯੮੧।

ਗੁਰਚਰਨ, ਮਹਿਤਾ-੧੯੦੭।

ਗੁਰਦਾਸ (੨), ਭਾਈ-੧੧੯੧ (੩)।

ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੧੯੧ (੪)।

ਗੁਰਦਾਸ, 'ਗੁਣੀ'-੧੫੬੩ (੧)।

ਗੁਰਦਾਸ, 'ਭੱਲਾ', ਭਾਈ-੧੩੯, ੧੩੬੧, ੧੫੩੬, ੧੬੨੨,
੨੧੬੫, (੧,੨)।

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਸਾਧੂ-੮੬੮, ੧੧੨੪, ੧੧੫੭।

ਇ: ਪ: ੧੩੨.

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ-੧੨੦੮ ।

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ (੨)-੨੧੮੦ ।

ਗੁਰਬਖਸ਼ (ਜੀ. ਬੀ.) ਸਿੰਘ-੧੪੯੭ ।

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, 'ਸਮਸ਼ੇਰ'-੧੩੮੭, ੧੬੪੩, ੧੮੫੨ ।

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ-੧੪੬੭ ।

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, 'ਕੇਸਰੀ'-੧੫੩੯ ।

ਗੁਰਮਤ ਟੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ-੧੩੮੪, ੧੪੦੫(੭) ।

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, 'ਮੁਸਾਫਰ'-੧੭੬੯, ੧੮੭੧ ।

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਸਿਠੀ-੧੫੮੯ ।

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੧੮੮, ੧੪੬੫ ।

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੫੨੫ ।

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਪੰਡਿਤ-੮੦੩, ੧੧੭੧, ੧੬੯੨ ।

ਗੁਲਾਬ ਦਾਸ (ਗੁਰੂ)-੧੫੪੬, ੧੫੮੨ ।

ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿਚ ।

ਗੋਕੁਲ (ਕਵਿ)-੧੫੬੨ (੧) ਵਿਚ ।

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੧੮੬੮ ।

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਸਤਿਗੁਰੂ-੫੪੧(੨), ੫੪੨-੩, ੧੪੧(੧੦), ੧੬੭

(੧), ੮੨੪(ਸਿੰਘੀ), ੨੮੯(੨), ੧੧੦੫, ੧੧੦੬-੭, ੧੧੧੪,

੧੧੬੧(੮, ੧੪), ੧੨੦੧, ੧੫੩੨, ੧੫੬੪(੬), ੧੫੭੮-੯,

੧੧੦੧, ੧੬੭੫, ੨੦੬੫, ੨੦੭੦, ੨੧੮੬ ਤੋਂ ੮੮,

੨੩੧੯, ੨੩੨੨ ।

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ, (ਟੀਕਾਕਾਰ) -੮੬੯, ੧੦੬੯ ।

'ਗੋਯਾ', ਨੰਦ ਲਾਲ, ਭਾਈ-੬੬੯, ੧੬੭ (੨, ੩), ੮੬੯, ੧੧੭੬,
੧੧੭੬, ੧੧੮੧ (੬), ੧੭੦੨ ।

ਗੋਵਾਲ, (ਕਵਿ)-੧੫੬੨ (੧) ਵਿਚ ।

ਗੰਗਾ, 'ਗੁਣੀ'-੧੫੮੬(੧) ਵਿਚ ।

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੮੩੫ ।

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਬੀ-੧੧੪੮ ।

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ-੭੫੪, ੧੬੬੪, ੧੬੬੮, ੧੮੬੮ ।

੬੦.

ਰੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਬੇਦੀ-੯੪੪ ।
 ਰੰਗਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੨੪੬ ।
 ਰੰਗਾ ਰਾਮ, 'ਅੰਤਰਯਾਮੀ'-੫੭੦ ।
 ਰੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਐਮ. ਏ. (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ)-੧੭੧ ਤੋਂ ੧੬, ੮੭੧, ੧੦੮੨,
 ੧੦੮੧, ੧੦੮੦, ੧੧੨੩, ੨੧੬੧-੨ ।
 ਰਾਜਾਨ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਾਨੀ-੧੫੬੦, ੧੫੭੧, ੧੬੦੧-੨, ੧੭੦੫ ।
 ਰ੍ਹਾਲ ਕਵਿ-੧੫੮੨ ।

ਚ

ਚਤੁਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੮੬੮ ।
 ਚਤੁਰ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੧੧ । (੪) ।
 ਚਤੁਰਾ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੨) ਵਿੱਚ ।
 ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਐਸ. ਐਸ. 'ਸ਼ਹੀਦ'-੧੩੮੪ (੯), ੧੪੦੧ (੯) ।
 ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੯੨੨ ।
 ਚਰਨ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੮੨ (੧) ।
 ਚੀਫ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ-੧੬੨੪-੫, ੧੮੮੨ ।
 ਚੂਹੜ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੪੮੯ ।
 ਚੂਹੜ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੦੨੬ ।
 ਚੌਪਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੮੩੪ (੫) ।
 ਚੰਦਾ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ ।
 ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੫੨੬, ੧੧੭੦, ੧੪੮੬, ੧੫੬੫, ੧੮੧੯।

ਛ

'ਛੱਬਰ', ਸੰਤ ਦਾਸ (ਭਾਈ)-੧੧੦੩ (੫), ੧੮੭੩ ।

ਜ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਹਰਿਆਲ-੧੬੮੧, ੧੭੭੬ ।
 ਜਗਤ ਭਾਨ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ ।
 ਜਗਦੀਸ਼, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ ।

ਇ: ਪ: ੧੩੪.

ਜੋਲੁਣ, ਭਗਤ-੧੧੪੪ ।
 ਜਿੰਦ ਕੌਰ, ਮਹਾਰਾਣੀ-੫੪੦ ।
 ਜੀ. ਬੀ. ਸਿੰਘ-੧੩੨੯ ।
 ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੫੨੭ ।
 ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੩੯੪ (੬), ੧੫੫੫ ।
 ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ, ਕਵਿ-੨੬੮ (੧) ।
 ਜੈਮਲ, ਕਵਿ-੧੫੮੬, (੧) ਵਿੱਚ ।
 ਜੋਪ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੪੮੨ ।
 ਜੋਪ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਪ੍ਰੰਸੀਪਲ)-੨੫੦, ੧੨੪੧, ੧੮੮੩ ।
 ਜਯਾਕਬ-੧੮੮੧ ।

ਟ

ਟਹਕਨ, ਕਵੀ-੧੪੧, ੨੩੨੧, ੨੩੨੪ ।
 ਟਹਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੮੩੬ ।
 ਟਹਲ ਹਰਿ (ਸਿੰਘ)-੧੦੮੩ ।
 ਟੈਹਲ ਸਿੰਘ-੧੨੦੨ ।

ਠ

ਠਾਕੁਰ, (ਕਵਿ)-੨੦੫੮ ਵਿੱਚ ।
 ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੨੪੧, ੧੨੬, ੧੧੯੬, ੧੪੭੬ ।
 ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ, 'ਰੰਡ'-੧੪੧੯ ।
 ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ-੧੫੧੨ ।
 ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ (ਸਿੰਘ)-੧੪੦੪ ।
 ਠਾਕੁਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ-੧੫੮੯ ।

ਤ

ਤਨਸੁਖ, ਕਵਿ-੧੭੦੩ ।
 ਤਾਮੁਲੀ ਛੁਕਨ, ਕੇ. ਐਨ-੪੨ (ਆਸਾਮੀ) ।
 ਤਾਜਬ ਜੀ-੧੮੮੧ ।

੬੨.

ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, 'ਨਰੋਤਮ', (ਪੰਡਿਤ)–੮੯੫, ੧੧੯੯-੭, ੧੫੦੮-੯,
੧੫੬੬, ੧੫੭੦, ੧੮੩੮, ੨੧੬੩, ੨੩੧੪।

ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ-੧੦੦੫, ੧੭੦੪, ੧੭੭੮, ੧੮੮੫,
੧੮੯੩-੪, ੧੯੮੯।

ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ।

ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ, ਗੋਸਾਈ—੧੬੧੩, ੧੮੪੩, ੨੧੬੮।

ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ-੧੫੨੧(੨)।

ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ-ਪ੪੧(੧), ੧੬੦੯, ੨੧੮੬-੭, ੨੧੮੯।

ਤੇਜ ਭਾਨ, ਕਵਿ-੧੫੬੨(੧) ਵਿੱਚ।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਐਸ. ਏ.-੧੯੮੫।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, 'ਸੇਵਕ'-੧੫੧੮।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਛੀ-੧੩੬੪(੧,੧੨), ੧੪੦੦(੪), ੧੪੧੫-੬,
੧੮੨੦, ੧੯੬੪।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ-੧੫੩੦।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਘੁੰਮਣਕੇ-੧੯੧੪।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਬਾਬੂ-੧੧੭੪।

ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸਿੰਘ (ਤੂਹਾਨ), ਗਿਆਨੀ-੧੦੮੪, ੧੭੭੩-੪, ੧੮੮੭-੮,
੧੯੮੬।

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਸਿੰਘ, 'ਸ਼ਾਨ'-੧੯੭੨।

ਬ

ਬਿਰਾ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿੱਚ।

ਦ

ਦੱਤਾ, ਐਸ. ਕੇ.-੪੦ (ਆਸਾਮੀ)।

ਦਯਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ('ਪਿਆਰੇ'?)-੧੫੨੬, ੧੮੩੪(੬)

ਦਯਾਨੰਦ, ਸਰਸੂਤੀ-੮੩੫, ੧੫੮੦।

ਦਯਾਲ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੭੨(੨)।

ਦਰਸ਼ਨ, ਭਗਤ-੨੩੧੨(੨)।

ਇ: ਪ: ੧੩੬.

੬੩.

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੪੭੩ ।
ਦਾਸ, ਕਵਿ (ਲਾਲ ਸਿੰਘ)-੨੫੮ ।
ਦਾਨਾ, ਕਵੀ-੧੫੯੯(੨) ਵਿੱਚ ।
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ-੧੧੦੩ (੨) ।
ਦਿਆਲ ਹਰਿ (ਧਰਮ ਸਿੰਘ), ਭਾਈ-੧੧੯੯(੨) ।
ਦਿਆਲ ਦਾਸ-੨੩੩੪ ।
ਦਿਆਲ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੧੫੯੯(੧) ਵਿੱਚ ।
ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, (ਭਾਈ), ਗਿਆਨੀ-੨੪੫, ੨੫੮, ੧੦੨੩, ੧੦੨੫-੯,
੧੦੯੧, ੧੧੧੫-੯, ੧੧੧੮ (੨), ੧੧੩੧, ੧੧੫੮,
੧੪੯੩, ੧੫੨੧ (੧), ੧੫੩੪, ੧੮੩੩ ।
ਦਿਲਾ ਰਾਮ, ਕਵਿ-੧੫੯੯(੧) ਵਿੱਚ ।
ਦੁਨੀ ਚੰਦ, ਕਵਿ-੧੫੯੯(੧) ਵਿੱਚ ।
ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੮੩੪ (੪) ।
ਦੇਵ, ਕਵਿ-੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਦੇਵਦੂਤ-੨੩੦੭ (੧), ੨੩੧੦, ੨੩੧੫, ੨੩੩੧ ।
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ (ਨਿਰਮਲ-ਸਾਹੂ)-੧੫੦੫, ੧੫੧੫ ।
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, 'ਕਿਰਤੀ'-੧੪੦੮ (੩) ਵਿੱਚ ।
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, (ਭਾਖਾਕਾਰ)-੮੦੦ (੨) ।
ਦੇਵੀ ਦਾਸ, ਕਵਿ-੫੨੭, ੧੩੨(੨), ੧੬੮(੨), ੧੯੯, ੨੦੫੮ ਵਿੱਚ।
ਦੇਵੀ ਵਿਆਲ, ਪੰਡਿਤ-੬੧੮, ੧੦੭੯ ।
ਦੌਲਤ ਰਾਇ, ਲਾਲਾ-੧੧੬੮ ।
ਦਯਾਲ, ਅਨੇਮਾਨੰਦ-੮੦੨ (੧ ਤੋਂ ੪)

• ਧ

ਧਰਮ ਸੀਂਹ, ਕਵੀ-੧੫੯੯(੧) ਵਿੱਚ ।

ਨ

ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, 'ਸੇਚ'-੧੩੬੦ ।
ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ, ਮੁਦੱਰਸ (ਮੁਜ਼ਗ)-੨੬੫, ੧੦੨੮ ।

ਇ: ਪ: ੧੩੭.

੬੪.

ਨਾਨਕ, ਸਤਿਗੁਰ } ਦ੧੪ ਤੋਂ ੧੭, ੨੪੪ (੧), ੨੪੫-੬, ੨੪੭
‘ਨਾਨਕ’ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ } (੧ ਤੋਂ ੫ ਤੇ ੨-੮), ੨੪੮, ੨੯੯(੧), ੮੯੩,
੮੨੧, ੮੨੩, ੮੨੮, ੮੪੧, ੮੪੭, ੮੫੦, ੮੫੫; ੮੯੧(੧),
੮੯੫, ੧੦੦੦, ੧੧੦੬-੭, ੧੧੦੮, ੧੧੪੧, ੧੧੪੨
(ਬੰਗਲਾ), ੧੧੫੦, ੧੧੫੫, ੧੧੯੧(੧੦, ੧੫,), ੧੨੪੨,
੧੫੭੮(੧), ੧੬੦੮, ੧੬੫੭, ੧੭੦੦, ੧੮੪੦, ੧੯੭੩(੪),
੧੯੭੪ (੧, ੨), ੨੦੬੭, ੨੦੬੯, ੨੦੭੦, ੨੦੭੨,
੨੧੬੩, ੨੧੮੪(੧), ੨੩੦੮-੯, ੨੩੧੨(੧), ੨੩੧੩,
੨੩੧੭, ੨੩੧੯ ।

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, (ਨਾਵਲਿਸਟ)-੧੮੬੯ ।

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਸੁਪ੍ਰੀਟੈਂਡੈਂਟ-੧੮੮੫ ।

ਨਾਨਕ, ਕਵਿ-੧੧੦੩ (੧੦), ੧੫੬੨ (੧) ਵਿੱਚ ।

ਨਾਭਾ ਜੀ-੧੮੦, ੧੫੮੧, ੧੬੧੦ ।

ਨਾਰਾਯਣ ਸਿੰਘ, ਸੋਛੀ-੧੪੮੪ ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ-੧੩੮੪ (੪), ੧੪੦੫(੩), ੧੪੫੪ ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ‘ਸੂਰੀ’-੧੧੮੨ ਤੋਂ ੮੫, ੧੮੨੮ਤੋਂ ੩੧, ੧੮੬੫ ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ-੧੭੨ (੫) ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੪੮੦ ।

ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਂ-੨੧੮੦ ।

ਨਿਤਜਾਨੰਦ, ਸ਼ਾਮੀ-੧੧੪੦ ।

ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ, ‘ਅਲਿਮ’-੧੫੧੪ ।

ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੧੦੧ ।

ਨੁਰੰਗ, ਭਾਟ-੧੫੮੬ (੧) ਵਿੱਚ ।

ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੫੮੬ (੧) ਵਿੱਚ ।

ਨੰਦ ਦਾਸ, ਕਵੀ-੨੩੦੨ ।

ਨੰਦ ਲਾਲ, ‘ਗੋਝਾ’ (ਭਾਈ)-੯੮੮, ੨੬੭(੨, ੩), ੮੬੯,
੧੧੭੬, ੧੧੭੮, ੧੬੨੮, ੧੭੦੨ ।

ਨੰਦ ਲਾਲ, ਭਾਈ (?) -੧੧੮੧ (੬), ੧੮੩੪ (੨, ੩) ।

੫

‘ਪਜੁਖ’ ਜਾ ‘ਪੀਜੁਖ’ (ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ)–੧੩੯੪(੨), ੧੩੯੬(੩),
੧੩੯੭(੧), ੧੩੯੮, ੧੪੦੧(੩,੬), ੧੪੦੫, ੧੪੦੮(੪),
੧੪੧੧, ੧੪੧੩।

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦(?)–੧੯੩੪(੯)।

ਪਾਲੁ, ਸ਼ਸ਼ਿ ਭੂਸਨ–੧੦੯੨ (ਬੰਗਲਾ)।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ‘ਆਰਫ਼’–੧੪੦੮(੩) ਵਿੱਚ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ‘ਦਾਤਾ’–੧੯੮੯-੯੦, ੧੯੯੫।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ‘ਪਦਮ’, ਪ੍ਰੇਹੈਸਰ–੧੯੯੫, ੧੯੯੬(੨),
੧੯੯੭(੧), ੧੯੯੮, ੧੯੯੫, ੧੯੦੧-੨, ੧੯੯੮।

ਪੁਰੀ, ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ–੧੧੬੦।

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ–੧੫੯੬(੧,੨) ਵਿੱਚ।

ਪਰਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੇਹੈਸਰ (ਉਲਥਾਕਾਰ)–੮੫੦, ੮੪੮।

ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ, ਭਾਈ–੨੫੭, ੫੦੭, ੫੫੮; ੧੫੭੭, ੧੮੦੭,
੨੧੯੪(੩), ੨੩੦੯(੨), ੨੩੩੦।

ਪੌਛੀ ਜੀ–੧੯੬੦।

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (?)–੧੧੯੧ (੫), ੧੯੩੪ (੭)।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ–੨੩੮, ੧੩੫੮, ੧੯੬੩।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ (੨)–੨੦੬੮।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਜੇਤਿਸ਼ੀ–੨੧੬੪।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਸੰਪਾਦਕ)–੧੧੫੮।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ, ‘ਨਿਰਬਾਣ’–੨੪੮।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ‘ਸੰਤਰੇਣ’–੧੫੫੬, ੨੩੧੧।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ–੧੯੮੪।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ (ਹੋਤੀ)–੧੧੨੧-੨, ੧੧੬੫ ਤੋਂ ੬੭, ੧੧੮੧,
੧੯੭੬।

ਪ੍ਰਯ ਦਾਸ (ਟੀਕਾਕਾਰ)–੧੫੮੧।

ੴ ॥

ਫ

ਛੱਤਾ, ਮੀਆਂ-੧੫੯੨ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਫਰੀਦ ਜੀ, ਸ਼ੇਖ-੯੭੯, ੧੬੩੫ ।
ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ-੧੩੬੯ ।

ਬ

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੦੯੫, ੧੧੯੯ ।
ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੫੨੯ ।
ਬਰਕਤ ਸਿੰਘ, 'ਅਨੰਦ'-੧੪੭੮-੯, ੧੯੬੧, ੧੯੭੦ ।
ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੨੩੬, ੧੧੭੩ ।
ਬਾਹੂ, ਬ੍ਰਹਮਣ-੧੫੯੬ (੨) ਵਿੱਚ ।
ਬਾਲਮੀਕ (ਆਦਿ ਕਵਿ)-੮੦੧ ।
ਬਾਲਮੀਕ, ਕਵਿ-੧੫੯੨ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਬਿਆਸ, ਰਿਖੀ-੧੧੧੧ (੧, ੪) ।
ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੫੩੫, ੨੩੧੩ ।
ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ, ਬਾਵਾ-੧੯੦੯ ।
ਬਿਸਨ ਦਾਸ, ਸੰਤ (ਸੰਗੀਤਕ)-੧੫੯੧ ।
ਬਿਹਾਰੀ, ਕਵਿ-੨੧੧੭ ।
ਬਿਹਾਰੀ (੨), ਕਵਿ-੧੫੯੨ (੧) ਤੇ ੧੫੯੯ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਬਿਕ੍ਰਬੈਤਾਲ, ਕਵਿ-੧੫੯੯ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਬਿਕ੍ਰਮ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ (ਸਿੰਘ)-੧੯੨੮ ।
ਬੀਰ ਖਾਲਸਾ.....ਦਲ-੧੪੯੪ ।
ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੫੯੬ (੧) ਵਿੱਚ ।
ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ (ਪੁਣਡ)-੧੧੮੧, ੧੯੧੫ ।
ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਬਾਵਾ-੧੧੭੨, ੧੯੪੧ ।
ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਉਪਦੇਸ਼ਕ)-੨੫੮ ।
ਬੁੱਲੇ ਸ਼ਾਹ-੧੧੦੩ (੩), ੧੪੪੯ (੧) ।
ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ, 'ਸੇਵਕ'-੧੪੯੯ ।

ਇ: ਪ: ੧੪੦.

੬੭.

ਬੈਰਾਗ ਰਾਇ, ਕਵਿ-੧੫੯੬ (੨) ਵਿੱਚ ।
 ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ, 'ਬਹਾਦੁਰ' (ਬਾਬਾ)-੫੪੧ ਵਿੱਚ ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ, ਪੰਡਿਤ-੧੮੪੭ ।

ਭ

ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ-੧੪੦੮ (੩) ਵਿੱਚ ।
 ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਹੈਂਡਟੀਚਰ-੨੬੨ ।
 ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, 'ਵਿਸਾਰਦ'-੧੫੧੦-੧੧, ੨੧੭੦ ।
 ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, 'ਨਿਰਜਨੀ'-੧੪੪(੨), ੨੮੪ (੨), ੮੦੦(੧) ।
 ਭਜਵਾਨਾ (ਧਰਮ ਸਿੰਘ), ਭਾਈ-੧੧੯੩ (੨) ।
 ਭਗਵੰਤਿ, ਕਵਿ-੧੫੯੬ (੧) ਵਿੱਚ ।
 ਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੨੧੮੦ ।
 ਭਰਥਰਿ ਹਰਿ-੧੬੦੭ (੨) ।
 ਭੱਲ, ਕਵੀਸ਼ਰ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੩੭ ।
 ਭਾਗ ਮੱਲ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ -੧੮੯੬-੭ ।
 ਭਾਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੧੬੧ ।
 ਭੂਵਾਂ, ਐਸ. ਕੇ.-੨੭, ੨੯ ਤੋਂ ੩੧, ੩੪-੫, ੩੬ । (ਬੰਗਲਾ ਸੱਭੇ)

ਮ

ਮਹਾਂਨੰਦ ਕਵੀ-੧੫੬੨(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ-੧੯੦੬ ।
 ਮਹੀਧਰ ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਮੱਕੜ, ਸੰਤਰਾਮ-੧੭੮੫, ੧੮੬੫ ।
 ਮਟਕ, ਕਵੀ-੧੭੨(੮) ।
 ਮਤਰਾਮ, ਕਵੀ-੧੫੯੬(੨) ਵਿੱਚ ।
 ਮਤਿਰਾਮ, ਕਵਿ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਮਤੀ-੨੧੧੨ ਵਿੱਚ ।
 ਮਦਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ-੧੩੫੫ ।

ਇ: ਪ: ੧੪੧.

੬੮.

ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ-੧੯੩੦।
ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੧੫੧, ੧੧੮੭; ੧੫੩੩, ੨੨੮੫।
ਮਨੀਰਾਮ, ਭਾਈ-੧੦੩੬।
ਮਨੋਹਰਦਾਸ, 'ਨਿਰਜਰੀ'-੧੪੪(੪), ੨੮੨ (੨ ਤੋਂ ੬), ੧੮੩
(੧ ਤੋਂ ੫)।
ਮਰਕੁਸ-੨੧੭੨ ਵਿੱਚ।
ਮੱਲ ਸਿੰਘ, ਕਵੀਸ਼ਰ-੧੫੪੪।
ਮਾਈ ਦਾਸ, ਕਵੀ-੧੫੯੬(੧) ਵਿੱਚ।
ਮਾਨ ਸਿੰਘ, 'ਨਿਰਮਾਨ'-੧੪੫੦।
ਮਾਤ੍ਰਦਾਸ-੧੨੦੯।
ਮੁੰਹਮਦ ਯੂਸਫ (ਉਲਬਾਕਾਰ)-੧੮੪੬।
ਮਿਨ੍ਹ ਮਸਾਨੀ-੧੯੮੦।
ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, 'ਦੁਖੀ'-੨੦੭੩।
ਮੀਰ ਗੁਲਾਮ (ਚੀਰਾ-ਭਕਨਾ)-੧੭੨(੯)।
ਮੀਰ ਜੀ-੧੫੬੩(੨) ਵਿੱਚ।
ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ-੧੫੬੩(੨) ਵਿੱਚ।
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ (ਰਾਗੀ)-੧੧੦੦।
ਮੇਘ ਰਾਜ, 'ਗਰੀਬ' (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੧੭੬, ੧੧੭੯।
ਮੈਕਾਲਫ (ਸਾਹਿਬ)-੧੧੧੩, ੧੧੬੧।
ਮੋਹਣ ਸਿੰਘ, 'ਉਬੇਰਾ'-੧੯੦੪।
ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਜਰਨੈਲ-੧੩੯੧।
ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ, 'ਵੈਦ'-੧੪੦੫(੬), ੧੪੦੬(੨)।
ਮੋਹਿਨਦਾਸ, ਸ਼ਾਮੀ-੨੧੧੩।
ਮੋਹਿਨਾ (ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ)-੨੧੮੩।
ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਕਵੀ-੧੪੮੩।
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ-੧੨੨।
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਮੁਨਸ਼ੀ (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੫੬੮।
ਮੰਗਲ ਦਾਸ, ਕਵੀ-੧੫੬੬(੧) ਵਿੱਚ।
ਮੰਗੂ ਜੀ, ਭਾਈ-(ਉਲਬਾਕਾਰ)-੧੩੩(੧), ੧੪੦, ੧੮੪੫(੧))।

ਫਿ: ਪ: ੧੪੨.

ਯ

ਯੂਹੱਨਾ-੨੧੭੨ ਵਿਚ ।

ਰ

ਰਸਖਾਨ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿਚ ।
 ਰ: ਸਿੰਘ-੮੫੩ ।
 ਰਘੁਨਾਥ (ਕਵਿ) - ੨੦੫੮ ਵਿਚ ।
 ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ, 'ਬੀਰ' - ੧੪੨੦ ।
 ਰਜਬ ਕਵਿ-੨੮੪(੧) ।
 ਰਣ ਸਿੰਘ, 'ਅਕਾਲੀ' ਡਾਕਟਰ-੮੬੬ ।
 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ-੧੮੭੧ ।
 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ (ਗੁ: ਇੰਸਪੈਕਟਰ) - ੨੭੫, ੫੭੫ ।
 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ-੧੯੮੬ ।
 ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ- ੧੪੩ ।
 ਰਤਨ ਸਿੰਘ, 'ਭੰਗੂ'-੧੩੫੨ ।
 ਰਤਨ ਸਿੰਘ, 'ਰਤਨ'-੧੫੩੧ ।
 ਰਲਿਆ ਰਾਮ, ਕੇ. ਐਲ-੧੬੬੨ ।
 ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ, ਬੀ. ਏ.- ੧੧੮੨ ।
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੨) ਵਿਚ ।
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ, ਦੁੱਗਲ-੧੫੬੨(੩) ਵਿਚ ।
 ਰਾਜੂ ਰਾਇ, ਕਵਿ-੧੫੮੬(੧) ਵਿਚ ।
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਕਵਿ-੧੧੬੦ ।
 ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕਵਿ (ਭਖਾਕਾਰ)-੨੮੩(੬) ।
 ਰਾਮਚੰਦ, ਮਾਨਕਟਾਹਲਾ-੧੧੩੮ ।
 ਰਾਮਦਿਆਲ-੧੧੨(੩) ।
 ਰਾਮਦਿੱਤਾ, 'ਭਰਤ'-੮੭੦, ੧੦੫੨ ।
 ਰਾਮਦਾਸ, ਵਧਵਾ (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੬੧੪ ।
 ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸਾਧੂ-੨੧੬੮ ।

ਇ: ਪ: ੧੪੩.

੧੦.
ਰਾਮਗਾਇ, ਕਵਿ-੧੫੯੧(੧) ਵਿਚ ।

ਲ

ਲੱਛਮੀ ਦੇਵੀ, ਬੀਬੀ-੧੦੫੩, ੧੫੨੩, ੧੯੭੬ ।
 ਲੱਧ ਸਿੰਘ, ਮੇਮਿਓ-੧੪੭੫ ।
 ਲਾਹੜ, ਕਵਿ-੧੫੬੨(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਟੀਕਾਕਾਰ)-੧੫੩੨ ।
 ਲਾਭ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ-੨੧੮-੯ ।
 ਲਾਭ ਸਿੰਘ 'ਲਾਭ'-੨੨੦ ।
 ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ, 'ਸਮੁੰਦਰੀ'-੧੩੮੬(੨), ੧੪੦੦(੧),
 ੧੪੦੧(੨), ੧੪੦੭, ੧੪੦੯(੧), ੧੪੧੬ ।
 ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ-੧੯੪੯ ।
 ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ-੧੦੮੧, ੧੫੪੫, ੧੮੯੧-੨, ੧੮੯੬,
 ੧੯੬੨ ।
 ਲਾਲ ਸਿੰਘ, 'ਨਰੋਤਮ'-੧੮੬੨ ।
 ਲਾਲ ਸਿੰਘ, 'ਪੁਰਖੋਤਮ'-੫੬੯ ।
 ਲਾਲ, ਕਵਿ-੧੧੦੩(੧੦) ਵਿੱਚ ।
 'ਲਾਲ', ਖਿਆਲ-੧੫੬੨(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਲਿਆਨ ਦੇਵ-੧੯੦੧ ।
 ਲੁਕਾ-੨੧੭੨ ਵਿੱਚ ।

ਵ

ਵਸਾਵਾ ਸਿੰਘ-੮੦੧ ।
 ਵਸਿਸ਼੍ਟ ਮੁਨੀ-੨੪੨, ੧੧੦੩(੧), ੨੧੬੯ ।
 ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਐਮ. ਏ. (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ)-੧੮੮੩, ੧੯੦੮-੯ ।
 ਵਲੀਰਾਮ-੧੮੧(੨), ੧੧੯੧(੧੨), ੧੫੬੨(੧) ਵਿੱਚ ।
 ਵਿਆਸ ਰਿਖੀ-੨੩੪, ੨੩੮, ੨੫੦, ੨੫੨ ।
 ਵਿਸਾਖਾ ਸਿੰਘ, ਰਾ. ਬਹਾਦੁਰ-੧੪੫੩ ।
 ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ-੧੧੯੦ ।

ਇ: ਪ: ੧੪੪.

ਵਿਧਾਤਾ ਸਿੰਘ, 'ਤੌਰ'-੧੪੮੨, ੧੯੨੦।

ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ-੧੩੪੮, ੧੯੪੨।

ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ-੮੩੭ ਤੋਂ ੪੮, ੮੫੧ ਤੋਂ ੬੧, ੯੩੨
ਤੋਂ ੩੫, ੯੩੮-੯, ੯੭੭, ੧੦੩੩, ੧੦੩੭ ਤੋਂ ੪੨, ੧੦੬੪,
੧੦੬੮-੯, ੧੦੭੦(੧), ੧੦੭੫ ਤੋਂ ੭੭, ੧੧੦੯-੧੦,
੯੨੬੨, ੧੩੨੯, ੧੩੫੭, ੧੬੦੪, ੧੬੧੮ ਤੋਂ ੨੧,
੧੬੬੧, ੧੬੬੬, ੧੭੭੦ ਤੋਂ ੭੨, ੧੭੯੦, ੨੨੮੩-੪,
੨੩੦੫-੬।

ਖਾਸ ਨੈਟ

'ਰਸ ਪੰਚ ਬਾਰ ਨਿਧਿ' (ਯਾ ਰਸ ਬਿਰੂਬ ਨਿਧ ਬਾਰ) ਗ੍ਰੰਥ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਨੰਬਰ ੧ਪੰਡ ਪੁਰ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਸੰਪਾਦਕ-'ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ' ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਐਪਰ ਇੱਥ ਵਿਚ, 'ਖਾਲਸਾ-ਰਾਜ' (ਸੰਮਤ ੧੮੮੬ਬਿੱਥੋਂ) ਤੱਕ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਵੰਨਰੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। 'ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਸੂਚੀ' ਵਿਚ ਭੀ ਸਾਰੇ ਨਾਂ ਛਪਣੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਵਿ-ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕਾਮ ਜਾਨਣਾ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸ਼ੁਗਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:-

੧-ਉਗਰ ਸੈਨ	੬-ਸਾਧ ਜਨ
੨-ਅਹਮਦ	੭-ਸਿਲੋਮਾਨ
੩-ਆਲਮ	੮-ਸੁੰਦਰ
੪-ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ	੯-ਸਰਦਾਸ
੫-ਸਾਗਰ ਸੁਜਾਨ	੧੦-ਸਾਂਧਾ

ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ

(ਅੱਖਰ-ਵਾਰ)

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਨੰਬਰ ਦੀ
 ਤਰਤੀਬ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਛਪੀ ਹੈ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਰਚਣਗਾਰਾਂ, ਉਲਥਾ ਯਾ,
 ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੀ, ਅੱਖਰ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ
 ਵੱਖਰੇ ਛਪ ਗਏ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਪੰਜਾਬੀ-ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾ ਯਾ
 ਟੀਕਾਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਏਨਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਸੁਭੀਤੇ
 ਹਿਤ, ਅਗਲੇ ਪੱਤ੍ਰਿਆਂ ਪੁਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਅੱਖਰ ਵਾਰ ਪੇਸ਼
 ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਸਕੱਤਰ)

ਪੁਸਤਕ-ਸੂਚੀ

(ਅੱਖਰ-ਵਾਰ)

ੴ

ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੀ (੧੯੩੪ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤ) - ੧੯੭੩ (੨)।

ਉੱਚ ਜੀਵਨ - ੯੩੭ (੪)।

ਉੱਠ ਬਾਬਾ ! ਅੱਜ ਤੇਰੀ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਹੈ - ੯੮੭ ।

ਉੱਤਮ ਸਿੱਖਯਾਂ - ੯੫੭ (੧)।

ਉਥਾਨਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ) - ੧੧੯੩ (੨)।

ਉਥਾਨਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ - ੧੯੫੩।

ਉਦਰ ਨਿਵਾਸ - ੯੯੮ (੧)।

ਉੱਨੀ ਸੌ ਇਕਵੰਜਾਹ ਦੀ ਆਦਮ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਾਕਫੀਅਤ - ੨੦੬੪।

ਉੱਨੀ ਸੌ ਸੰਤਾਲੀਹ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ - ੧੬੨੪-੫।

ਉਪਵੇਸ਼ਕ (ਮਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ ੧੯੮੦ ਬਿ:) - ੧੪੪੩।

ਉਬਾਰੇ ਖਾਨ - ੯੩੫ (੨)।

ਓਜ ਬਿਲਾਸ (ਲਿਖਤੀ) - ੨੫੮।

ਅ

ਸੰਮਤ ੨੦੦੫ ਬਿ:- ੬੧੮।

ਅਸਲੀ ਤਿਥਿ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ } ਸੰਮਤ ੨੦੦੬ ਬਿ:- ੧੦੭੯।

 } ਸੰਮਤ ੨੦੦੮ - ੨੩੪੮।

ਅਸੁਮੇਧ ਪਰਬ (ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ) - ਭਾਖਾ (ਸੰਮਤ ੧੯੫੯ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤ) - ੧੪੧।

ਅਸੁਮੇਧ ਪਰਬ (ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ) - ਭਾਖਾ (ਸੰਮਤ ੧੯੬੦ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤ) ੨੩੨੧।

ਅਸੁਮੇਧ ਪਰਬ (ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ) - ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ) ੨੩੨੪।

ਅਸ਼ਾਵਕਰ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ) - ੮੦੨ (੨), ੨੩੭੩ (੨), ੨੩੭੪ (੪)।

ਅਕਾਲੀ - (੧੯੨੦-੨੨ ਈ:) - ੧੬੮੨ (੧)।

ਅਕਾਲੀ ਜੋਧਾ - ੧੨੦ (੨)।

ਇ: ਪ: ੧੪੭.

੭੪.

ਅਕਾਲੀ ਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸੀ-ਰੋਜ਼ਾਨਾਂ (੧੯੨੨-੨੪ ਈ:)-੧੬੮੩-੪।
ਅੱਗ ਦੀ ਖੇਡ (ਸਨ ੧੯੪੭ ਦੇ ਛੁਨੀ ਸਮਾਚਾਰ)-੧੯੬੯।
ਅਗਿਆਨ ਬੋਧਨੀ,-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)-੮੦੨(੧), ੨੩੭੩(੫),
੨੩੭੪(੬)।
ਅਜਾਈਂ ਮਾਰੇ ਗਏ-੮੭੨(੨)।
ਅਜੀਤ ਖਾਲਸਾ-੧੯੨੩।
ਅਣਖੀਲਾ ਜਰਨੈਲ-ਸ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਆ-੧੯੫੬।
ਅਣਮੁੱਲੀ ਟੈਹਲਣ-੮੬੯(੨)।
ਅਣੋਖਾ ਬਾਲਕ-੮੨੯(੨)।
ਅਦਭੂਤ ਸ਼ਿਕਾਰੀ-੧੪੦੧(੬)।
ਅਦਭੂਤ ਗ੍ਰੰਥ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੭੪(੭)।
ਅਦੂਤੀ ਸ਼ਹੀਦੀ (ਚਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੀ)-੨੩੮੫।
ਅਦੂਤੀ ਝਾਕੀ-੧੯੩੦।
ਅਦੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਲਿਖਤੀ)-੭੮੧(੨)।
ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸੰਮਤ ੧੯੮੩ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੭੪੪(੩)।
ਅਧੂਰੀ ਵਿਦਯਾ-ਜਿੰਦ ਦਾ ਖਾਹੁ-੮੬੬(੩)।
ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸੰਮਤ ੧੯੦੫ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੭੮੧(੧)।
ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-(ਸੰਮਤ ੧੯੨੩ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੧੦੩(੬)।
ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੬੦੧(੩)।
ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਯਣ-(੧੯੩੮ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਰਚਨਾ) ੮੦੩।
— (੧੮੬੩ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੬੮੨।
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੭੪(੮)।
ਅਨਰਥ-੮੬੪(੨)।
ਅਪ੍ਰੋਖ ਅਨੁਭਵ (ਲਿਖਤੀ)-੮੦੨(੪), ੨੩੭੩(੪), ੨੩੭੪(੫)।
ਅਬਚਲੀ ਜੋਤਿ-੮੫੦(੧), ੮੪੯।
ਅਮਰ ਸ਼ਹੀਦ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ-੨੦੬੧-੨।
ਅਮਰ ਖਾਲਸਾ-ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ-੧੯੮੪।
ਅਰਸੀ ਉਪਕਾਰੀ-੧੦੪੨(੧)।
ਅਰਸੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਤਾ-੮੪੯(੨)।

ਇ: ਪ: ੧੪੮.

ਅਰਸੀ ਦਾਤਾਂ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ)–੧੪੦੧(੪,੫)।
 ਅਰਸੀ ਨੂਰ (ਨਾਨਕ)–੧੦੩੮।
 ਅਰਸੀ ਨੂਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ–੯੪੦(੧)।
 ਅਰਜੋਈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪਾਸ–੧੫੮੬(੩)।
 ਅਰੋਗਯਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ–੧੭੮੫।
 ਅਵਤਾਰ ਕਬਾ (ਪਾ: ੧੦)–੯੩੮(੨)।
 ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ–੯੨੮।
 ਆਗਯਾ ਕੌਰ–੯੮੬(੭)।
 ਆਜ ਕੀ ਬਾਤ (ਖਬਰਾਂ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ ੧੯੪੭ ਦੀਆਂ)–
 ੧੪੮੫।
 ਆਜ਼ਾਦ ਅਕਾਲੀ (੧੯੨੨ ਈ:)–੧੬੮੨(੩)।
 ਆਤਮ ਘਾਤ–੯੭੨(੧)।
 ਆਤਮ ਦਰਸ਼ਨ–੧੯੮੭।
 ਆਤਮਿਕ ਟੈਲੀਫੋਨ–੧੩੮੬(੭)।
 ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ (ਲਿਖਤੀ)–੧੫੬੪(੩)।
 ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ–੯੭੧(੨)।
 ਆਦਰਸ਼ਕ ਸਿੰਘਣੀਆਂ–੧੮੮੬।
 ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ (ਸੰਮਤ ੧੭੪੨ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)–੧੨੪੨।
 ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਸੁਖਮਨੀ ਤੱਕ (ਲਿਖਤੀ)–੨੩੦੯(੧)।
 ਆਦਿ ਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਚੇਣਵੀਂ ਬਾਣੀ (ਲਿਖਤੀ)–੧੧੦੯–੨।
 ਆਦਿ ਰਾਮਾਇਣ (੧੮੩੫ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)–੨੩੧।
 ਆਨੰਦ ਵਿਵਾਹ (ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਾਗ)–੧੯੮੨।
 ਆਪੇ ਦਾ ਸੁਧਾਰ–੯੩੭(੧)।
 ਆਲਸ ਦੇ ਔਗਣ–੧੦੭੬(੨)।
 ਔਬੜ ਜੱਟ ਤੇ ਸੌਬੜ ਸਾਧੂ–੯੬੪(੫), ੧੦੪੩(੨)
 ਅੰਗ ਫੁਰਨੇ ਕਾ ਫਲੁ (ਲਿਖਤੀ)–੧੫੬੨(੪)।
 ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ–੧੭੨ (੬)।
 ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕੀਕੁਣ ਲੀਤਾ ?–੧੦੮੩।
 ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ?–੧੯੬੬।

ਇ: ੫: ੧੪੯.

੭੯.

ਅੰਤ ਦਾ ਅੰਤ—੧੩੯੪(੧੨)।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ (ਨਵੰਬਰ ੧੯੩੨ ਤੋਂ ਮਾਰਚ ੧੯੩੮)—੧੪੪੦(੨)।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਹਿਮਾਂ (ਲਿਖਤੀ)—੨੫੫(੧)।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਹੈ ?—੧੯੮੬।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀਵਨ (ਸੰਤ ਗਿਆਂ ਸੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੰਡਰਾਂ ਵਾਲੇ)—੧੦੯੭।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ { ਸੰਮਤ ੧੯੯੩ ਦੀ ਲਿਖਤਿ—੧੪੪(੨)
 { ੧੯੯੮ ਬਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤਿ (ਅਪੂਰਣ)—੨੮੪(੨)।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੱਲ—੧੪੦੫(੫)।

੮

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਬੋਧ—੯੬੬ (੨)।
 ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਦਰਸ਼ਨ (ਪਾਂ ੧੦)—੧੩੨੯।
 ਇੱਕ ਟੇਢੀ ਚਾਲ—੯੬੭ (੧)।
 ਇੱਕ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਜੀਵਨ—੧੦੩੬।
 ਇੱਕ ਭੁਜੰਗੀ ਦਾ ਸੁਫਨਾ—੯੩੬ (੪), ੯੫੬ (੨)।
 ਇਕਾਦਸ ਸਿਕੰਧ (ਭਾਗਵਤ)—ਭਾਖਾ (ਸੰਮਤ ੧੯੦੫ ਬਿਆਂ ਦੀ
 ਲਿਖਤਿ)—੨੮੨ (੧)।
 ਇਤਫਾਕ ਦੀ ਬਰਕਤ—੯੭੦ (੫)।
 ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦ ਰੰਜ ਲਾਹੌਰ—੨੩੮੪।
 ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ (ਪੰਜਾਬ)—੧੩੭੦।
 ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਣ = ਸਿੰਘ ਗਊ ਸੰਬਾਦ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੯।
 ਇਨਕਲਾਬੀ ਗੁਰੂ—੧੬੮੫ (੧)।
 ਇਥਰਾਹੀਮ = ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ—੯੩੨ (੩)।
 ਏਕ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਨਾਮਾਵਲੀ—ਕੋਸ਼, ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ—
 ੧੧੮।
 ਏਕਾ—੯੭੦ (੪)।
 ਏਕਾਦਸੀ ਮਹਾਤਮ (ਸੰਮਤ ੧੯੭੭ ਬਿਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਤੇ ਲਿਖਤਿ)—
 ੮੦੦ (੨)।
 ਇੰਜਨ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਖਯਾ—੯੪੨।

ਇ: ਪ: ੧੫੦.

੬੬.

ਇੰਡੈਕਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੨੪੯, ੧੧੮੮ ।
 ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ-ਸੈਂਚੀ ਪਹਿਲੀ (ਸੰਮਤ ੪੮੧ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ)-
 ੨੩੬੭-੮ ।

ਸ

ਸ: ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ-੨੧੮੦ ।
 ਸ਼ਸਤਰ ਨਾਮ ਮਾਲਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੭੦੧ (੧) ।
 ਸੱਸੀ-ਹਾਸ਼ਮ ਕ੍ਰਿਤ-੧੫੮੬ (੨) ।
 ਸਹਸਕ੍ਰਿਤ ਸਲੋਕ-ਸਟੀਕ-੧੧੪੧ ।
 ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਲੋਕ-ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ-੨੦੭੨,
 ੨੧੮੨ ।
 ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ, (ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ)-੨੪੧ ।
 ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ-੧੧੧੮(੨) ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਾ (ਪਾ: ੫)-੧੩੮੬(੩) ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਾ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ-੧੪੭੫ ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਾ ਭੁਲੇਰ (ਚੱਕ ਨੰ: ੧੧੯)-੧੩੮੬, ੧੬੪੨ ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਰਬਾਰ (ਪਾ: ੫)-੧੩੮੬(੫) ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਜੀਵਨ, ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ-੧੮੫੨, ੧੬੪੩ ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਜੀਵਨ (ਸਨ ੧੮੧੪-੫)-੧੮੬੦ ।
 ਸ਼ਹੀਦੀ ਜੋਤਾਂ-੧੮੬੧ ।
 ਸਹੇਲੀ-(ਮਈ ੧੮੩੬ ਈ:)-੧੪੪੬(੩) ।
 ਸੱਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਬਾਰੇ)-੧੩੮੬(੨) ।
 ਸੱਚ ਦੀ ਫਤਿਹ (ਗੁ: ਮਾਣਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ)-੧੬੬੪ ।
 ਸੱਚ ਖੰਡ ਯਾਤ੍ਰਾ-੯੨੮(੧), ੯੩੮(੧) ।
 ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ-੯੬੪(੩) ।
 ਸੱਚਾ ਰਾਹ-੯੬੪(੪) ।
 ਸੱਚੀ ਖੜੀ-੯੭੦(੬) ।
 ਸੱਚੇ ਸੱਜਨ-੯੬੪ ।
 ਸੱਚੇ ਵਾਕਿਆਤ (ਮਾ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਡਤਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ)-੧੮੬੬ ।

ਇ: ਪ: ੧੫੧.

੭੮.

ਸੱਜਣ ਠੱਗ-੮੪੨(੨)।
ਸੱਤ ਸੀਸ-੧੫੨੯।
ਸੱਤ ਧਾਰਾ-੧੩੯੪(੪)।
ਸੱਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰੀ (ਸੰ: ੧੮੯੩ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੪੪(੪)।
ਸੱਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੮੨(੩), ੧੮੩(੨)।
ਸਤਵੰਤ ਕੌਰ-੧੧੧੨।
ਸਤਿਗੁਰ-ਉਸਤਤਿ (ਸੰਮਤ ੧੮੦੨ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੮੪੫(੩)।
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੰਸ ਵਰਣਨ, (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੬੦।
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ-੮੩੨, ੧੧੩੨।
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜੰਗੀ ਨਜ਼ਾਰੇ-੧੩੯੪(੮)।
ਸਤਯਾਰਬ (ਸੱਤਿਆਰਬ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੮੩੫, ੧੫੮੦।
ਸੱਦ-ਸਿਧਾਂਤ-੮੧੫।
ਸੱਦ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਬ-੧੪੯੦।
ਸੱਦਾਂ-ਕਵੀ 'ਨਾਨਕ' ਤੇ 'ਲਾਲ' ਦੀਆਂ (੧੮੨੩ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-
੧੧੦੩(੧੦)।
ਸਪੀਰ (੨੨ਵੀਂ ਸਿੱਖ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫ੍ਰੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਭਾਸ਼ਨ)-
੧੪੪੩।
ਸਫਲ ਗੁਰਪੁਰਬ-੧੦੦੯।
ਸਫਲ ਦਰਸ਼ਨ-੧੩੯੪(੫)।
ਸ: ਬ: ਡਾ: ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ-੧੦੪੧।
ਸ਼ਬਦ, ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ-ਸਟੀਕ-੧੬੩੫।
ਸ਼ਬਦ, ਸਲੋਕ ਭਗਤਾਂ ਦੇ-੨੫੪।
ਸ਼ਬਦ ਭਗਤਾਂ ਦੇ (ਲਿਖਤੀ)-੧੫੬੩(੨)।
ਸ਼ਬਦ ਨਾਵਾਂ ਮਹਲ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਬਹਾਦੁਰ)-੧੬੦੯।
ਸ਼ਬਦ ਨੌਵੇਂ ਮਹਲ-੧੪੦੦(੪)।
ਸਭ ਤੇ ਵੱਡਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ-ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ, ਦੂਜਾ-੧੫੫, ੧੬੨੯।
ਸਮਸ਼ੇਰ ਖਾਲਸਾ (ਤੂਹਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜਾ)-੧੧੦੫।
ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੈਰੀ-੧੬੯।
ਸਰਕਾਰ ਖਾਲਸਾ-ਰਾਜ ਖਾਲਸਾ-੧੮੨੫।

ਇ: ੫: ੧੫੨.

ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਅਟਾਰੀ ਵਾਲਾ—੧੧੧, ੧੦੮੨ ।
 ਸ਼ਰਫ਼ ਤੇ ਬਜੀਦ—੧੦੬੭(੩) ।
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਦੀ ਗੋਲੀ (੧੯੨੩ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੧੦੩(੮) ।
 ਸਲਾਬਤ ਖਾਂ ਦਾ ਮਰਨਾ—੧੫੮੮(੧੩) ।
 ਸਲੋਕ ਸਹਸ਼ਿਤੀ—ਸਟੀਕ—੯੫੦ ।
 ਸਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀ ਫਰੀਦ ਜੀ—ਸਟੀਕ—੯੭੯ ।
 ਸਲੋਕ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ (੧੯੪੨ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੧੯੧(੧੬) ।
 ਸਲੋਕ ਦਰਸ਼ਨ ਭਗਤ ਦੇ (੧੯੬੮ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੨੩੧੨(੨) ।
 ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ—ਸਟੀਕ—੯੪੮ ।
 ਸਵਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ (ਮਹਲਾ ੫)—ਸਟੀਕ—੯੫੫(੧) ।
 ਸਾਈਸ਼ ਤੇ ਆਸਤਕਤਾ—੯੬੩(੧) ।
 ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਜੀ ਦੀ ਵਿਆਕੁਲਤਾ—੧੯੪੪ ।
 ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ—੧੮੧੭ ।
 ਸਾਕਾ ਨਨਕਾਣ ਸਾਹਿਬ—੧੫੪੩ ।
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ (ਲਿੱਥੋ)—੧੫੧੩ ।
 ਸਾਖੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ (੧੯੩੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—
 ੧੯੭੩(੧) ।
 ਸਾਖੀਆਂ ਪੰਜਾਹ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਕੀਆਂ (੧੯੪੧ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—
 ੧੧੯੧(੧) ।
 ਸਾਖੀਆਂ ਭਾਈ ਅਡਣ ਜੀ ਦੀਆਂ—੮੩੧ ।
 ਸਾਖੀ ਪੇਥੀ (ਨੌਵੇਂ ਤੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮਾਲਵਾ ਦੇਸ ਰਣ)—
 ੨੩੩੪
 ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਲਿਖਤੀ)—੫੭੦ ।
 ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ—੨੩੫੨ ।
 ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਜੀ ਕੀ (੧੯੨੩ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੧੦੩(੮) ।
 ਸਾਖੀ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਕੀ (੧੯੪੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੨੧੮੪(੨) ।
 ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ—੧੮੦੩ ।
 ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ—੧੧੮੦ ।
 ਸਾਡੇ ਗੁਰਦੇਵ—੧੯੪੯ ।

ਇ: ਪ: ੧੫੩.

੮੦.

ਸਾਡੇ ਗੁਰਪੁਰਬ-੧੪੦੫(੬) ।
ਸਾਡੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਗੁਰਪੁਰਬ-੯੭੪(੧) ।
ਸ਼ਾਂਤਿ ਬੀਰ ਦਰਸ਼ਨ-੮੩੨(੧) ।
ਸਾਮੁਦ੍ਰਿਕ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੮੩ (੬) ।
ਸਾਰਕੁਤਾਵਲੀ (ਛਾਪਾ ਪੱਥਰ)-੧੬੦੭(੧) ।
ਸਾਰਕੁਤਾਵਲੀ-ਸਟੀਕ-੨੧੭੦ ।
ਸਾਰ ਰੀਤਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੧੧(੩) ।
ਸਾਰਰੀਤਾ-੧੬੦੭(੨) ।
ਸਾਰਬੋਧ-ਭਾਖਾ-੨੧੮੫, ੨੩੭੪(੧) ।
ਸਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸੱਤਾਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚਹੁੰ(ਲਿਖਤੀ)-੨੪੭(੮) ।
ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ, ਹਿੱਸਾ ੨-੧੧੧੩ ।
ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਖੂਨੀ ਪੱਤਰੇ-੧੮੮੯ ।
ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ-੧੭੪, ੧੦੯੦ ।
ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ-੧੭੩ ।
ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਦਗਾਰਾਂ-੨੧੬੧-੨ ।
ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦ-੧੮੯੦ ।
ਸਿੱਖ ਸੱਚੀ ਲੇਇ-੯੭੯(੩) ।
ਸਿੱਖ-ਕਾਨੂੰਨ = ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ-੧੫੪੫, ੧੮੮੧ ।
ਸਿੱਖ-ਕੇਸ਼ (ਸਿੱਖ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ?)-੨੩੭੯ ।
ਸਿੱਖ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ-੧੮੯੦ ।
ਸਿੱਖ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ-੧੮੮੯ ।
ਸਿੱਖ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ-ਸ੍ਰੂ ਬਘੇਲ ਸਿੰਘ ਜੀ-੧੮੬੭ ।
ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ ?- ੧੬੮੭ (੧) ।
ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ-੧੦੮੯ ।
ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ-੧੬੮੭(੨)
ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ-੧੭੮੬ ।
ਸਿੱਖ-ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆਂ ?-੧੮੬੮ ।
ਸਿੱਖ-ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ-੧੮੮੭ ।
ਸਿੱਖ-ਰਾਜ ਪਿੱਛੋਂ-੧੭੮੨ ।

ਇ: ਪ: ੧੫੪

੮੧.

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ = ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ-੧੯੨੭ ।
 ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਭਗਤ-ਮਾਲਾ—੨੨੮੫ ।
 ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ?—੧੯੯੨ ।
 ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ । —੧੪੧੦ ।
 ਸਿੱਖੀ ਕੀ ਹੈ ?—੨੫੦ ।
 ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਪੰਥ ਉਨੱਤੀ—੮੭੦(੭), ੨੩੪੪ ।
 ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਬੋਧ—੧੪੦੫(੧) ।
 ਸਿੱਖੀ ਮਾਰਗ—੨੪੦ ।
 ਸਿੱਖੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਿਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ—੯੬੨(੨) ।
 ਸਿੰਘ ਰਾਉ ਕੀ ਕਥਾ (੧੮੩੬ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੩੨(੨) ।
 ੧੯੯੯(੨੦) ।
 ਸਿੰਘਣੀ ਪ੍ਰਬੋਧ—੯੬੬(੧) ।
 ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ—੧੪੮੩ ।
 ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੀ ਬੀਰਤਾ । (ਸ਼ਹੀਦ ਰੰਜ ਸਿੰਘਣੀਆਂ)—੧੪੧੨ ।
 ਸਿਦਕ ਸਿੱਖੀ (ਭਾਈ ਜੋਧਾ, ਛੇਸੀ)—੧੪੭੬ ।
 ਸਿਦਕ ਜੀਵਨ=‘ਸੱਚੀ ਸ਼ਹੀਦੀ’ਬਾਅਦ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ)—੧੨੬ ।
 ਸਿਦਕ ਦਾ ਫਲ (ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤ੍ਰੀ)—੧੪੧੩ ।
 ਸਿਦਕੀ ਭੌਰੇ—੧੯੭੨ ।
 ਸਿਧ ਗੋਸਟ-ਸਟੀਕ—੯੪੭ ।
 ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਸ਼ਹੀਦ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜੁਨ)—੧੩੯੬(੧) ।
 ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਬੁੱਕ (ਚੀਫ ਪਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ)—੧੯੮੫ ।
 ਸ਼ਿਵ-ਸ਼ਿਵਾ ਸਤੋਤਰ—੧੫੯੬(੧੦)
 ਸੀਹਰਫੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਢੂਲੇ ਜੰਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦੀ (ਅਧੂਰੀ ਲਿਖਤੀ)—
 ੧੯੯੯(੨੧) ।
 ਸੀ ਹਰਫੀ-ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ—੧੧੦੩ ।
 ਸੀ ਹਰਫੀ-ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ—੧੧੦੩(੨) } (੧੯੨੩ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)
 ਸੀ ਹਰਫੀ-ਬੁੱਲੇ ਸ਼ਾਹ—੧੧੦੩(੩) }
 ਸੀ ਹਰਫੀ-ਮੱਟ ਰਾਮ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)—੨੩੭੪(੧੦) ।
 ਸੁਆਦਲ-ਸਿੱਖਿਆਂ—੯੫੭(੨) ।

ਇ: ਪ: ੧੫੫.

੯੨.

ਸੁਸ਼ੀਲਾ-ਰਸੋਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ-੯੫੪(੧)।
ਸੁਸ਼ੀਲਾ (ਰਸੋਈ ਸਿੱਖਿਆ)-੯੫੪(੨)।
ਸੁਹਣੇ ਸੁਹਣੇ ਢੂਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ-੯੫੬(੨)।
ਸੁਹਾਵਣੇ ਗੀਤ-੯੪੦(੬)।
ਸੁਖਨ ਛਕੀਰਾਂ (੧੯੦੧-੨ ਬਿੱਚੀ ਦੀ ਲਿਖਤ)-੧੩੩(੨),
੧੯੪੫(੨)।
ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ-੧੨੮੮(੨)।
ਸੁਖਮਨੀ (ਲਿਖਤੀ ਸੰਭਾਵ-੧੯੪੮੨ ਬਿੱਚੀ ਦੀ) ੧੬੯(੧)।
ਸੁਖੀ ਅਮੀਰ ਹਨ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ?-੧੪੦੯(੨)।
ਸੁਗਾਮ ਜਪ-ਪ੍ਰਦੀਪ-੧੫੦੫।
ਸੁਚਾ ਜੀਵਨ (ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ)-੧੮੩੯।
ਸੁਦਰ ਸਿੰਗਾਰ (੧੯੩੨ ਬਿੱਚੀ ਦੀ ਲਿਖਤ)-੧੩੫੦।
ਸੁਦਾਮਾ ਚਰਿਤ੍ਰ-੧੫੮੯(੧੬)।
ਸੁਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਸੋਹਣਾ ਮਹਲ-੯੭੦(੯)।
ਸੁਦ੍ਰੀ (ਉਪਨਿਆਸ)-੧੬੦੪, ੧੭੭੦।
ਸੁਧਰਮ ਮਾਰਗ ਗ੍ਰੰਥ-੧੫੨੬।
ਸੁਧਾਸਰ ਮਹਾਤਮ-੧੮੪੬।
ਸੁਧਾਰ ਹਮਜ਼ਾ ਗੌਸ-੮੩੮।
ਸੁਧਾਰ ਖਾਲਸਾ-੧੮੧੮।
ਸੁਬਹ ਦੀ ਸੈਰ-੮੬੩(੨)।
ਸੁਭਾਸ ਚੰਦਰ, ਬੋਸ-੧੦੮੪।
ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਆੜਾ-੧੧੫੮।
ਸੂਧੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਵੇਦਾਂਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਵੀਰਾਰ)-੨੩੬੬।
ਸੂਫ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕਲਾਮ-੧੮੦੪।
ਸੂਰ ਰੰਭਾਵਤੀ-(ਲਿਖਤੀ)-੧੫੬੨(੩)।
ਸੂਰਮੇ ਲਈ ਮੁਮੀਰੇ ਦਾ ਸੂਰਮਾ-੧੫੨੦।
ਸੂਲੀ ਦੀ ਸੂਲ-੮੪੭(੨)।
ਸੋਰਿ ਪੰਜਾਬ--ਸਰਕਾਰ ਖਾਲਸਾ-੧੫੩੦।
ਸੋਰਿ ਪੰਜਾਬ-ਮਹਿਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ-੯੭।

ਇਹ ੧੫੬।

ਸ਼ੇਰਿ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਥਾ ਭਾਗ ੧-
੧੯੧੪।

ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਸ਼ਰਨਾਗਤਿ-੯੩੯(੫)।

ਸੋਹਣਿਆਂ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ-੧੦੪੦।

ਸੋਹਣੀ ਮੌਲਾ ਦੀ-੧੦੦੨।

ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ-ਸਟੀਕ-੧੨੦੧।

ਸੰਸਾਰ (੧੯੨੧ ਈ: ਦਾ) ੧੬੧੯(੩)।

ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਾਰਮਕ ਇਤਿਹਾਸ-੧੯੬੩।

ਸੰਕਟ ਮੇਰਨ-੧੩੯੪(੯)।

ਸੰਖੇਪ ਲੀਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ-੨੩੭।

ਸੰਗੀਤ ਲੱਛਨ (ਲਿਖਤੀ)-੧੯੨੮।

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਾਰ-(੧੯੦੫ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੯੧(੪)।

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਨੰਬਰ (ਅਕਾਲੀ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ)-੧੧੨੫।

ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ.....੧੯੦੬।

ਸੰਤ-ਗਾਥਾ (ਭਾਗ ੧)-੧੨੦੦।

ਸੰਤ ਰਤਨਮਾਲ (ਸੇਵਾ ਪੰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਥਾ,-੨੩੧੯।

ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ(੧੯੧੫ ਬਿੱਂ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੨੩੦੭(੨)।

ਸ੍ਰਮਣ ਨਾਰਦ-੯੯੨, ੨੩੮੨।

ਸ੍ਰਵਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ-ਭਾਖੂ (ਮਹਾਂ ਰਾਮਾਇਣ) ਵੈਰਾਗ ਤੇ ਮੋਕਾਡ ਪ੍ਰਕਰਣ
(ਲਿਖਤੀ)-੯੧੦੩(੧), ੨੩੧੦, ੨੩੩੧।

ਸ੍ਰਵਣ ਸੰਘਤਾ-ਮਹਾਂ ਰਾਮਾਇਣ-ਨਿਰਥਾਣ ਪ੍ਰਕਰਣ(੧੯੨੮ ਬਿ: ਦੀ
ਲਿਖਤਿ)-੨੩੧੫।

ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ-੧੪੨੩।

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ-੧੫੯੬(੪)।

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਪ੍ਰਥਾਇ ਬੇਨਤੀ-੯੯੧(੩)।

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਾ ਚਰਿਤ੍ਰ-ਬਪੁ ਤਜਾਗ (ਲਿਖਤੀ)-
੫੨੫-(੧)।

ਸ੍ਰੀ ਸੀਹਾਂ, ਉੱਪਲ-੮੪੩(੨)।

ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਮਨੀ ਵੇਦਾਂਤੀ ਟੀਕਾ ਸਾਂਣੂ (ਸਿੰਧੀ)-੨੩੯੯।

ਇ: ਪ: ੧੫੭.

੯੪.

ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ-੧੪੦੧(੯)।
ਸ੍ਰੀ ਹੈਮਕੁਟ-ਸਪਤ ਸ਼੍ਰੀਗ-੨੯੮।
ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ-੧੦੩੦।
ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਹੁਲਾਸ ਤੱਥਾ ਦਸਮੇਸ਼ ਚਮਤਕਾਰ-੧੪੯੨।
ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਚਮਤਕਾਰ (ਉੱਤਰਾਰਧ)-੨੨੮੪।
ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀਨੇ-੮੯੦(੨)।
ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਪ੍ਰਬੰਧ-ਦੇ ਸੈਂਚੀਆਂ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੦੩-੪।
ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਪ੍ਰਬੰਧ-੨੩੨੬।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੋਭਾ (ਜੀਵਨ ਪਾ:੧੦)-੧੪੯੦।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਰਸ਼ਨ-੧੧੯੬।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੱਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੬੯੮।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ੨੩੧੧੯੩।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਲਿੱਥੇ)-੧੫੦੩, ੧੫੨੩, ੧੬੦੧-੨।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਰਜ (ਸਟਿੱਪਣ) ਚਾਰੇ ਸੈਂਚੀਆਂ-੧੬੯੮ ਤੋਂ ੨੧।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ-ਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ਕਾ ਚਰਿਤ੍ਰ (ਲਿਖਤੀ)-
੧੧੧੨, ੧੫੫੭(੧)।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ-ਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ, ਭਾ: ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਖਜਾਨ-
(੧੮੦੧ ਬਿ: ਦੀ ਰਚਨਾ)-੧੧੯੮।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਗਤ ਮਾਲ ਵਾਰਤਕ-੧੮੯੨।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੱਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰ-੧੧੫੭।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੱਤ ਦਿੱਗ ਵਿਜੈ-੧੫੦੬(੧)।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਭਾਕਰ-੧੫੬੭।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਣਯ ਸਾਗਰ-੧੫੬੬, ੧੮੩੮।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਭਾਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,-
੧,੨,੪,੫,੬ ਸੈਂਚੀ-੧੮੨੯-੩੧,੧੮੬੫।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੨੩੯।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ -੯੮੪।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ-੧੦੨੦(੨)।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆ ਦਰਬਾਰ-੧੦੩੩।

ਇ: ੫: ੧੫੮.

- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤੱਲੀਮ - ਈਧੰ(੨) ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ - ਈਧੰ(੩) ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਪੜ੍ਹੇ (ਛੇ ਫੋਟੋਜ਼) - ੨੧੯੯ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ-ਸਟੀਕ- (ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਤੱਕ) - ੧੧੯੨-੯੫,
 ੨੩੧੩ ।
- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ-ਸੰਥਾ ਸੈਂਚੀਆਂ (ਦੋ ਜੋੜੇ) - ਈਨ੍ਹੇ ੧੭ ਤੋਂ ੧੯ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜਾਂ - ੧੩੨੮ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ - ੧੫੬੫ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ (ਲਿੱਥੇ) - ੧੮੯੯ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋਸ਼ - ੧੨੦੭, ੧੯੨੧ ਤੋਂ ੨੮ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ-ਕੋਸ਼ (ਸੈਂਚੀ ਤੀਸਰੀ) - ੧੮੬੪ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ-ਕੋਸ਼-ਪਹਿਲੀ ਪੇਈ - ੨੩੩੫ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ-ਗੁਪਤ ਸਿਧਾਂਤ - ੧੧੪੩ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪਰ ਕੁਝ ਚਾਨਣੇ ਦੀਆਂ
 ਰਿਸ਼ਮਾਂ - ਈਨ੍ਹਾਂ ।
- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਂ ੧੦ ਵੀਂ (ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ) - ੨੩੫੦
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਸੰਗਾਹ - ੮੬੫ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ੧੫੪੪ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜ਼ਨਿ ਜੋ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ (ਸਿੰਘੀ) - ਈ੮੨ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ - ੧੪੬੫ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੂਰਜੇਦੇ (ਜਨਮ ਸਾਖੀ) - ੧੫੭੬(੧) । } (ਲਿੱਥੇ)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੂਰਜੇਦਾਇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ - ੧੫੦੨ }
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਮਤਕਾਰ - ਪੁਰਬਾਰਧ - ੨੨੮੩ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਕਥਾ - ੮੪੯(੧), ੯੭੭ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਸਟਿੱਪਣ - ੧੯੧੮ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਬੋਧ - ੨੪੫, ੧੧੧੬ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ - ੮੩੫(੫) ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਵੈਦ - ੧੩੯੪(੬) ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ੧੮੨੦ ।
-

ਇਥੋਂ ਪਾਂ ੧੫੮.

੮੬.

- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚੁੰਜੁਗੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ-੨੦੫੯ ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਮਾਲ (ਵਾਰਤਕ)-ਪ੍ਰੰਦ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਤ ਦਿਗਵਿਜੈ-੨੩੬੦ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਂਤ-੯੯੩ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਬ ਚਮਨ ਗ੍ਰੰਥ-੧੫੪੬, ੧੫੯੨ ।
ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਜਨਮ ਸਾਖੀ)-੧੫੨੩, ੧੯੭੬ ।
ਸ੍ਰੀ ਚਰਣ ਹਰਿ ਵਿਸਥਾਰ (ਜਿਲਦ ੧, ਸੈਂਚੀ ੧)-੨੩੬, ੧੧੭੩ ।
ਸ੍ਰੀ ਚਰਣ ਹਰਿ ਵਿਸਥਾਰ (ਜਿਲਦ ਦੂਜੀ)-੨੩੭ ।
ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ-ਸਟੀਕ-੯੨੫(੧) ।
ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ-ਸਟੀਕ-੧੯੦੦ ।
ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਚਮਤਕਾਰ-੨੦੬੮ ।
ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਰਚਨਾ-੧੬੬੫ ।
ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੪੪੨ ।
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੨੩੨੯ ।
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ-੮੬੦(੧) ।
ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਬੰਸ਼ ਹਰਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਉਰ ਕੀ ਸੌਕਾ-ਜਾਮਨੀ ਨਿਵਾਰਨ
ਪੱਤ੍ਰਕਾ-੧੫੬੧ ।
ਸ੍ਰੀ ਬੇਬੀ ਨਾਨਕੀ-੯੨੯(੩) ।
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਰਾਮ (੧੯੩੭ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤ)-੧੦੫੧ ।
ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ-ਦਸਮ ਸਿੰਘ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੨੩ ।
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ-੯੮੯ ।
ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ-ਅਸਟਮ ਸਿੰਘ (ਭਾਖਾ ਵਾਰਤਕ)-੭੩੮ ।
ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ-ਇਕਾਦਸ ਸਿੰਘ (੧੬੬੨ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਰਚਨਾ)-੭੮੨ ।
ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ-ਦਸਮ ਸਿੰਘ -੭੩੫ ।
ਸ੍ਰੀ ਮਨੂ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-੨੩੮੩ ।
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕਯ ਸਿੱਧਾਂਤ ਜੋਤਿਜ (ਲਿੱਥੋ)-੧੫੫੯(੧) ।
ਸ੍ਰੀ ਯੋਗ ਵਾਸਿਸ਼ਟ-੨੧੬੯ ।
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ--ਸਟੀਕ-੯੪੧ ।
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ-ਚਰਿਤ੍ਰ ਮਾਨਸ (ਲਿੱਥੋ) ੧੬੧੩ ।

ਇ: ਪ: ੧੬੦.

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮਾਨਸ (ਲਿਖਤੀ) - ੧੯੪੩ ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯਣ - ੨੧੬੮ ।

ਸ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫ - ਸਟੀਕ - ੮੫੫ (੧) ।

ਸ੍ਰੇ ਸੂਪਨ ਨਾਟਕ - ੧੫੦੬ (੫) ।

ਸ੍ਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ੧੨੦੨, ੧੯੩੬ ।

ਸ੍ਰੇ ਜੋ ੩੩ (ਲਿਖਤੀ) - ੭੪੭ (੧੦) ।

ਹ

ਹਉਆ ਆਇਆ - ੯੬੮ (੪) ।

ਹਸਤਾਮਲ (ਲਿਖਤੀ) - ੮੦੨ (੩) ।

ਹਕੀਕਤ ਰਾਇ - ੯੨੪ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਇਸਲਾਮ - ੫੬੩ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆਂ - ੧੬੫੮ ।

ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੱਤ੍ਰਾ ਦਸਤ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ (ਫੇਟੇ ਦੇ ਕਾਪੀਆਂ) - ੫੪੨ - ੩ ।

ਹਨੂਮਾਨ ਨਾਟਕ - ਸਟੀਕ - ੧੬੧੪ ।

ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ, ਖਾਲਸਾ ਹੈਂ - ੧੧੨੯ ।

ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ, ਵਿਸ਼ੰਭਰ ਦਾਸ - ੮੫੮ (੨) ।

ਹਵਾਈ ਹਮਲੇ ਤੇ ਬਚਾਉ ਦੇ ਸਾਧਨ - ੯੩੬ (੧), ੯੭੩ (੧) ।

ਹਿਜਰ ਨਾਮਾ (ਲਿਖਤੀ) - ੭੪੭ (੩) ।

ਹਾਂ, ਨਾ - ੯੧੧ (੮) ।

ਹਾਇ ਨਾ ਤੋੜ ! (ਭਾਈ ਦੇਉ) - ੧੧੦੮ (੨) ।

ਹਿਤਕਾਰੀ ਜੋਤਿ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼) - ੧੬੧੫ ।

ਹਿਤੁਪਦੇਸ਼ - ੧੧੦੩ ।

ਹਿਟਲਰ ਵਾਦ - ੫੬੨ ।

ਹੀਰ ਵਾਰੇਸ਼ਾਹ ਦੇ ਫਲ (ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਯਾ) - ੮੬੬ (੮) ।

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁਧ - ੮੬੧ (੨) ।

ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ - ਸੱਤ (ਫੇਟੋਜ) - ੫੪੧ ।

ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ - ਤੇਰਾਂ, ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਕੇ ਕੀ ਦੇ ਨਾਮ (ਫੇਟੋਜ) -

੨੧੮੬-੭, ੨੧੮੮ ।

ਇ: ੫: ੧੬੧.

੮੮.

ਹੁੜ੍ਹ ਮਤਿ—੯੯੩(੫)।
 ਹੈਜ਼ਾ—੯੯੯੯(੪)।
 ਹੋਲੀ—੧੦੨੨(੨)।
 ਹੰਸ ਸਰਵਰ (ਖਾਲਸਾ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ)—੧੯੯੩।
 ਹਿੰਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ (ਚੇਵੇਂ ਭਾਗ)—੧੯੦੮-੯।
 ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ)—੧੪੦੦।
 ਹਿੰਦੀ ਧਨਾਡਾਂ ਦੇ ਰਾਜ-ਘਰਾਣੇ—੧੯੦੧।
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਰਾਜ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ—੧੯੯੯(੧)।
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਕਲਾ—੧੯੦੨।

ਕ

ਕਕਾਰ ਫਿਲਾਸਫੀ—੧੯੯੨।
 ਕੱਜੀ ਦਾ ਡਰਾਉਣਾ—੯੯੯੯(੧੦)।
 ਕਤਿਕ ਕਿ ਵਿਸਾਖ—੯੯੪।
 ਕਬਾ ਹੀਰ ਰਾਂਝਨ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)—੧੫੯੩(੧)।
 ਕਬਾ ਨਾਸਕੇਤ (ਲਿਖਤੀ)—੧੫੯੪(੨)।
 ਕਪਟ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਵੇਦ—੨੫੧।
 ਕਬਿੱਤ ਸੱਵਜੇ (ਭਾਃ ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ)—੧੫੩੯, ੨੧੯੫(੨)।
 ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ-ਦੂਸਰਾ ਸਿਕੰਧ—੧੯੨੨।
 ਕਮਲੀ, ਕਮਾਲੀ, ਨੰਦ ਲਾਲੀ—੯੫੩(੧), ੯੩੯(੨)।
 ਕਮਯੂਨਿਸਟ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ—੧੭੭੫।
 ਕਰਤਾ ਤੇ ਕਾਦਰ—੯੨੭(੨)।
 ਕਲਹਿਣੀ ਦਿਉਰਾਣੀ—੯੯੭(੬)।
 ਕਲਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਦਰਸ਼—੯੩੭(੫)।
 ਕਲਰੀਧਰ ਦਰਸ਼ਨ—੧੫੮੯।
 ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ)—੧੪੦੧(੧)।
 ਕੜਾ ਪ੍ਰਬੋਧ—੧੯੩੫।
 ਕਾਂਗ੍ਰੇਸ ਨਾਲ ਖਰੀਆਂ ਖਰੀਆਂ—੧੩੯੧।
 ਕਾਜੀ ਸਲਾਰਦੀਨ—੯੫੭(੨)।

ਇਂ ਪ: ੧੯੨.

ਕਾਨਫ੍ਰੈਸ ਗਾਈਡ (੧੯੩੨ ਈ:)-੧੪੫੪ ।
 ਕਾਫੀਆਂ ਈਸ਼ਵਰਦਾਸ-੧੪੪੮(੨) ।
 ਕਾਫੀਆਂ ਬੁਲ੍ਹੇਸ਼ਾਹ-੧੪੪੮(੧) ।
 ਕਾਰ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਅਦੁਤੀ ਨਜ਼ਾਰੇ-੧੫੩੧ ।
 ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾ-੧੦੬੬(੨) ।
 ਕਾਲਸੀ ਦਾ ਰਿਖੀ-੧੦੭੫ ।
 ਕਾਵਯ ਸੰਗ੍ਰਹਿ (ਲਿਖਤੀ)-੧੨੦੬ ।
 ਕਾਵਯ ਸੰਗ੍ਰਹਿ (ਲਿਖਤੀ)-੨੦੫੮ ।
 ਕਾਵਯ ਪ੍ਰਯਤਨ-੧੪੦੨(੧) ।
 ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ-੧੮੮੩ ।
 ਕਿੱਸਾ ਹੀਰ ਰਾਂਝਾ (ਲਿੱਬੇ)-੨੩੬ ।
 ਕਿੱਸਾ ਹੀਰ ਤੇ ਰਾਂਝੇ ਦਾ (ਕਲੀਆਂ ਵਾਲਾ)-੨੨੩ ।
 ਕਿੱਸਾ ਲੜਾਈ ਸੰਘਾਂ-੧੪੮੧, ੧੯੪੩ ।
 ਕਿਸੇਰ ਕੌਤਕ-੯੩੮(੩) ।
 ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੁਤਪ੍ਰਸਤੀ ਹੈ ?-੮੬੨ ।
 ਕੀਮੀਆਂ ਸਾਹਿਬਿਤ (ਪਾਰਸ ਭਾਗ) ਭਾਖਾ-੨੩੩ (੧) ।
 ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਲਾ-ਸਟੀਕ-੨੨੯(੨) ।
 ਕੀ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਹਈ? -੯੭੧ (੧)
 ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਾਰਮਕ ਲੇਖ-੧੧੬੬ ।
 ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ-੯੨੭(੩) ।
 ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ-੧੦੮੮ ।
 ਕੁਰਾਨ ਮਜ਼ੀਦ-੧੮੪੬ ।
 ਕਕਿਆਂ ਦੀ ਵਿਥਿਆ-੧੭੬, ੮੭੧, ੧੦੮੭, ੧੧੨੩ ।
 ਕੈਸ = ਕੀ ਕੇਸ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? -੧੫੨੪ ।
 ਕੈਸ ਵਰ-੧੪੦੪ ।
 ਕੈਮਲ ਸੰਸਾਰ-(੧੮੮੬ ਬਿ: ਦਾ)-੧੪੪੨ (੨) ।
 ਕੰਧਾਰ ਫੇਰੀ (ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀ)-੮੩੭ (੨) ।
 ਕੰਵਰ ਜੀ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ-੯੩੦ (੧) ।
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ ਕਥਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੭੪, ੧੫੬੯ ।

ਇ: ਪ: ੧੬੩.

੯੦.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ੍ਰਕਾ (ਲਿੱਚੋ)-੧੫੭੬ (੨)।
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗ੍ਰੰਥ (ਲਿਖਤਿ ੧੮੪੩ ਬਿੰ. ਦੀ)-੨੩੭੦ ।
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖਜ-੯੮੮ (੨)।
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹਾਦੁਰ (੧੮੨੨ ਤੋਂ ੨੫ ਈਵੀ:) ੧੬੭੯ (੮)।

ਖ

ਖਈ ਰੋਗ-੯੪੬ (੨)।
 ਖਈ ਰੋਗ (ਤਪਦਿਕ) ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ-੯੪੬ (੧)।
 ਖਟ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਰਧਾਰ (ਲਿਖਤੀ)-੧੮੨ (੭)।
 ਖਟ ਬਾਸਤ੍ਰ ਮੱਤੁ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੭੩ (੬), ੨੩੭੪ (੨)।
 ਖਟ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-੧੮੨ (੫), ੧੮੩ (੩)।
 ਖਰਚ ਦੇ ਤਿੰਨ ਢੰਗ-੯੭੧ (੫)।
 ਖਰਾ ਸੌਦਾ-੯੪੪ (੧)।
 ਖਾਨਜਾਦੇ ਦਾ ਹੱਲਾ ਤੇ ਭਾਜੜ-੯੫੪ (੨)।
 ਖਾਲਸਾ ਸਤੇਤ੍ਰ ਤੇ ਗੁਰਮੰਤਰ ਮਹਾਤਮ (ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ)-
 ੧੮੮੧।
 ਖਾਲਸਾ (੧੮੨੨ ਈਵੀ:)-੧੬੭੯ (੮)
 ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ (੧੮੧੬-੧੮ ਈਵੀ:)-੧੬੭੯ (੧)।
 ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ (੧੮੪੪-੫ ਈਵੀ:)-੨੩੨੭।
 ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਅਰਧ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਅੰਕ-੨੧੮੧।
 ਖਾਲਸਾ ਸੁਧਾਰ-ਤਰੂ (ਦੂਜੀ ਪੋਥੀ)-੧੬੦੫।
 ਖਾਲਸਾ ਹੀਰਾ ਜੰਤਰੀ (੧੮੪੧ ਈਵੀ:)-੧੦੦੪।
 ਖਾਲਸਾ ਹੀਰਾ ਜੰਤਰੀ-(੧੮੪੮ ਈਵੀ:)-੧੨੧੩।
 ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਹਾਲ-੧੮੮੩।
 ਖਾਲਸਾ ਕੀ ਕਰੇ ?-੧੩੫੭।
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਪੰਜ ਹੀਰੇ-੧੨੮।
 ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਐਡਵੋਕੇਟ-੧੬੭੯ (੭)।
 ਖਾਲਸਾ ਦਰਬਾਰ-੧੮੮੬।
 ਖਾਲਸਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ-(ਸ਼ੁਧੀ)-੧੦੨੩, ੧੪੯੪।

ਇ. ਪ: ੧੬੪.

ਖਾਲਸਾ ਪੰਬ (ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ) - ੧੪੭੭ ।
 ਖਾਲਸਾ ਪੰਬ - ੧੫੧੮ ।
 ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸਰਬ ਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ) - ੧੪੨੫ ।
 ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ - ੧੪੧੯ ।
 ਖਾਲਸਾ ਬਹਾਦੁਰ (ਪਲਟਨ ੩੬) - ੧੦੨੯, ੧੪੮੯ ।
 ਖਾਲਸਾ ਬਿਵਾਹ ਪੱਧਤ - ੧੫੨੨ ।
 ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸਰੋਂਈਏ-(ਦੇਵੇਂ ਭਾਗ) - ੧੭੬੬-੭ ।
 ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਦੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰੰਦੇ - ੧੮੭੬ ।
 ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਜਨਮ - ੯੭੦ (੧) ।
 ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ - ੧੭੦, ੨੩੯੧ ।
 ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਨੀਂਦ - ੯੭੦ (੩) ।
 ਖੁਲਕ ਖਾਲਸਾ - ੯੭੦ (੨) ।
 ਖੁਹਾਂ ਪੁਰ ਜੁਲਮ - ੯੬੯ (੫) ।
 ਖੂਨ ਦੇ ਸੋਹਲੇ (ਮਾਰਸ਼ਲ-ਲਾ ਦੇ...ਜੁਲਮ) - ੧੯੮੧ ।

ਗ

ਗਈ ਬਹੇੜ੍ਹ - ੮੪੫ (੨) ।
 ਗਦਰੀ ਸੂਰਬੀਰ (੧੯੧੪-੫ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬੀ) - ੧੯੭੧ ।
 ਗਾਯਾਨ ਸ੍ਰੋਤ - ੯੫੮ (੧) ।
 ਗਰਬ ਗੰਜਨੀ ਟੀਕਾ ਜਪੁਜੀ - ੧੧੮੯ ।
 ਗਰਭ ਗੀਤਾ (ਲਿਖਤੀ) - ੧੧੧੧ (੨) ।
 ਗਰਭ ਗੀਤਾ - ੧੬੦੭ (੫) ।
 ਗਾਰੀਬ ਹਿੰਦੁਤਸਾਨ - ੧੭੭੯ ।
 ਗੜਗੱਜ ਅਕਾਲੀ (੧੯੨੨ ਈ:) - ੧੬੭੯ (੫) ।
 ਗਾਥਾ-ਮਹਲਾ ੫-ਸਟੀਕ - ੨੦੭੦ (੧) ।
 ਗਾਯਾਨ ਸਮੁੰਦਰ (੧੯੮੨ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ) - ੧੧੦੨ (੧) ।
 ਗਿਆਨ ਮੰਜਰੀ (ਲਿਖਤੀ) - ੨੮੨ (੨), ੨੮੩ (੧) ।
 ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਵਲੀ - ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ (ਲਿੱਖੇ) - ੧੧੮੧ ।
 ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਵਲੀ - „ „ „ - ੧੫੩੩ ।

ਇਥੋਂ ਪਾਸੋਂ ੧੯੮੫ ।

੯੨.

ਗਿਆਨ ਚੁਰਨ ਵਚਨ ਕਾ-੧੮੨(੬), ੨੮੩(੫)।
ਗੀਤਾ ਸਾਰ (ਲਿਖਤੀ)-੧੯੯੧(੨)।
ਗੁਹਜ ਉਸਤਤਿ, ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਮਹਿਮਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੫੫੭(੨)।
ਗੁੜੇ ਹੀਰੇ-੧੮੧੫।
ਗੁਰ-ਅਸਥਾਨ ਦਰਸ਼ਨ-੧੫੦੭।
ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਦਰਸ਼ਨ-੧੪੭੮।
ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਵਾੜੀ-੧੭੦੬।
ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿੱਤ ਕਰਮ-੯੮੮(੩)।
ਗੁਰ: ਚੋਹਲਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ-੧੧੬੧।
ਗੁਰ ਜੇਤਿ ਦੇ ਪਤੰਗੇ-੧੪੦੦(੩)।
ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਸਤ੍ਰ-੧੫੧੮।
ਗੁਰਦਾਸ ਨੰਗਲ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ-੧੮੮੮।
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗਲੜ(੧੮੪੮-੮੯੩)-੧੩੭੯-੨, ੧੩੭੬ ਤੋਂ ੮੧।
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗਲੜ (੧੮੩੩ ਈ.):-੧੪੪੦(੧)।
ਗੁਰਯਾਮ ਸੰਗੁਹ-੧੬੬੫।
ਗੁਰ-ਯਾਮ ਦੀਦਰ (ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ)-੧੮੬੯।
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ-੧੫੨੨ ਤੋਂ ੨੫।
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ, ਰਾਸ਼ ਛ ਤੋਂ ੬ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੦੪।
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ-ਰਾਸ ਤੇ, ਛ (ਲਿਖਤੀ)-੨੦੬੬।
ਗੁਰ ਪਰਨਾਲੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੬੧(੧੩)।
ਗੁਰ ਪਰਨਾਲੀ-੧੬੫੬।
ਗੁਰ ਪੁਨਮ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੈਂਚਜ-੨੦੭੧।
ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੫੫੬।
ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ-੯੮੮(੪)।
ਗੁਰਪੁਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਜਨਮ ਕਬਾਂ ਪਾ: ੧੦) ਸਟੀਕ-੧੪੯੫।
ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਨਿਰਣਯ-੧੨੦੩।
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੰਗੁਹਿ (ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੧੫੦।
ਗੁਰਬਾਣੀ ਚੋਣਵੀਂ (ਲਿਖਤੀ)-੧੪੫।
ਗੁਰਬਾਣੀ-ਚੋਣਵੇਂ ਸ਼ਬਦ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੬੧(੧੬)।

ਇ: ਪ: ੧੬੬.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤਿ (ਉਥਾਨਕਾ ਗ੍ਰੰਥ) - ੧੦੫੨ ।
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰਬੋਧ (ਉਥਾਨਕਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ) - ੮੭੦ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ- ਸਾਹਿਬ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕਾ - ੨੯੮੩ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਈ (੧੮੮੬ ਬਿ: ਕੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੧੯੪ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੇਵੀਂ (੧੮੪੨ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੫੨੪ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪ: ਈ (ਲਿਖਤੀ) ਦੋ ਸੈਂਚੇ - ੧੮੧੦-੧੧ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੇਵੀਂ (ਲਿੱਥੇ ੪੧੮ ਗੁ:) - ੧੮੧੨ ।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ(ਲਿਖਤੀ) - ੨੪੩, ੧੧੧੨।
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ - ੧੦੩੪, ੧੧੮੦ ।
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੇ ਜਨਮ ਪੁਰ ਵਿਚਾਰ - ੧੪੮੧ ।
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਲਿਪੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ - ੮੮੦ ।
 ਗੁਰਮਤ ਆਰਤੀ ਪ੍ਰਬੋਧ - ੧੦੨੬, ੧੧੩੧, ੧੮੩੩ ।
 ਗੁਰਮਤ ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ - ੧੧੯ ।
 ਗੁਰਮਤ ਸੁਧਾਕਰ - ੨੪੮ ।
 ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ, ਭਾਗ ੧ - ੧੦੩੫ ।
 ਗੁਰਮਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਖਿਆਨ - ੧੮੦੩ ।
 ਗੁਰਮਤ ਦਰਸ਼ਨ - ੧੬੧੬-੭ ।
 ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ੧੧੬੭ ।
 ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਭਾਕਰ - ੨੪੭, ੧੫੬੭ ।
 ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ - ੧੧੦੦ ।
 ਗੁਰਮਤ ਚਾਲ - ੧੪੦੫(੪)।
 ਗੁਰ ਰਤਨ ਮਾਲ (ਸੌ ਸਾਖੀ) - (੧੮੮੩ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੫੮੫ ।
 ਗੁਰ ਰਤਨਾਵਲੀ (੧੮੮੭ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੧੫੧(੧) ।
 ਗੁਰੂ ਉਸਤਤਿ (ਲਿਖਤੀ) ੨੫੫(੩) ।
 ਗੁਰੂ ਉਦਾਸੀਨ ਮੱਤੁ ਦਰਪਨ - ੧੮੪੭ ।
 ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ - ੧੪੦੫(੨) ।
 ਗੁਰੂ ਕਾਵਯ ਦਰਸ਼ਨ - ੧੧੭੭ ।
 ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸਤਿ ਸਾਖੀਆਂ - ੧੫੦੦ ।
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੀ ? - ੧੪੫੧ ।

ਇ: ਪ: ੧੬੭ ।

੯੪.

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਪੰਥ-੧੧੨੦ ।
ਗੁਰੂ-ਗਾਜਾਨ-੧੧੪੦ ।
ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਮਾਲਾ-੨੪੯ ।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰਸ਼ਨ (ਮਾਰਚ ੧੯੩੫)-੧੪੪੧(੧)।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ-੧੩੬੪(੩)।
ਗੁਰੂ-ਪਦ ਨਿਰਣਜ-੧੧੩੦ ।
ਗੁਰੂ ਪਦ ਪ੍ਰਬੋਧ-੧੮੩੭ ।
ਗੁਰੂ ਪਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੫੧੪ ।
ਗੁਰੂ ਬੰਸਾਵਲੀ (ਲਿਖਤੀ)-੨੫੫(੨)।
ਗੁਰੂ ਲਾਘੋ ਰੇ-੧੪੦੦(੨)।
ਗੁਲਾਬ ਚੰਬੇਲੀ-੯੯੯ ।
ਗੁਲਾਬ ਚਮਨ-੧੫੮੨ ।
ਗੁਲਾਬੇ-੧੧੦੯(੧), ੨੩੪੭ ।
ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਛਿਸ਼ਨ ਜੀ ਅਉਰ ਉੱਧੋ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੯੧(੧੧)।
ਗੋਸਟ ਸੈਖ ਇਬਰਾਹੀਮ-੯੩੩(੨)।
ਗੋਸਟ ਸੈਖ ਬ੍ਰਹਮ-੧੦੩੭ ।
ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਸਾਂਈ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੮੦੯ ।
ਗੋਸਟ ਕਬੀਰ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੫੨ ।
ਗੋਸਟ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਬਾਬੇ ਲਾਲ ਨਾਲ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੦੦ ।
ਗੋਸਟ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਰਾਮਜਨਾਂ ਸਾਬ ਹੋਈ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੫੫।
ਗੋਸਟ ਮਲ੍ਹਾਰ ਨਾਲ-੧੧੯੧(੧੫)।
ਗੋਸਟ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ-੯੪੧(੨)।
ਗੋਸਟ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਲ ਹੋਈ-੧੪੭(੫)।
ਗੋਸਟਾਂ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-ਜਨਕ ਤੇ ਕਬੀਰ-ਰਾਮਾਂ ਨੰਦ ਜੀ ਦੀਆਂ (ਲਿਖਤੀ
੧੮੩੪ ਬਿੱਚੇ)-੧੯੭੯(੪)।
ਗੋਰਖ ਕੁੰਡਲੀ-ਸੁਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ (ਲਿਖਤੀ)-੮੦੨(੬)।
ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਗਿਰਾਰਥ-ਕੋਸ਼ (ਲੱਖੋ)-੧੧੯੬-੭, ੧੫੦੮-੯ ।
ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਦੀਪਕਾ-੧੪੮੪ ।
ਗ੍ਰੰਥ ਮੱਤ ਸੰਗ੍ਰਹ-੧੫੦੪ ।

ਇਂ ਪਃ ੧੯੮

ੴ ।

ਗ੍ਰੰਥ ਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਉਪਮਾ—੨੩੮੬ ।

ੴ

ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਰਗ—੯੪੫(੧) ।

ਚ

ਚਮਕੋਰ ਯੁਧ—੯੫੮(੧), ੯੩੨(੨) ।

ਚਰਿਤਾਵਲੀ (ਪਤੀ ਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ)—੧੧੬੦ ।

ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਪਾਖਯਾਨ ਗ੍ਰੰਥ (੧੮੫੨ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੧੦੫ ।

ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਬਪੁ ਤਿਯਾਗ ਤੇਰਾ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਕਾ—ਪ੨੫(੨) ।

ਚਲਿਤ੍ਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵਣੇ ਕਾ—੨੧੮੪(੪) ।

ਚਾਚਾ ਭਤੀਜਾ—੯੨੭(੧), ੧੦੪੩(੩) ।

ਚਾਨਣਾ ਕਿ ਹਨੇਰਾ ?—੧੧੭੬ ।

ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰੇ—੧੮੮੨ ।

ਚਾਣਾਕਾ ਨੀਤੀ-ਭਾਖਾ—੧੬੦੮ ।

ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ—੯੬੩(੩) ।

ਚਾਰ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ—੧੪੧੬ ।

ਚੀਨ ਜੀ ਅਮੀਰ ਜਾਦੀ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦੁਰੀ (ਸਿੰਧੀ ਬੋਲੀ)—
੯੯੩ ।

ਚੱਪ ਪ੍ਰੀਤਿ—੯੩੫(੪) ।

ਚੌਣਵੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੦੮ ।

ਚੌਣਵੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ-ਆਦਿ ਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੦੬-੭,
੧੫੭੮ (੧), ੨੩੧੬ ।

ਚੌਣਵੀਂ ਬਾਣੀਆਂ, ਬਾਈਹ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦ (ਲਿਖਤੀ)—੨੩੧੭ ।

ਚੌਣਵੀਂ ਬਾਣੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਵਿਚੋਂ (ਲਿਖਤੀ)—੭੮੮(੧) ।

ਚੌਣਵੀਂ ਬਾਣੀ ਦਸਮ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ (ਲਿਖਤੀ)—੭੮੮(੨) ।

ਚੌਣਵੇਂ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ (ਲਿਖਤੀ)—੨੩੭੩(੯) ।

ਚੌਣਵੇਂ ਛੰਦ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੬੧(੮) ।

ਚੌਣਵੇਂ ਮੋਤੀ—੧੪੦੫(੭) ।

ਇ: ਪ: ੧੬੮.

ੴ.

ਚੋਣਵੇਂ ਰਤਨ (ਪੁਣਛ ਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ) - ੧੧੯੧ ।
 ਚੌਤੀਹਵੀਂ ਸਿੱਖ ਵਿੱਦਯਕ ਕਾਨਫ੍ਰੈਂਸ ਦੇ ਪੰਥਕ ਨਜ਼ਾਰੇ - ੧੧੯੮ ।
 ਚੌਪਰੀ ਸ਼ਮੀਰ - ੮੫੮(੧) ।

ਛ

ਛਪੈ ਰੱਜਬ ਕੇ ਲਿਖਤਿ (ਅਪੂਰਣ ਲਿਖਤਿ ੧੮੮੮ ਬਿੱਦੀ) - ੭੮੪(੧) ।
 ਛੇ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ - ੧੪੦੩ ।
 ਛੂਤ ਛਾਤ ਦਾ ਖੂਨੀ ਹਾਥੀ - ੧੪੦੮(੪) ।
 ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ (ਸਾਕਾ ਸਰਹਿੰਦ) - ੧੪੬੭ ।

ਜ

ਜਗਤ ਗੁਰੂ (ਨਾਨਕ) - ੧੪੫੦ ।
 ਜਗਤ ਜਲੰਦੇ ਦੇ ਰਾਖੇ - ੧੩੮੪(੨) ।
 ਜਗਤ ਵੈਰਾਗ (੧੮੦੨ ਬਿੱਦੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੮੪੫(੫) ।
 ਜੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਾਂ - ੧੭੨(੯) ।
 ਜਬਦਾਰ (੧੮੨੨ ਈਥੀ) - ੧੬੭੮(੬) ।
 ਜਨਮ ਅਸਤੋਤਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ - ੨੩੭੭ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸਾਮੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ - ੨੩੬੧, ੨੩੬੨ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ - ੨੬੧ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ - ੨੬੨ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ - ੨੬੦ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ - ੨੬੪ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ - ੨੬੩ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਦਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ - ੧੧੬੮, ੨੩੮੮ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ - ੨੬੫ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ - ੨੫੮, ੧੧੧੫ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ) ਬਾਲੇਵਾਲੀ - ੨੫੭ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ) ਬਾਲੇਵਾਲੀ (ਲਿਖਤੀ) - ੧੫੫੮ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ) ਬਾਲੇਵਾਲੀ (ਲਿੱਥੋ) - ੧੫੭੭ ।

ਇ: ਪ: ੧੭੦.

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ—੫੦੭ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ—੧੯੧੧ ।
 ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ (ਸੰਮਤ ੧੮੩੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—
 ੧੯੭੪(੩) ।

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਅਟਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ—੨੩੯੯ ।
 ਜਨਮ ਪੱਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ (ਲਿਖਤਿ)—੧੮੦੭, ੨੧੯੪(੩) ।
 ਜੱਪੁ (੧੯੪੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ) -੨੧੯੪(੧) ।
 ਜਪੁਜੀ-ਸਟੀਕ—੧੧੯੯, ੨੩੯੯ ।
 ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਇਕਾਖਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਸਟੀਕ—੨੨੨ ।
 ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ—੧੯੯੯(੧) ।
 ਜਪੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ)—੧੧੯੯ ।
 ਜੱਪੁ ਪ੍ਰਦੀਪ (ਜਪੁ-ਸਟੀਕ)—੧੫੧੫(੧) ।
 ਜਪੁ ਮੱਕੇ ਵਿਚ ਹੋਆ (ਲਿਖਤਿ)—੧੪੭(੨) ।
 ਜਫਰ ਨਾਮਾ-ਸਟੀਕ—੧੫੩੨ ।
 ਜਫਰ ਨਾਮਾ (ਲਿਖਤਿ)—੧੯੭(੧), ੧੯੦੧(੨) ।
 ਜਰਨ ਸ਼ਕਤੀ (ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ)—੧੩੯੯(੬) ।
 ਜਰਵਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ—੯੩੯(੪) ।
 ਜਾਗਦੀ ਜੇਤਿ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼—੧੯੧੭ ।
 ਜਾਤੀ ਕੀ ਹੈ?—੧੦੨੮ ।
 ਜਾਤੀ ਖੰਡਨ—੧੦੨੨ ।
 ਜਾਪੁ, ਛੱਕਾ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕਾ ਆਦਿ-ਚੇਣ ਵੀਆਂ ਰਥਨਾਵਾਂ (੧੮੯੩ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੯੭੫ ।
 ਜੀਉਂਦੀ ਕਲੀ—੯੬੭(੨) ।
 ਜੀਵਣ ਦਾਸ—੮੫੨(੨) ।
 ਜੀਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ—੧੭੬੧ ।
 ਜੀਵਨ ਕਥਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ—੧੯੯੪ ।
 ਜੀਵਨ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ—੧੭੭੭ ।
 ਜੀਵਨ ਕਿਰਨਾਂ—੧੭੬੮ ।
 ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ਼: ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸ਼ਹੀਦ'—੨੩੯੭ ।

ਇਥੋਂ ੧੯੧.

੯੮.

ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ-੧੨੦, ੧੨੧ ।
ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਾਬਾ ਬੁੱਛਾ ਜੀ-੧੧੯੯ ।
ਜੀਵਨ ਠਾਕੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ-੯੯੫ ।
ਜੀਵਨ ਬਾਬਾ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਜੀ-੧੪੦੬ ।
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੰਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, 'ਹਰੇਰਾਮ ਜੀ'-੨੩੬੫ ।
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਆ-੧੧੨੧, ੧੭੮੧ ।
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਜੀ-੯੨੬ ।
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦੁਰ-੧੧੩੯ ।
ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਬਾਬਾ ਢੂਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਅਕਾਲੀ'-੧੧੨੨, ੧੭੬੫ ।
ਜੀਵਨ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦ-੨੦੨੩ ।
ਜੀਵਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ-੧੩੯੯ ।
ਜੀਵਨ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ-੧੩੯੭ ।
ਜੀਵਨ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ-੨੯੮ ।
ਜੁਗਾਵਲੀ (੧੮੩੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤ)-੧੯੭੩(੫) ।
ਜੁੱਧ ਭੰਗਾਣੀ-੯੩੮(੪) ।
ਜੂਝੇ ਬਾਜੀ-੯੧੧(੭) ।
ਜੈਤਸਰੀ ਦੀ ਵਾਰ-ਸਟੀਕ-੯੮੦-੧ ।
ਜੋਧ ਕਵੀ ਤੇ ਆਲਮ-੯੫੨(੨) ।
ਜੈਹਰਿ ਖਾਲਸਾ-੧੯੨੮ ।
ਜੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਫਰੰਗੀਆਂ ਦਾ-੧੧੨(੮) ।
ਜੰਗ ਚਮਕੌਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ-੧੪੦੧(੭) ।
ਜੰਗ ਨਾਮਾ ਸ. ਹਰੀ ਸਿੰਘ-੧੧੨(੩) ।
ਜੰਗ ਨਾਮਾ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ-੧੪੬੮ ।
ਜੰਗ ਨਾਮਾ ਲਾਹੌਰ-੧੧੨(੭) ।
ਜੰਗੀ ਜਰਨੈਲ-ਸ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਆ-੧੫੫੫, ੧੬੧੯ ।
ਜਿੰਦ ਕੌਰ ਮਹਿਗਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ (੧੧ ਫੋਟੋਜ਼)-੫੪੦ ।
ਜਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾ ਫਾਰਸੀ (ਲਿਖਤੀ)-੨੬੭(੨), ੧੭੦੨(੧) ।
ਜਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾ-ਸਟੀਕ-੬੮੯ ।

ਇ: ੫: ੧੧੨.

੯੯.

ੴ

ਝਗੜਾ ਦੇਉਰ ਭਾਬੀ ਦਾ—੧੫੯੯(੯)।
 ਝਗੜਾ ਪੜੋਪੀ ਪੜੋਪੇ ਦਾ—੧੫੯੯(੧੨)।
 ਝੁਠ ਦਾ ਪੇਲ—੧੫੧੭।
 ਝੁਲਣੇ ਸਿੰਘੇ ਕੇ (੧੮੬੯ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੨੩੧੨(੩)।
 ਝੁਲਣੇ—੧੧੯੧(੧੨)।
 ਝੈਲੀ ਚੁੱਕ—੯੭੧(੯)।

ਟ

ਟੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ (ਚੱਕ੍ਰਪਰ ਚ੍ਰਿੜ੍ਹ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਕਾ)—੧੫੬੯।
 ਟੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ—੨੧੬੩।
 ਟੀਕਾ ਗੁਰ ਭਾਵ ਦੀਪਕਾ (ਜਪੁ, ਰਹਿਰਾਸ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ)—੧੫੨੦।
 ਟੀਕਾ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ—੧੫੬੮।

ਠ

ਠੰਡੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ—੧੪੦੮(੧)।

ਡ

ਡਰੋਲੀ ਭਾਈ ਕੀ—੧੩੬੯।
 ਡੁਬੀ ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾਂ—੯੬੯(੩)।

ਢ

ਢਾਡੀ ਪ੍ਰਸੰਗ—੧੯੫੯।

ਤ

ਤਤੁ ਪ੍ਰਕਿਤ ਆਦਿ ਬਿਚਾਰ (ਲਿਖਤੀ)—੨੩੭੩(੭)।
ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੯੧(੬)।

ਇ: ਪ: ੧੭੩.

੧੦੦.

- ਤਵਾਰੀਖ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ—੧੯੫੪ ।
ਤਰੁਮਾਵਲੀ (ਰੁਕਮਣੀ-ਵਿਆਹ)—੧੫੮੬ (੧੫) ।
ਤੱਚੀਛ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ—੧੯੪੫ ।
ਤਿਹੁੰ ਯਾਰਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ—੧੫੮੬ (੧੧) ।
ਤਿਲੁਸਤਤਿ (ਲਿਖਤੀ)—੧੫੮੨ (੫) ।
ਤੁਰਕਣੀ ਦਾ ਕੁਸੰਗ—੧੦੭੦ (੩) ।
ਤੁਲਸੀ ਰਾਮਾਯਣ-ਸਟੀਕ, ਪ੍ਰਥਮ ਸਪਾਨ (ਲਿੱਖੇ)—੨੩੫੧ ।
ਤੇਤੀ ਸ਼ਯੋ-ਸਟੀਕ—੨੦੭੦ (੨) ।
ਤੇਜਸ੍ਵੀ ਨੈਨ (ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੇ)—੧੪੦੧ (੨) ।
ਤੈਸੀਫੇ ਸਨਾ (ਵਾਰਸੀ)—੧੬੨੮ ।
ਤ੍ਰਿਆ ਪੁਰਾਨ—੧੦੫੩ ।
ਤ੍ਰਿਯਾ ਰਾਜ—੧੩੮੪ (੧੦) ।
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ-ਭਾਗ ੧ (ਦਸੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ) }
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ-ਭਾਗ ੨ (ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਖਾਲਸਾ) } ਲਿੱਖੇ—੧੫੮੦
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ, ਹਿਸਾ ੧, ਨੰਬਰ ੩—੧੮੧੩, ੨੯੬੬ ।
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ, ਹਿਸਾ ੨, ਨੰਬਰ ੧—(ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ)—੨੩੨੫ ।
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਨਾਭਾ—੨੩੮੦ (੨) ।
ਤ੍ਰਾਰੀਖ ਰਾਜ ਖਾਲਸਾ—ਹਿੱਸਾ ਤੀਜਾ, ਭਾਗ ੧, ੨—੨੯੬੧ ।

ਦ

- ਦਸ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ—੧੪੭੯ ।
ਦਸ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼—੧੯੭੦ ।
ਦਸਮ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼—੧੧੧੪ ।
ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ—੨੧੫ ।
ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਰਣਯ—੮੬੬ ।
ਦਸਮੇਸ਼—੫੬੮੫ (੨) ।
ਦਸਮੇਸ਼ ਦਰਪਣ—੧੦੮੫ ।
ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਪਹਿਲੀ ਪੇਖੀ—੨੩੬੨ ।

ਇ: ਪ: ੧੧੪.

੧੦੯.

ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਿਰਣਯ ਪਾਠ ਸੁਧ-ਅਸੁਧ-੧੧੬੦ ।
ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਣ ਬਿਤਾਂਤ-੧੬੦੩ ।
ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰਪੁਨਾਲੀ-੨੩੮੩ ।
ਦਰਬਾਰ ਖਾਲਸਾ-੧੭੮੩, ੧੯੨੬ ।
ਦਰਦ ਦਾ ਦਾਰੂ ਹਮਰਦੀ-੧੦੭੬ (੧) ।
ਦਲਭੰਜਨੀ ਜੋਤਿ (ਸ੍ਰੀ ਖੜਗੋਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)-੧੯੨੧ ।
ਦਾਜ-੯੬੭ (੨) ।
ਦਾਤਾ ਜੀ ਦਾਦੂ ਦਵਾਰੇ-੮੬੧ (੧), ੯੩੨ (੪) ।
ਦਾਤਾਰੀ ਜੋਤਿ - (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)-੧੯੧੬ ।
ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਦੁਰਗਤ-੯੨੭ (੬) ।
ਦਿਲਜੀਤ ਕੌਰ-੧੮੯੮ ।
ਦੀ ਦਰਬਾਰ-(ਸਨ ੧੯੨੯-੪੦ ਈ:)-੧੪੪੪ ।
ਦੀਨਾਂ ਦੇ ਹਿਤਕਾਰੀ-੧੩੯੭(੨) ।
ਦੀਵਾਨਿ ਗੋਯਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੬੭ (੩), ੧੭੦੨ (੨) ।
ਦੀਵਾਨਿ ਗੋਯਾ-ਸਟੀਕ-੮੬੯ ।
ਦੁਖ ਹਰਤਾ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ)-੧੩੯੮ ।
ਦੁਖ ਦਾਰੂ-੧੦੪੨ (੨) ।
ਦੁਖੀਆਂ ਦੇ ਰਾਖੇ-੧੩੯੮ (੨) ।
ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਦੀ ਪੁਕਾਰ-੧੪੦੮ (੩) ।
ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨਿਸਤਾਰਾ-੮੪੧ (੧) ।
ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਦਾਤਾਰ-੧੪੦੮ (੨) ।
ਦੈਵੀ ਜੀਵਨ-੯੬੦ ।
ਦੇ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਦੀ ਬੀਰਤਾ-੧੦੭੩ ।
ਦੇਦੇ ਰਾਣੀ-੮੪੦ (੨) ।
ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਸਤੀ (੧੯੨੩ ਬਿੱ: ਦੀ ਲਿਖਤੀ)-੧੧੦੩ (੭) ।
ਦਿੜਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਿਧਾਂਤ ਰਵਿ (ਲਿੱਖੇ)-੧੫੫੯ (੩) ।
ਦਿੜਗੁਰੂ ਦੈ ਪੰਥ ਪ੍ਰਦੀਪਕਾ (ਲਿੱਖੇ)-੧੫੫੯ (੨) ।

ਇ: ਪ: ੧੧੫.

ਧ

ਧਰਮ, ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ—੧੯੦੫।
 ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਕਾਤਿਕ ਮਹਾਤਮ (ਲਿਖਤੀ)—੮੦੦ (੧)।
 ਧਰਮ ਰੱਖਿਆ—੯੪੦ (੧)।
 ਧਰਮੀ ਜੋਪਾ-ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ—੧੧੧੮ (੧)।
 ਧਰਮੀ ਬੀਰ-੧੫੨੧ (੨)।
 ਧੋਬਿ ਤੋਂ ਬਚੇ—੯੬੪ (੧)।

ਨ

ਨਸੀਹਤ ਨਾਮਾ (ਲਿਖਤੀ)—੨੪੭(੪)।
 ਨਦੈਣ ਜੁੱਧ-੮੫੪(੧)।
 ਨਬੇੜੇ ਕਾ ਸਬਦ (ਲਿਖਤੀ)—੨੪੭(੮)।
 ਨਰਕ-ਸੁਰਗ-੯੪੫(੨)।
 ਨਵਾਂ ਨੰਮ ਯਾ ਇੰਜੀਲ—੨੧੧੨।
 ਨਵੀਂ ਕੁਚਾਲ—੯੩੭(੩), ੯੬੩(੪)।
 ਨਵੇਂ ਜੁਗ ਦਾ ਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ-ਖਾਲਸਾ—੧੭੬੪।
 ਨਾਮ—੯੬੫(੧)।
 ਨਾਰਾਇਣ ਉਪਨਿਖਦ—੧੧੦੩(੧੧)।
 ਨਿਸੰਗ ਕੌਰ—੯੬੩(੬)।
 ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਸਾਕੇ—੧੫੩੯।
 ਨਿਯਮ ਉਪਨਿਯਮ ਤੇ ਪੱਕੇ ਹੁਕਮ-ਸ਼ੋਮਣੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ—੨੩੪੫-੬।
 ਨਿਯੋਗ ਦਰਪਨ-ਨਿਯੋਗ ਫਿਲੋਸਫੀ—੧੫੮।
 ਨਿਰਬਾਣ ਪ੍ਰਕਰਣ (੧੯੩੧ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੨੪੨।
 ਨਿਰਬਾਣ ਪ੍ਰਕਰਣ (੧੯੬੫ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੮੦੧।
 ਨਿਰਭੈ ਜੋਪਾ-ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦੁਰ—੧੯੨੨।
 ਨਿਰਮਲ ਪੱਤ੍ਰ-(ਸੰਮਤ ੧੯੬੫ ਦਾ)—੧੪੩੦(੧)।
 ਨਿਰਮਲ-ਭੂਸ਼ਣ—੨੧੧।
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੋਤਿ—੧੩੬੪(੧)।

ਇ: ਪ: ੧੭੬.

ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੋਤਿ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ—੧੯੧੮ ।
 ਨਿਰਾਲੇ ਚੋਜ—੧੪੦੧(੩) ।
 ਨੁਰਸ਼ਾਹ ਨਿਸਤਾਰਾ—੯੩੪(੩) ।
 ਨੈਕੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਡੰਡ—੯੯੧ ।
 ਨੈਣਾਂ ਵਾਲਾ (ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ)—੨੩੦੫ ।
 ਨੌ ਰਸ—੧੪੦੨(੨) ।
 ਨੂੰਹ ਸੱਸ ਦਾ ਸੰਬਾਦ—੯੯੭(੪) ।
 ਨੂੰਹ ਸੱਸੁ ਜੀ ਗੋਸਟ (ਸਿੰਘੀ)—੯੯੭(੫) ।

ਪ

ਪਸਰਾਤਾਪ—੯੯੪(੬) ।
 ਪੱਛਮੀ ਸੂਹੀਆ—੧੦੬੫ ।
 ਪਟਿਆਲਾ ਦਰਪਨ—੨੩੯੦(੧) ।
 ਪੱਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ (੧੯੨੧ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੨੩੩੦ ।
 ਪੱਦ-ਅਰਥ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ—੧੧੦੧ ।
 ਪਦਮਾਂ—੯੩੯੮(੧), ੧੦੬੮ ।
 ਪਰਚੀ ਪਾ: ੧੦ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੯੨ ।
 ਪਰਚੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਾਂ ਕੀਆਂ=ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਬੋਧ (ਲਿਖਤੀ)—੨੩੨੨ ।
 ਪਰਚੀਆਂ ਭਗਤ ਮਾਲ—੨੩੫੬ ।
 ਪਰਮ ਮਨੁੱਖ—੧੨੦੮ ।
 ਪਰਿਪੂਰਣ ਬਾਬਾ-ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ—੧੩੯੪(੧੧) ।
 ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬੰਦੀ—੧੪੧੧ ।
 ਪਵਿੱਤਰਤਾ—੯੮੮(੩), ੧੦੪੩(੪) ।
 ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ—੧੬੬੬ ।
 ਪਾਕਨਾਮਾ, ਸਾਖੀ ਮੱਕੇ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੬੨ ।
 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ (ਲਿਖਤੀ)—੫੭੫ ।
 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ—੧੪੨੧-੨ ।
 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ—੧੬੬੭-੮ ।
 ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਘਲੂਘਾਰਾ—੧੩੫੮ ।

ਇ: ਪ: ੧੧੧.

੧੦੪.

ਪਾਰਸ ਭਾਗ (ਲਿੱਥੋ)-੨੪੦ ।
ਪਾਰਸ ਭਾਗ (ਲਿਖਤੀ ੧੯੦੨ ਬਿੱਚੇ ਦਾ)-੧੮੪੫(੧) ।
ਪਾਠਾਂਤਰ ਦਰਪਨ-ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ-੧੪੦੨(੩) ।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ-੯੭੧(੭੧), ੧੯੬੦(੧) ।
ਪਿਆਰ-ਪਰਵਾਨੇ-੨੩੦੬ ।
ਪਿਆਰਾਂ ਦਾ ਸਾਈ-੯੩੧(੨) ।
ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਜਗਨਨਾਥ ਫੇਰਾ-੮੩੮ ।
ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ-੯੩੩(੩) ।
ਪੀੜ ਪੰਘੂੜੇ ਪਲਿਆ ਪੰਥ-੯੭੨(੩) ।
ਪੁਸ਼ਪ-ਪਟਾਰੀ-੯੪੩ ।
ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ-੧੧੧੫ ।
ਪੈਂਤੀ ਅੱਖਰੀ (੧੯੪੨ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੬੯੯(੨) ।
ਪੈਂਤੀਸ ਅੱਖਰੀ-ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-੧੫੧੬ ।
ਪੇਥੀ ਆਸਾਵਰੀਆਂ-੨੩੫੪ ।
ਪੇਥੀ (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਗ ਕਲਿਆਣ ਤੱਕ
(ਸੰ: ੧੯੦੬ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੨੦੬੭ ।
ਪੇਥੀ ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਕੀ=ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ, ਦਸਮ ਮੰਡਲ(ਲਿੱਥੋ)-
੨੩੫੫ ।
ਪੇਥੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀ (ਲਿਖਤੀ)-੨੦੬੫ ।
ਪੇਥੀ ਚਤੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ (ਲਿੱਥੋ)-੨੨੫ ।
ਪੰਚ (੧੯੨੦ ਈ:)-੧੬੭੯ (੨) ।
ਪੰਚਦਸ਼ੀ ਭਾਖਾ (ਲਿੱਥੋ)-੧੬੧੨ ।
ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਸ਼ਬਦ (ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤਿ)-
੨੩੦੮ ।
ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਹੋਰ ਚੋਣਵੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ (ਲਿਖਤਿ)-੨੪੬ ।
ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਹੋਰ ਚੋਣਵੀਂ ਬਾਣੀ (੧੯੬੯ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-
੨੩੧੨ (੧) ।
ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਚੋਣਵੀਂਆਂ ਵਾਰਾਂ (੧੭੨੯ ਬਿੱਚੇ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੬੫੭ ।
ਪੰਜ ਦਰਿਆ (ਸਨ ੧੯੪੦ ਈ:)-੧੪੪੨(੩) ।

ਇ: ਪ: ੧੯੮.

ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਮੁਕਤੇ (ਲਿਖਤੀ) - ੧੧੯੧ (੭) ।
 ਪੰਜ ਰਤਨ - ੧੪੪੭ (੩) ।
 ਪੰਜਾਬ ਵਿਛੋੜਾ - ੧੪੦੧ (੮) ।
 ਪੰਜਾਬ ਦਰਪਣ (ਸਨ ੧੯੧੬ ਤੋਂ ੨੩ ਤੱਕ) - ੧੬੮੦ ।
 ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਉਜਾੜਾ - ੧੩੫੮ ।
 ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ - ੧੩੬੦ ।
 ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੂਨੀ ਪੱਤ੍ਰੇ - ੧੯੫੭ ।
 ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੀਰੇ - ੧੯੦੨ ।
 ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ - ੧੧੨ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਾਣ - ੯੫੩ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ - ੧੮੬੮ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪੰਜ ਰਤਨ - ੨੩੮੧ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਲੈਤੀ ਸੈਰ - ੯੧੧ (੧੦) ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਸੁਰਮਾ (ਮਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ - ੧੯੧੧-੨ ਈ:) - ੧੭੮ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਸੁਰਮਾ (ਮਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ - ੧੯੧੪ ਈ:) - ੧੭੯ ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਪੌਰ (੧੯੩੫ ਈ:) - ੧੪੪੬ (੧) ।
 ਪੰਜਾਬੀ ਭੈਣ (ਐਪ੍ਰਿਲ ੧੯੧੦ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੧੨) - ੧੪੩੦ (੨)
 , (ਮਈ ੧੯੧੨ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੧੩) ੧੪੩੧ ।
 , (ਮਈ ੧੯੧੩ ਤੋਂ ਮਾਰਚ ੧੯੧੪) - ੧੪੩੨ (੨) ।
 , (ਜੂਨ ੧੯੧੬ ਤੋਂ ਮਾਰਚ ੧੯੧੮) - ੧੪੩੩ ।
 ਪੰਡਿਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ...ਕਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ - ੮੬੮, ੧੧੨੪ ।
 ਪੰਡਿਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ (ਮਹੰਤ ਲੰਮੇ ਜਾਗੀਰ) ਕਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ -
 ੧੧੫੬, ੨੩੬੯ ।
 ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ, 'ਨਹਿਰੂ' (ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ) - ੧੯੦੭ ।
 ਪੰਥ ਸੇਵਕ (੧੯੧੭ ਤੋਂ ੨੨) - ੧੬੮੧ ।
 ਪੰਥ, ਧਰਮ ਤੇ ਨੀਤੀ - ੧੬੫੪ ।
 ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਲਿੱਥੋ) - ੨੫੬ ।
 ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ = ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸਾ - ੧੫੩੫, ੨੪੦੦ ।
 ਪੰਥਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ - ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਭਾਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਕਾਨਫ੍ਰੈਸ - ੧੧੦੪ ।

ਇ: ਪ: ੧੧੯੮.

੧੦੬.

ਪੰਮਾ ਪ੍ਰਬੋਧ-੧੫੨੧(੧) ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਉਬਾਰੇ ਖਾਨ-੮੪੨(੧) ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਚੇਹਾ ਸਾਹਿਬ-੧੩੮ ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ (ਲਿਖਤੀ)-੨੫੫(੮) ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਾਬੇ ਦੀ ਬੇਰ-੧੪੭੪ ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾਈ ਪੰਨਾ - ੯੩੪(੩) ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾਈ ਮੰਝ-੧੭੮੦(੨) ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾਈ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ-੧੪੭੧ ।
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਜੀ ਕਾ (ਲਿਖਤਿ ਸੰਦੇਸ਼: ੧੯੩੪ ਬਿੱਥੀ)-
੭੮੨(੮) ।
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਜੀ ਕਾ (ਲਿਖਤੀ)-੭੮੫ ।
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ-੧੮੮੩ ।
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਕਵੀ-੧੮੦੧ ।
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜੀਵਨੀਆਂ-੧੮੮੪ ।
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ-ਜਾਲਮ ਨਰੈਣ ਦੀ ਕਰਤੂਤ-੧੪੭੩ ।
ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਗਰ-੧੧੧੯ ।
ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਖਾਲਸਾ (੧੯੨੨ ਈ:)-੧੬੮੨(੮) ।
ਪ੍ਰਭਾਤ (੧੯੩੩-੪ ਈ:)-੧੪੪੬(੨) ।
ਪ੍ਰਭੂ ਸਤੇਤ੍ਰ-੧੫੮੬(੧੪) ।
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੱਕ-੮੩੭(੨) ।
ਪ੍ਰਯਾਸ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ-੧੫੧੨ ।
ਪ੍ਰਯਾਸ ਦਸਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ-੧੦੯੫ ।
ਪ੍ਰਯਾਇ ਛਾਰਸੀ ਪਦੋਂ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਧ ਸੇ-ਪ੨੬ ।
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੰਗ ਨਾਮੇ-੧੮੬੭ ।
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੧੩੫੨ ।
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀਝਾਂ ਬਾਰੇ-੧੨੪੧ ।
ਪ੍ਰਿਯਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਦਿ ਦੇ-੧੧੭੦ ।
ਪ੍ਰਿਯਾਇ ਛਾਰਸੀ ਪਦੋਂ ਕੇ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ੧੪੮੬ ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਜੀ ਕੇ-੧੧੯੫, ੨੩੨੮ ।

ਇ: ਪ: ੧੮੦.

ਪ੍ਰੀਛਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੯੮(੩) ।
 ਪ੍ਰੀਛਾ, ਮਹਲਾ ੫ (ਲਿਖਤੀ)-੧੫੬੪(੧), ੧੫੭੮(੨) ।
 ਪ੍ਰੀਤਮ-(ਜਨਵਰੀ ੧੯੩੧ ਤੋਂ ਮਈ ੩੭)-੧੪੪੫ ।
 ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਰਨਾ-੯੨੦(੮) ।
 ਪ੍ਰੀਤ ਲੜੀ (ਫਰਵਰੀ ੧੯੩੫ ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ ੧੯੩੬)-੧੪੪੧(੨) ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੋਵਰ ('ਜਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾਂ'-ਸਟੀਕ)-੧੧੭੬ ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਤੰਗੇ-੧੩੮੬(੪) ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ-੯੪੦(੫) ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਫੁਲਵਾੜੀ (ਦੀਵਾਨ ਗੋਯਾ-ਸਟੀਕ)-੧੧੭੯ ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਗ-੯੪੦(੪) ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੁ-੧੧੬੯ ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਨ-੧੮੯੪ ।

ਫ

ਫਤਹਿ ਨਾਮਾ-੧੧੨(੨) ।
 ਫੁਨਹੇ, ਮਹਲਾ ੫-ਸਟੀਕ-੨੦੬੩ ।
 ਫੁਰਕਾਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੪੭(੧) ।
 ਫੁਲਵਾੜੀ-(ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੨੮ ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ ੧੯੩੮)-੧੪੩੪ ਤੋਂ
 ੧੪੩੮ ।
 ਫੂਲ ਬੰਸਾਵਲੀ (ਸ੍ਰੀ ਕੌਰ...ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਉਤਸ਼ਾਹ)-੨੩੯੪ ।
 ਫੌਟੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸੱਤ ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ (ਪਾ: ੯-੧੦)-੫੪੧ ।
 ਫੌਟੋ ਪੱਤ੍ਰਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਤੀ ੧੦ ਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ-੫੪੨-੩ ।

ਬ

ਬਸੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਚੋਣਵੇ')-੧੦੦੦ ।
 ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਮਹਰਮ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ)-੧੦੬੪ ।
 ਬਗਦਾਦ ਫੇਰੀ-੯੪੭(੧), ੯੩੫(੧) ।
 ਬਚਨ-੧੪੦੫(੩) ।
 ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ-ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-੨੧੬੫(੩) ।

ਇ: ਪ: ੧੮੧.

੧੦੮.

ਬਚਿੜ੍ਹ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਦੈ ਸਿੰਘ-੯੫੬(੧)।
ਬਨ ਯੱਧ-੯੫੫(੧)।
ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ (੧੯੨੫ ਈ:)-੧੬੭੮(੯)।
ਬਵੰਜਾ ਲੈਕਰਰ (ਤੂਗੀਖੰ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ)-੧੯੫੫।
ਬਾਣੀ-ਜੱਲੁਣ ਭਗਤ-੧੧੪੪।
ਬਾਣੀ ਬਿਹੰਗਮ (੧੯੩੬ ਬਿੱ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੨੩੨(੧)।
ਬਾਣੀ ਬਿਉਗ-੯੨੨।
ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ-ਸਟੀਕ-੨੩੧੪।
ਬਾਬਾਣੀਆਂ ਕਾਹਾਣੀਆਂ-੯੩੫(੩), ੨੨੮੧(੧)।
ਬਾਬਾ ਤੇਰਾ ਸਿੰਘ-੧੭੭੮।
ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ, 'ਸ਼ਹੀਦ'-੯੮੭।
ਬਾਬਾ ਨੱਬਾ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸ਼ਹੀਦ'-੯੮੮।
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ-੨੩੫੮।
ਬਾਬਾ ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ-੯੩੬(੩)।
ਬਾਬਾ ਬੌਦਾ ਸਿੰਘ 'ਬਹਾਦੁਰ'-੧੯੨੦।
ਬਾਰਾਂ ਮਾਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੯੯(੪)।
ਬਾਰਾਂ ਮਾਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ-੧੫੬੪(੫, ੬)।
ਬਾਰਾਂ ਮਾਹਾਂ-ਤੁਖਾਰੀ-ਭਾਵ ਅਰਥਨੀ ਟੀਕੇ ਸਹਿਤ-੧੭੫੮।
ਬਾਰਾਂ ਮਾਹਾ-ਮਾਂਝ-ਸਟੀਕ-੯੨੩(੨), ੧੨੬੨।
ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ-੮੪੫(੨)।
ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅੰਗੁਣ-੯੬੭(੩)।
ਬਾਵਾ ਦਯਾ ਨੰਦ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਥਾ-੧੫੬।
ਬਿਹਾਰੀ ਸਤਸਾਈ-ਸਟੀਕ (੧੯੩੪ ਬਿੱ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੨੧੭੧।
ਬਿਹੰਗਮ ਬਾਣੀ-੯੬੩, ੧੯੪੦।
ਬਿਹੰਗਮ (੧੯੧੦ ਬਿੱ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੬੭੪(੧)।
ਬਿਹੰਗਮ ਬਾਣੀ (ਲਿਖਤੀ)-੨੪੭(੧)।
ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ-੯੭੩(੨)।
ਬਿਗਿਆਨ ਰੀਤਾ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)-੨੩੭੩(੩)।
ਬਿਜੈ ਸਿੰਘ-੧੭੭੧।

ਇ: ਪ: ੧੯੨.

ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ-ਧਰਮ ਸਾਸੜ੍ਹਾਂ (ਲਿੱਖੇ) ੧੬੯੬ ।
 ਬਿਨੈ ਪੱਤ੍ਰ-੮੬੧(੨) ।
 ਬੀਬੀ ਦੇਸਾਂ-੧੦੩੭(੨) ।
 'ਬੀਰ' ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਨੰਬਰ (ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੧੪)-੧੪੪੮ ।
 ਬੀਰ ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ-੧੫੮੩-੪ ।
 ਬੱਧੀ ਬਾਰਿਧ-੧੫੦੬(੨) ।
 ਬੱਧ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ-੧੪੯੮ ।
 ਬੱਬੈ ਨਾਨਕੀ ਜੀ-੧੩੯੫ ।
 ਬੰਨਤੀ ਤੇ ਬਿਰਹੁ ਦੇ ਸ਼ਬਦ-੮੬੫(੨) ।
 ਬੰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ-੧੭੨(੫) ।
 ਬੰਸਾਵਲੀ ਭਾਈ ਮਥੇ ਮੁਰਾਰੀ-੧੬੮(੩) ।
 ਬੰਸੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੫੬੪(੪) ।
 ਬੰਦੀ ਛੋੜ (ਜੀਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ)-੧੫੪ ।
 ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲ-੧੧੭੨ ।
 ਬੁਹਮ ਚਾਰੀ ਸੁਧਾਰ-੧੦੭੭(੧) ।
 ਬੁਹਮਣ-ਸਿੱਖ ਸਮਾਜਾਰ (ਫਰਵਰੀ ੧੯੭੦)-੧੪੫੫ ।

ਭ

ਭਗਉਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੨੩੬੪ ।
 ਭਗਤ ਸਾਸੜ੍ਹਾਂ-੨੩੫੮ ।
 ਭਗਤ ਸਾਰ ਪੋਥੀ-੧੮੧(੩) ।
 ਭਗਤ ਦਰਸਨ-੨੩੮ ।
 ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ-੧੦੬੩ ।
 ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ (ਅੰਕ ੧)-੧੮੦੯ ।
 ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਰਾਬਾ- (੧੯੦੨ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੮੪੫(੪) ।
 ਭਗਤ ਬਾਣੀ, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਤੇ ਸਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ-
 (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੬੩(੧) ।
 ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦੀ ਖੋਜ-੨੩੮੮ ।
ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਸਟੀਕ, ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ- (੧੯੬੬ ਬਿ:ਦੀ ਲਿਖਤਿ) ੧੮੦।

ਇ: ਪ: ੧੮੩.

੧੧੦.

ਭਗਤ ਮਾਲ-ਸਟੀਕ (ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ)-੧੬੧੦ ।
ਭਗਤ ਮਾਲ - ਸਟੀਕ, ਪ੍ਰਯਾਦਾਸ-(ਲਿੱਬੇ)-੧੫੮੧ ।
ਭਗਤ ਵੱਛਲ-੧੩੯(੧) ।
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ-ਸਟੀਕ-੧੫੧੦-੧੧, ੨੧੬੪ ।
ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੧੧(੧) ।
ਭਰਬਰਿ ਜੇਗੀ-੮੩੭(੧), ੯੩੪(੫) ।
ਭਵ ਭੰਜਨ (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ)-੧੦੬੭ (੨) ।
ਭਵਿਖਤ ਬਚਨ (ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ)-੧੧੯੧ (੯) ।
ਭਾਈ ਅਜਿੱਤਾ-੮੪੩ (੧), ੯੩੪ (੧) ।
ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਸਾਖਲੇ ਦਰਸ਼ਨ-(੧੮੩੪ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤ)-
੧੯੧੩ (੩) ।
ਭਾਈ ਕਨੁਜਾ ਜੀ-੯੪੪ ।
ਭਾਈ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਜੀ-੧੦੬੬ (੧) ।
ਭਾਈ ਗੜੀਆ ਜੀ-੯੨੪(੩) ।
ਭਾਈ ਕੋਪਾਲ ਜੀ-੧੪੧੭ ।
ਭਾਈ ਜਗਾਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ-੯੨੬ ।
ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਜੀਉ-੯੩੪ (੪) ।
ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸ਼ਹੀਦ'-੧੪੬੦, ੧੫੨੭ ।
ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸ਼ਹੀਦ'-੧੫੫੮ ।
ਭਾਈ ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨ-੧੩੯੨ ।
ਭਾਈ ਦੇਉ (ਹਾਇ ਨਾ ਤੋੜ)-੧੧੦੯ (੨) ।
ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨਿਸਤਾਰਾ-੧੦੬੯ ।
ਭਾਈ ਫੇਰੂ ਜੀ-੧੪੧੫ ।
ਭਾਈ ਬਹਿਲੇ ਜੀ-੧੪੧੪ ।
ਭਾਈ ਬੋਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ-੧੪੯੩ ।
ਭਾਈ ਭਾਗੀਰਥ-੮੪੫(੧) ।
ਭਾਈ ਭੂਮੀਆਂ ਜੀ-੮੪੬(੨), ੯੩੩(੧) ।
ਭਾਈ ਮਹਿੰਗਾ ਤੇ ਮਾਈ ਸੁਹਾਗਬਾਈ ਦੀ ਵਿਵਿਆ-੯੩੧(੧), ੧੧੧੦
ਭਾਈ ਮੰਝ-੧੪੧੨ ।

ਇ: ੫: ੧੮੪.

੧੧੧.

ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ—੯੨੯(੪)।

ਭਾਈ ਮਾਧੇ ਜੀ—੧੦੨੦(੧)।

ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਣਾਵਾਂ—੧੩੫੫।

ਭਾਗ ਭਰੀ—੯੭੯(੨)।

ਭਾਗਵਤ, ਇਕਾਦਸ ਸਿਕੰਧ-ਭਾਖਾ (੧੯੨੩ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—

੧੧੦੩(੫)।

ਭਾਗਵਤ, ੧੧ਵਾਂ ਸਿਕੰਧ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੧੧(੪)।

ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਦਸਮ ਸਿਕੰਧ (੧੯੪੦ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੦੯੬।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜ ਬਨਤਰ—੧੯੫੧।

ਭੁਜੰਗੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਕ—੯੭੧(੪)।

ਭੋਗਲ ਪੁਰਾਨ-ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ)—੧੧੯੧(੧੯), ੨੩੭੩(੮)।

M

ਮੱਸਾ ਰੰਘੜ ਅਤੇ ਮੀਰਾਂ ਕੌਟੀਆ ਦਲੇਰ—੧੪੨੦।

ਮਸੇ ਦੀ ਮੌਤ—੧੪੬੬।

ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ-ਚਰਿਤ੍ਰ—੧੧੪੯।

ਮਹਾਂਭਾਰਤ-ਭਾਖਾ—(੧੯੯੬ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੯੪੪।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ—੯੮੭।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੌੜਾ ਮੱਲ ਬਹਾਦੁਰ—੧੧੫।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ—੧੯੯੫।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਤੱਥਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ—
੧੪੦੭।

ਮਹਾਰਾਣੀ ਚੰਦ ਕੌਰ—੧੭੭੪।

ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦਾਂ—੧੭੭੩।

ਮਹਾਂ ਰਾਮਾਯਣ ਨਿਰਬਾਣ ਤੇ ਖਿੱਲ ਪ੍ਰਕਰਣ ਭਾਖਾ, (੧੯੧੫ ਬਿੱਥੀ ਦੀ
ਲਿਖਤਿ)—੨੩੦੭ (੧)।

ਮਹਿਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (੧੯੯੭ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ)—੧੧੫੧ (੨)।

ਮਹਿੰਦੀ—੯੬੬ (੫)।

ਮਨ ਜੀਤੈ ਜੱਗ ਜੀਤ—੧੯੬੫।

ਇ: ਪ: ੧੮੫.

੧੧੨.

- ਮਨੌਤ (ਸੁਹਰਾਬ ਤੇ ਰੁਸਤਮ ਦਾ ਸਾਕਾ) - ੯੮੬ ।
ਮਲਿਕ ਭਾਗੋ - ੯੩੩ (੪) ।
ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ - ੧੪੦੯ (੧) ।
ਮਾਈ ਜੱਸੀ - ੯੪੬ (੧) ।
ਮਾਈ ਭਾਗੋ - ੧੨੧੫ ।
ਮਾਛੀ ਵਾੜੀ ਦੇ ਕੌਤਕ - ੯੮੮ (੨) ।
ਮਾਸ਼ਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ (ਲਿਖਤੀ) ੧੫੬੨ (੧) ।
ਮਾਤਾ ਸੁਲੱਖਣੀ - ੧੪੬੯ ।
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਿਸਤਾਰਣ - ੯੪੪ (੨) ।
ਮਾਧਵਾਨਲ-ਕਾਮਕੰਦਲਾ - ੧੫੬੨ (੨) ।
ਮਾਨ ਮੰਜਰੀ ਨਾਮ ਮਾਲਾ (ਲਿਖਤੀ) - ੨੩੦੨ ।
ਮਾਰੂ ਵਾਰ, ਡੱਖਣੇ ਮ: ੫ (ਸਟੀਕ) - ੧੦੩੧ ।
ਮਾਲਣ - ੧੦੧੨ (੧) ।
ਮਾਵਾਂ ਲਈ ਸੂਭ ਮੱਤਾਂ - ੯੬੮ (੩) ।
ਮਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨੇਤਰੀ - ੯੬੮ (੨) ।
ਮਿਲਾਪ (ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ) - ੧੦੨੪ ।
ਮੁਕਤਿ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ - ੧੬੦੬ ।
ਮੁਕਮਲ ਤੂਠੀਖ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ (ਭਾਗ ੧) - ੧੦੮੧ ।
ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਪੰਜ ਪੌੜੀਆਂ ਸਟੀਕ - ੯੨੧, ੧੬੬੭ ।
ਮੋਹਰਾਜ ਨਾਵਾਂ - ੧੮੬੧ ।
ਮੇਰਾ ਅਦਭੁਤ ਘਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਖਿਆ - ੯੬੮ (੧) ।
ਮੇਰਾ ਤੇ ਸਾਧੂ..... ਦਯਾ ਨੰਦ ਦਾ ਸੰਬਾਦ - ੧੦੨੫, ੧੦੬੧ ।
ਮੇਰਾ ਬਾਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ - ੯੫੧ ।
ਮੇਰੀ ਦੁਪਹਿਰ - ੯੬੬ (੪) ।
ਮੇਰੀ ਯਾਦ (ਮਾਃ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ) - ੧੮੮੫ ।
ਮੇਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ? ਤੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ? - ੧੦੪੩ (੧) ।
ਮੈਂ ਕੋਣ ? - ੯੮੮ (੨) ।
ਮੋਖ ਪੰਥ - ੧੧੨੧ ।
ਮੋਖਸ਼ ਮਾਰਗ - ੧੦੩੨, ੧੫੫੩ ।

ਇਥੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਮੇਖਸ਼ ਮਾਰਗ (ਵੈਦਾਂਤ) - ੨੧੭੩ ।
ਮੰਗਲ ਦੀ ਸੈਰ - ੯੨੭ (੫) ।

ਯ

ਯਾਤ੍ਰਾ-ਹਜ਼ੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਬਚਲ ਨਗਰ - ੯੩੨ (੫) ।

ਰ

ਰਸ ਕਬਿੱਤ - ੧੫੯੬ (੫) ।
ਰਸ ਪੰਚ ਬਾਰ ਨਿਧਿ - (੧੮੯੬ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੫੯੬ (੧) ।
ਰਸ ਬਿਰੁਬ ਨਿਧਿਬਾਰ („) - ੧੫੯੬ (੨) ।
ਰਸ ਭਿੱਨੜਾ ਗੁਰ-ਪੁਰਬ - ੮੪੮ ।
ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਥਾ ਰਹਿਤਨਾਮਾ - ੧੧੫੮ ।
ਰਹਿਤਨਾਮੇ - ੧੮੩੪ ।
ਰਹਰਾਸ, ਸਟੀਕ - ੯੨੩ (੧) ।
ਰਹਿਤਨਾਮਾ - ੧੧੯੧ (੫) ।
ਰਤਨ ਮਾਲਾ (ਅਪੂਰਨ ਲਿਖਤਿ ੧੮੯੩ ਬਿ: ਦੀ) - ੭੪੪ (੧) ।
ਰਤਨ ਮਾਲਾ (੧੯੧੦ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ) - ੧੯੭੪ (੨) ।
ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ (ਸ੍ਰਦਧਿ ਸਟੀਕ) - ੧੮੩੨ (੧) ।
ਰਾਇ ਕਲਾ ਤੇ ਮੁਕਤਸਰ ਯੁਧ - ੮੪੩ (੨) ।
ਰਾਇ ਬਸਾਲੀ - ੮੫੭ (੧) ।
ਰਾਸ ਲੀਲਾ - ੧੫੯੬ (੮) ।
ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ-ਸਟੀਕ - ੯੫੫ (੨) ।
ਰਾਗ ਮਾਲਾ - ੧੪੪੭ (੨) ।
ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਅੰਕ - ੮੫੨ (੧) ੧੪੪੭ (੨) ।
ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦਰਪਨ - ੧੪੪੭ (੧) ।
ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨਿਰਣਯ - ੧੬੭੭ ।
ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਮੰਡਨ ਪ੍ਰਬੋਧ - ੨੩੫੩ ।
ਰਾਗ-ਰਤਨ ਚੰਦ੍ਰਕਾ - ੧੫੯੬ (੬) ।
ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ - ੧੬੮੬ (੨) ।

ਇ: ੫: ੧੮੭.

੧੧੪.

ਗਜ਼ ਕੁਮਾਰ-੯੩੦(੨) ।
ਗਾਜ਼ਨੀਤਿ-ਕਬਿੱਤ (ਲਿਖਤਿ ੧੯੫੦ ਬਿੱ: ਦੀ)-੫੨੭ ।
ਗਾਜ਼ਨੀਤਿ ਕੇ ਕਬਿੱਤ (ਲਿਖਤੀ)-੨੬੮(੨) ।
ਗਾਜ਼ ਪ੍ਰਬੋਧ ਨਾਟਕ-੧੫੩੪ ।
ਗਾਜ਼ ਜੀ ਤੇ ਮਿਸ ਸਨੀਕਸ, ਬੀ-੭੯੬ ।
ਗਾਜ਼ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ-੧੦੯੩ ।
ਗਾਜ਼ ਮਧੂਰ ਬੈਨ-੧੬੬੧ ।
ਗਾਜ਼ ਰਤਨ ਰਾਇ-੯੫੨(੧), ੯੩੯(੩) ।
ਗਾਜੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਗਤ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ-੨੪੭(੬) ।
ਗਾਣਾ ਹਮੀਰ ਦੇਵ ਦਾ ਯੁੱਧ-੨੩੮੫ ।
ਗਾਣਾ ਭਬੋਰ-੧੦੩੯ ।
ਗਾਣੀ ਪਦਮਣੀ ਦਾ ਬਿਤਾਂਤ-੧੦੭੧ ।
ਗਾਪਾ-ਸ਼ਾਮੀ ਮੱਤ ਆਦਰਸ਼-੧੯੪੮ ।
ਗਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ-ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੯੧(੩) ।
ਗਾਮਾਸੁਮੇਧ-ਭਾਖਾ (੧੯੭੭ ਬਿੱ: ਦੀ ਲਿਖਤਿ)-੧੬੬੪ ।
ਰਿਣ-ਹੱਤਗਾ-੯੨੧(੬) ।
ਰੀਪੋਰਟ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ-ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-੧੬੨੬-੭ ।
ਰੀਪੋਰਟ-ਪੜਤਾਲੀਆ ਕਮੇਟੀ ਗੁ: ਸੀਸ ਗੰਜ ਦਿੱਲੀ-੧੬੬੨ ।
ਰੂਪ ਦੀਪ ਪਿੰਗਲ (ਲਿਖਤੀ)-੨੬੮(੧) ।
ਰੰਗ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੁਰ ਧੰਨਿਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦ-੯੪੬(੩) ।

ਲ

ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ-੧੯੯੭ ।
ਲਹੂ ਦੇ ਲੇਖ-੧੯੮੮ ।
ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੨੩੯੭ ।
ਲਾਟ ਸਿੰਘ ਤੌਂ ਅਡੇਲਕ ਸਿੰਘ-੯੮੮ ।
ਲਾਡਮਈ ਬੈਨਤੀ-੯੬੧ (੧) ।
ਲਿਖਾਰੀ (੧੯੩੫-੭ ਈ;)-੧੪੪੨ (੧) ।
ਲਿਵ-੯੫੦ (੨) ।

ਇ: ਪ: ੧੮੮

ਲੀਲਾ-ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ-੧੯੧੪ ।
 ਲੈਕਚਰ ਮਹਾਂ ਚਾਨਣ-੧੯੯੯ ।
 ਲੋਹੇ ਰੱਖ-੯੬੬ (੯) ।

ੴ

ਵਚਿੜ੍ਹ ਸੁਪਨੇ-੯੫੬ (੧) ।
 ਵੱਡਾ ਖਾਲਸਾ ਸਿਦਕ ਤਬਾ ਸਮਸ਼ੇਰ ਖਾਲਸਾ-੧੫੩੮ ।
 ਵੱਡਾ ਘਲੂਘਾਰਾ-੯੩੬ (੨) ।
 ਵਡਿਆਈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ-੧੫੯੬ (੨) ।
 ਵੱਡੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਰਤ ਕਬੀਰ ਜੀ-੯੬੭ ।
 ਵਰਤਮਾਨ ਸਿੱਖ-ਰਾਜ ਨੀਤੀ-੧੦੦੫ ।
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਰਸ਼ਨ-੧੯੯੯ ।
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-੨੩੬੩ ।
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰਾਰਥ-੧੫੦੬ (੪) ।
 ਵਾਰ ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ-੧੭੨ (੪) ।
 ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੯੯(੧੪) ।
 ਵਾਰ ਹਕੀਕਤ ਰਾਇ ਦੀ (ਲਿਖਤੀ)-੧੧੯੯(੧੭) ।
 ਵਾਰ ਨਾਦਰ ਸ਼ਾਹ-੨੧੯੦ ।
 ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ-੨੧੬੫ (੧) ।
 ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਚੌਣਵੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ (ਲਿਖਤੀ)-੨੦੬੬ ।
 ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਕਬਿਤ ਸਵੈਜੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ (ਕਵਿ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਲਿਖਤੀ)-
 ੧੩੬ ।
 ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਕਬਿਤ ਸਵੈਜੇ (੧੯੯੮ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ)-੧੩੬੧ ।
 ਵਾਰੀਆਂ ਚੌਂਕੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀਆਂ-੨੩੫੭ ।
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਸਹੰਸਰ ਨਾਮਾ-੧੬੦੭(੪) ।
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਪੁਰਾਣ (ਵੇਦਾਂਤ) ਭਾਖਾ (ਲਿਖਤੀ ੧੯੧੩ ਬਿੱਥੀ ਦਾ)-੧੩੪ ।
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਪੁਰਾਣ (ਵੇਦਾਂਤ) ਭਾਖਾ (੧੯੦੦ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ)-੧੫੦ ।
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਪੁਰਾਣ (ਵੇਦਾਂਤ) ਭਾਖਾ (੧੯੨੩ ਬਿੱਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ)-੧੫੨ ।
 ਵਿਸਮਾਦੀ ਵੈਰਾਗ-੧੦੭੭ (੨) ।
 ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਗੁਰਪੁਰਬ-੧੦੬੭ (੧) ।

ਇ: ਪ: ੧੯੯.

੧੧੬.

ਵਿਗਜਾਨ ਗੀਤਾ (ਲਿਖਤੀ)–੨੩੭੪ (੮)।
ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ, ਸਟੀਕ (ਲਿਖਤੀ)–੧੯੪੨।
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ੧੬੦੭ (੬)।
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ-ਸਟੀਕ (ਲਿਥੋ) ੧੦੯੯।
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ (ਲਿਖਤੀ)–੮੦੨ (੫), ੨੩੭੪ (੩)।
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ (੧੯੯੨ ਬਿੱਧੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ)–੧੧੦੨ (੨)।
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ (ਲਿਖਤੀ ਸੰਮਤ ੧੯੯੪ ਬਿੱਧੀ)–੨੩੭੩ (੧)।
ਵਿਜੈ ਵਿਨੇਦ–੧੫੯੨।
ਵੈਦਕ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਇਲਮੇ ਹੁਨਰ ਪੁਰ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਚਾਰ–੨੨੯।
ਵੈਦਾਂਤ-ਪ੍ਰਭਾਖਾ (੧੯੧੭ ਬਿੱਧੀ ਦੀ ਰਚਨਾ)–੨੪੪(੫), ੧੯੨(੪),
੨੮੩ (੪)।
ਵੈਦਕ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ–੧੨੦੪।
ਵੈਦਰਾਜ (ਮਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ–ਨਵੰਬਰ ੧੯੧੩)–੧੪੩੨ (੧)।
ਵੈਰਾਗ ਸ਼ਤਕ, ਪੰਜਾਬੀ–੧੯੪੧।
ਵੈਰਾਗ ਸ਼ੱਤਕ (ਲਿਂਥੋ)–੧੬੦੭ (੨)।
ਵਜਰਾਠ ਪਰਬ(ਮਹਾਂਭਾਰਥ)ਗ੍ਰੰਥ–(੧੯੪੦ ਬਿੱਧੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ)–੨੩੭੧।
ਆਸਾਮੀ

ਆਸਾਮ ਬੂਰੰਜੀ–੨੮, ੪੦, ੪੨।
ਆਸਾਮਾਰ ਪਾਦਜਾ ਬੂਰੰਜੀ–੩੦।
ਅਹੋਮ ਬੂਰੰਜੀ–੪੧।
ਕਰਾਰੀ ਬੂਰੰਜੀ–੩੪।
ਕਾਮਰੂਪਾਰ ਬੂਰੰਜੀ–੨੭।
ਜਾਈਆ ਬੂਰੰਜੀ–੩੫।
ਤੁਕ ਖੁੰਛਿਯਾ ਬੂਰੰਜੀ–੩੧।
ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਬੂਰੰਜੀ–੩੮।
ਦੇਊਧਾਈ ਆਸਾਮ ਬੂਰੰਜੀ–੨੮।

ਬੰਗਲਾ

ਸੁਖਮਨੀ–ਸਟੀਕ–੧੧੪੨।
ਮੁਕਤਿ ਪੁਜਾਰੀ–੧੦੯੨।

ਇ: ਪ: ੧੯੦.

B-1519

ਸ: ਸਾਰਮਥ ਸਿੰਘ 'ਅਮੇਲ' ਏਡੀਟਰ, ਪਿੰਗਰ ਤੇ ਪਥਾਲਸ਼ਰ ਨੇ 'ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ'
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ (ਰਾਮਸਰ ਰੋਡ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ
ਛਪਵਾ ਕੇ ਦਫ਼ਤਰੂ ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ (ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ
ਨਿਵਾਸ, ਹਾਲ ਨੰ: ੪) ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ॥